

SANATHANA SARATHI - STUDENI 2016. GODINE

SATHYA SAI MLADI U SLUŽBI ČOVJEČANSTVA BOŽJI AMBASADORI

UVODNIK

Jedno od najvećih Bhgavānovih čuda je preobrazba mladih širom svijeta koji pripadaju svim vjerama i narodnostima (neke priče o njihovoj preobrazbi objavljene su u ovom broju). Možda je ovo Njegova najveća ostavština budućim pokoljenjima ljudskoga roda. Mladi općenito, a posebno Svamijevi studenti, imali su najveću moguću sreću što ih je poučavao Sam avatar i pokazao im Svojim vlastitim primjerom jedan drugi, uzvišeniji život, daleko iznad svjetovnog života osjetilnih užitaka. Svami je tim mladim ljudima prenio poruku nesebičnog služenja jer služenje drugima pročišćuje srce čovjekovo i razara ego, i dao im do znanja da ne postoji svetiji hram od pročišćenog srca u kojem se Bog voli ustoličiti. On je obogatio njihove živote dodirom svoje božanskosti te im pokazao najjednostavniji i najlakši put mira i blaženstva kojega svjetovni ljudi i mladi bezuspješno traže u stvarima koje pružaju ugodu osjetilima. On je rekao mladima: “Mladost, bogatstvo, položaj i vlast, sve je to podložno brzim usponima i padovima. Kad su motivi čisti i znanje će biti čisto, kada je znanje čisto onda je oslobođenje zajamčeno.”

Bhagavānove riječi imaju trajni utjecaj na mlade jer se On ponašao u skladu s onim što je govorio i primjenjivao ono što je propovijedao. Na Svjetskoj konferenciji mladih, održanoj u Prasanthi Nilayamu 18. studenog 1999. godine, On je objavio: “Ovo tijelo služi od samog rođenja. I vi biste trebali posvetiti život služenju drugima. To je Moja poruka. Ja provodim u djelo ono što propovijedam. Ja volim sve i služim svima, i očekujem da tako činite i vi.” Zato ne iznenađuje da danas, po cijelom svijetu, na tisuće članova Sathya Sai organizacija mladih s ljubavlju i nesebično služe čovječanstvu slijedeći ovu Bhagavānovu zapovijed. Oni su se prihvatili plemenitog zadatka da nahrane gladne, pomognu potrebitima, njeguju bolesne i ublaže nevolju i patnju nesretnih u svijetu. Na taj način, ovi Božji

ambasadori provode Bhagavanovu Božansku misiju i čuvaju Njegovo naslijeđe slijedeći uzvišeni put koji im je On pokazao.

Ovo izdanje časopisa Sanathana Sarathi stavljamo pred Bhagavānova lotosna stopala s nadom da će sve više i više mladih slijediti plemeniti ideal kojega su postavili članovi Sathya Sai organizacija mladih i uzvisiti svoj život pridružujući se Bhagavānovoj Božanskoj misiji preobrazbe svijeta i iskupljenja čovječanstva.

-Urednik

GLAS UTJELOVLJENJA BOGA - AVATĀRA VANI

UZDIGNITE SE S LJUDSKE NA BOŽANSKU RAZINU

U ovom poučnom govoru Bhagavān upozorava mlade da svoje želje ograniče a osjetila stave pod nadzor služeći se vlastitim sposobnostima razlučivanja. On im savjetuje da budu svjesni kako im neobuzdano udovoljavanje osjetilima može uništiti život.

ČOVJEK BI U MLADOSTI TREBAO BITI OPREZAN

Ljudski je život nestalan poput kapljice vode na listu lotosa. Ovo je tijelo stanište bolesti i vezanosti. Cijeli je svijet prožet tugom i patnjom. Zato, budalasti čovječe, pjevaj ime Govindino.

(pjesma na teluškom jeziku)

U životu čovjeka postoje brojna razdoblja. U svakom od tih razdoblja on prihvaća samo laž i neispravnost. On se nikada ni ne potruđi tragati za istinom i ispravnošću. On tako svoje sveto srce pretvara u tvrdi kamen. Današnji čovjek nije u stanju shvatiti značenje čovječnosti. Čovječnost podrazumijeva sklad misli, riječi i djela. Koja je korist ako jedno govorite, mislite drugo a činite nešto treće? Čovjek prolazi kroz božanska iskustva u svakom razdoblju svojega života. No pokušava li on uopće spoznati njihov smisao?

Neograničene želje uništavaju čovjeku život

Prvo razdoblje života je djetinjstvo. Ovo se razdoblje u cijelosti provodi u igri, pjesmi, zabavi i veselju. Postepeno, čovjek odrasta i ulazi u razdoblje mladosti. U to vrijeme se ponaša nerazumno i gubi sposobnost razlučivanja između dobra i zla robujući mnogim željama. Koje su to želje? Jesu li one primjerene ljudskom biću? On sebi ne postavlja pitanje: Jesam li ja ljudsko biće ili životinja? Obrazujući se razvija ego i izopačuje se. Do završetka školovanja ispuni se egom od glave do pete i veže za mnogo stvari. Zahvaljujući sadašnjem sustavu obrazovanja čovjek gubi smisao za razlučivanje između dobrog i lošega. Sebičnost i osobni interes smatra glavnim ciljevima u životu. Želi posjedovati sve što vidi i ispuniti sve svoje prohtjeve. Poželjeti sve ono što se vidi, obilježje je životinje a ne ljudskog bića. Nezajažljivo ispunjavanje želja pretvara čovjeka u demona.

Čovjek bi trebao koristiti svoj smisao za razlučivanje kako bi spoznao što bi trebao vidjeti i što bi trebao željeti. No u mladosti on nije u stanju shvatiti kako ga ispunjenje svakovrsnih želja može ugroziti. On misli da zadovoljstvo i sreća proizlaze iz udovoljavanja osjetilima ne znajući da su ta osjetila zapravo izaslanici boga smrti Yame. Osjetila odvođe čovjeka na put neznanja i njegovu ljudskost sagorijevaju do pepela. Zato bi čovjek u mladosti trebao biti jako oprezan i nadzirati osjetila. U suprotnom će mu osjetila postepeno uništiti ljudskost. Što, zapravo, znači ljudskost? Ljudskost podrazumijeva miran i polagan hod na putu razlučivanja, tišine i samoispitivanja.

Provedite mladost na sveti način

Mladi ljudi ne shvaćaju da se protokom vremena sve mijenja. Kapljica vode blista poput bisera na listu lotosa. Koliko traje ta njezina ljepota? S naletom vjetra, kapljica vode, koja blista poput bisera, u trenu će postati voda. Slično tomu, mladi danas blistaju poput bisera na listu želja u jezeru svjetovnosti – *samsāri*. Oni se ne pitaju odakle se ta kap vode pojavila. Ona je došla iz vode. Rađa se u vodi, raste u vodi i na kraju se stapa s njom. Ljudsko je biće poput vodenog mjehurića. Gospod Nārāyana je voda. Čovjeku ne preostaje ništa osim stopiti se s Nārāyanom. No on ne shvaća tu istinu i tako razara svoju ljudsku prirodu i pretvara ju u životinjsku. Budući da je rođen kao ljudsko biće, *mānava*, čovjek bi se trebao uzdići na razinu Boga, *Mādhava*. Ne bi se trebao spustiti na razinu životinje. Svi bi trebali to

uvidjeti. Životna se razdoblja izmjenjuju, novac dolazi i odlazi, čovjek stječe svjetovno znanje i bogatstvo ali, jednoga dana, njegov životni vijek mora završiti. On ne može vratiti ni jedan jedini trenutak vremena koje je prošlo. Stoga, čovjek ne bi trebao tratiti vrijeme; svojim načinom življenja trebao bi ga učiniti svetim. Iako rođen kao ljudsko biće, on živi poput životinje. Čak i životinja poštuje neka pravila ponašanja. Ali današnji čovjek to ne radi.

Usprkos svojem visokom obrazovanju, znanstvenom znanju, ugledu, slavi i visokom položaju, on njeguje svoju sebičnost i postaje gori čak i od životinje. Čemu služi obrazovanje? Zašto gomilati bogatstvo? Koja je korist od britkog intelekta? Čovjek sve to koristi s namjerom da zavara svoje okruženje. I misli da mu to uspijeva. Ali ne! Ne vara on nikoga osim samoga sebe. Čovjek danas ne koristi svoje sposobnosti i mogućnosti na ispravan način. Razdoblje mladosti nije namijenjeno bezbrižnoj razuzdanosti. Ono čini jedno međurazdoblje; ne dolazi s nama i ne odlazi s nama. Prolazno je poput putujućih oblaka na nebu. Čak ni inteligentni ljudi nisu u stanju spoznati tu istinu. Takozvani intelektualci imaju visoki ugled ali misli su im prizemne. Takve se ljude ne može ni nazvati ljudskim bićima. Onaj tko nije u stanju sebe poboljšati je, u stvari, budala. Zato je potrebno da mladi slijede ispravan put, da svoje sposobnosti koriste primjereno i zavrijede dobar ugled. Samo tada će njihova ljudskost zasjati punim sjajem.

Treće razdoblje ljudskog života je starost. U starijoj dobi čovjek stalno razmišlja o događajima i djelima koji su ostali u prošlosti. Kad čovjek ostari, ne poštuju ga čak ni supruga i vlastiti sinovi. Koji je razlog tomu? U starosti se poštuje samo onoga tko se u mladosti dobro ponašao. Nitko neće poštovati onoga čije ponašanje u mlađim danima nije bilo primjereno. Na kraju, razmišljajući o svemu onome što je loše učinio, živjet će kajujući se. Neće mu sreću donijeti novac kojega je stekao na neispravan i nepošten način. Konačno, nakon njegove smrti taj će novac naslijediti njegov nevaljali sin ili neki pohlepni rođak. Zato bi čovjek trebao krenuti pravim putem prije no što bude prekasno. Prahlada je rekao:

*Ako netko ne štuje Gospoda svim srcem,
Ako ne pjeva u Njegovu slavu dok ga usta ne zaboje,
Ako mu manjka istine i suosjećanja u srcu,
Prokletstvo je za utrobu svoje majke.*

(stihovi na teluškom)

Obrazovanje bi trebalo razviti božanske osjećaje u čovjeku

Oči su jedan od najvažnijih tjelesnih organa. Zbog toga se oko, *netra*, naziva sveti tekst, *śāstra*. Devedeset i pet posto svojih dnevnih aktivnosti čovjek obavlja uz pomoć očiju. Sve što čitamo, sve što promatramo, sve što primjećujemo temelji se na očima. Bez gledanja, čovjek nije u stanju prepoznati čak ni mali predmet niti učiniti i najsitniji korak. Iako je oko prilično malo, ono može vidjeti zvijezde udaljene milijunima kilometara. Pored tako moćnih fizičkih očiju čovjek bi trebao razviti svoje unutarnje oči. On putuje stotinama tisuća kilometara u svemiru. Ali, ponire li i centimetar u svoju nutrinu? Znate li zašto su čovjeku date oči? Jesu li oči namijenjene tomu da vide sve i svašta? Ne! Ne! Oči su čovjeku date da vidi Gospoda Kailaša, Šivu. Znate li zašto je Bog čovjeku dao ruke? Ruke čovjeku nisu date da bi činio sve što želi činiti. Ruke su mu date da bi štovao Boga.

Zašto postoji čin ljudskog rađanja? Da bi se nanijelo bol majčinoj utrobi? Čak se i psi i lisice rađaju. Od kakve je koristi čovjekovo rođenje kad on ne pomaže čak ni svojim roditeljima. Je li to obrazovanje? Ne! To uopće nije obrazovanje. Što se podrazumijeva pod obrazovanjem? Pravo obrazovanje je ono koje u čovjeku razvija božanske osjećaje i tako mu omogućuje vlastito uzdizanje. To je istinska ljudskost.

*Možete steći visoke akademske naslove i popeti se na visoke društvene položaje,
Možete se obogatiti, činiti dobra djela i steći ime i slavu,
Možete biti fizički snažni i uživati u dugom i zdravom životu,
Možete biti veliki učenjak koji proučava i propovijeda Vede,
Ali ne možete biti ravni istinskom pokloniku Gospoda.*

(stihovi na teluškom)

Vjera, vjera, vjera! Što je vjera? Podrazumijeva li ona prevaru? Prevariti nekoga u ime vjere ravno je varanju Boga. Vjera podrazumijeva poštivanje Božjih zapovijedi. Nikada ne biste trebali nekoga povrijediti, bez obzira na okolnosti. Pomozite uvijek! Ne povrijediti nikada! To je suština osamnaest mitoloških tekstova, *purāna*. No, nažalost, neki ljudi čine zlo drugima cijeli svoj život. Sve je to zbog sebičnosti, sebičnosti, sebičnosti.

U društvu se rađamo, u njemu odrastamo i napredujemo. No kako mi pomažemo društvu? Takvu društvenu svijest mi nemamo. Sve što mi znamo je *ja* i *moje*. Je li to punoća života? Ne! Trebali bismo putovati od “ja” do “mi”. Od “mi” trebali bismo napredovati do načela “svi” i stopiti se s njim. Ovakvu vrstu širokogrudnosti nije moguće pronaći u današnjem sustavu obrazovanja. Što bih trebao studirati da bih uspio u životu? Koju vrstu obrazovanja bih trebao imati da bih se popeo na visoki položaj u društvu? Kako mogu nekoga prevariti i zaraditi novac? Ovakve se misli roje u umu današnjeg čovjeka. A zapravo bi se trebali upitati: Kako mogu učiniti nešto dobro za društvo, kako će moje obrazovanje društvu pomoći? No ljudima, uglavnom, nedostaju tako širokogrudne zamisli. One kojima nedostaje te širokoumnosti nije moguće nazvati ljudskim bićima u pravom smislu te riječi. Ono što oni uče nije uopće obrazovanje. Čak i majmun može naučiti voziti bicikl ako ga se tomu nauči, kao što možemo vidjeti u cirkusu. I to je određena vrsta obrazovanja. Pravo obrazovanje nije ono što steknete čitajući knjige. To je samo knjiško znanje, površno znanje. Praktično znanje je važno. Vi toliko toga slušate. Koliko ste od toga primijenili u životu? Baš ništa!

Primijenite svoje znanje

Godine prolaze. Vi starite. Ali niste razvili svoj intelekt i sposobnost razlučivanja; niste ništa ni primijenili. To nije način na koji se možete podići s ljudske na božansku razinu. Primijenite barem jedno ili dva učenja.

*Usprkos naobrazbi i inteligenciji, nerazumna osoba neće spoznati svoje istinsko
Sestvo a zlonamjerna se neće odreći svojih loših osobina.*

(stihovi na teluškom)

*Današnje obrazovanje usmjereno je samo prema raspravi; ono ne vodi k potpunoj
mudrosti. Koja je korist od obrazovanja koje vas ne može odvesti do besmrtnosti?
Steknite znanje koje će vas učiniti besmrtnim.*

(stihovi na teluškom)

Zašto bismo trebali učiti? Da bismo jednoga dana umrli! Onda je bolje umrijeti neobrazovan nego obrazovan. Čovjek bi trebao steći obrazovanje koje će ga učiniti besmrtnim. U našoj je zemlji velik broj obrazovanih ljudi. Kako oni služe svojoj zemlji? Trebali bi istražiti zašto njihova zemlja nazaduje. Činjenica je da su ljudi

uronili u krajnju sebičnost i ponašaju se poput žabe u bunaru. Nedostaje im širokogrudnosti kad se radi o dobrobiti drugih. Njih zanima samo “ja” i “moje”, “ja” i “moje”, i ništa drugo. To nije osobina istinskog poklonika. To je loša odlika. Svami se susreće s mnogim ljudima. Ima i istinskih poklonika. No ako oni sve svoje vrijeme troše u trci za svjetovnim zadovoljstvima, kada će doživjeti božanskost? Ako cijeli svoj život posvetite proučavanju knjiga, kad ćete primijeniti to svoje znanje? Samo primjena onoga što ste naučili može vas ispuniti blaženstvom; učenje to ne može. Sve što činite trebalo bi usrećiti one oko vas i pozitivno djelovati na društvo u cijelini. To je suština djela *Bhaja Govindam*, koje je napisao Adi Sankara.

Jedan je starac, naime, sjedio pod stablom na obali Gange neprekidno izgovarajući: “Dukrun Karane, Dukrun Karane”. Upravo tada je Sankara sa svojim učenicima dolazio na obredno kupanje. Kada je to čuo, otišao je do starca i upitao ga: “Učeni čovječe! Što to pokušavaš zapamtiti?” Starac je odgovorio: “Ponavljam gramatička pravila koja je napisao Panini.” Sankara ga je upitao: “U koju svrhu?” On mu je odgovorio: “Postat ću stručnjak u gramatici.” “Što ćeš time postići?”, upitao je Sankara. Starac je objasnio: “Kada postanem stručnjak u gramatici, moći ću otići na kraljev dvor i biti bogato nagrađen.” Sankara ga je tada upitao: “Koju će Ti sreću donijeti ti darovi koje ćeš dobiti od kralja?” “Koju sreću? Moja obitelj i ja možemo dobro jesti i živjeti sretno.” “Što misliš, koliko dugo to potrajati?”, pitao ga je Sankara. “Dok ne umrem”, odgovorio je. Sankara ga je potom upitao: “Znaš li što se događa nakon smrti?” Starac mu je odgovorio: “Ne znam.” Tada mu je Adi Sankara otpjevao sljedeće stihove na sanskrtu:

*Nerazumni čovječe, pjevaj ime Govinde,
Gramatička pravila neće ti pomoći
Kada se približi kraj.*

Bhaja Govindam, Bhaja Govindam
Govindam Bhaja Mudha Mathe,
Samprapthe Sannihithe Kale,
Nahi Nahi Rakshati Dukrun Karane.

Ni poznavanje gramatike ni vaši mili i dragi neće vas zaštititi. O, nerazumni čovječe, razmisli tko će te zaštititi. Jedino Gospod Govinda će to učiniti. Bhaja

Govindam. Izgovarajte ime Božje, *nāmasmarana*, i pjevajte u slavu Gospoda. To pjevanje je brod koji će vas prevesti preko oceana svjetovnosti, *samsāre*. Ne treba vam veliki brod da biste prešli taj ocean. Čak je i golemi ocean moguće prijeći malim brodom. Slično tomu, ovo malo ime, Hari, ublažit će sve vaše grijeha. No današnji čovjek štuje bogatstvo, *sīri*, a ne Gospoda, *Hari*. On teži samo za bogatstvom. Koliko će dugo bogatstvo ostati s vama? Nitko neće otići s vama nakon što umrete. Svi će vas rođaci otpratiti samo do mjesta za kremiranje. Nitko neće s vama dalje. Sve što ste stekli morate ostaviti ovdje. Čak ćete i odjeću koju nosite ostaviti za sobom.

*O, Gospode! Zarobljen sam u krugu
Rađanja i umiranja;
Uvijek i iznova proživljavam agoniju
Boravka u majčinoj utrobi.
Jako je teško prijeći ocean svjetovnog života.
Molim te, prevedi me preko tog oceana
I oslobodi me.*

Uvijek i iznova vi se rađate iz majčine utrobe. Stalno se rađate i umirete. Je li to suština ljudskoga života? Ne! Nipošto.

Bio e jednom jedan lopov koji je po navici krao i nakon toga odlazio u zatvor na izdržavanje kazne. Jednom je počinio vrlo veliku krađu i u zatvoru morao provesti šest mjeseci. Pri kraju služenja kazne došao mu je upravitelj zatvora i rekao: “Tvoje vrijeme izdržavanja kazne je završilo. Spakiraj svoje stvari; sutra izlaziš iz zatvora.” Lopov mu je rekao: “Gospodne! Zašto bih ponio svoje stvari? Ionako ću se uskoro vratiti u zatvor; neka ostanu ovdje.” Usprkos kazni, on nije spreman napustiti lošu naviku krađe. Nije svjestan da nakon tolike kazne ne bi trebao više počinuti istu grešku. Tako se ponašaju ljudska bića. Rađaju se i umiru, uvijek i iznova.

*Čovjek je vječan, bez rođenja i umiranja,
On je prvobitno načelo bez početka i kraja,
On se ne rađa niti ne umire niti ga tko može ubiti.
On je istinsko Sebstvo – ātman koje je vječni svjedok.*

(stihovi na teluškom)

Čovjek se treba vratiti svojem izvoru

Težite tomu da ostvarite ovo uzvišeno stanje. Trebali biste se pobrinuti da se, nakon što ste jednom došli na ovaj svijet, više nikada na njega ne vratite. Kao što sam vam neki dan rekao: “Rođenje je poput novina. Jednom ih pročitate i bacite u otpad. Krajnje ih je besmisleno čitati više puta! Došli smo na ovaj svijet i vidjeli ono dobro i ono loše u njemu. Bilo je i dobrih trenutaka. To je dovoljno. Ovaj život je sada otpadni papir koji nam više ne treba. Zato bismo trebali tražiti put koji će nam pomoći da se više ne vraćamo.” To je rekao i Prahlada. On je smatrao da je za pronalaženje toga puta nužan jaki intelekt. Koji je to put? Poklonici kažu: “Svami! Pokaži nam put do oslobođenja. Kojim putem bismo trebali ići?” Ja im kažem: “Idite istim putem kojim ste i došli. Odakle ste došli? Niste došli iz Madrasa (Chennaija), Bombaya (Mumbaija), Delhija. Došli ste iz istinskog Sebstva, *ātmana*. Zato se i vratite *atmanu*.”

Odredište prema kojemu se kreću sva živa bića je, zapravo, njihov izvor. Glineni lonac koristimo u različite svrhe. Kad on padne, razbije se i, na kraju, ponovno postaje glina. Nastao je od gline i ponovno je postao glina. Jedan obični zemljani lonac vraća se u svoje izvorno stanje. Prava čovjekova priroda je svjesnost, *cinmaya*, i on bi trebao težiti povratku u svoje izvorno stanje. No, nažalost, on slijedi krivi put koji ga vodi do stanja beživotne tvari, *mrinmaya*. Tako da je čak i glineni lonac bolji od njega. Koje ste obrazovanje stekli? Koje ste koledže pohađali? Koliko ste znanstvenih stupnjeva dobili? Koji ste visoki položaj u društvu zauzeli? Sve je to u potpunosti beskorisno ako nemate tu svjesnost. Ptice i životinje slijede neka pravila i ograničenja u svojem životu. No uz cijelo svoje obrazovanje čovjek nema čak ni toliko sposobnosti razlučivanja, *viveka*. Poštuje li on ikakva pravila i ograničenja? Ima li granice njegovim željama? Ne! Čak i lisice i psi obuzdavaju svoje želje. No čovjek mahnito slijedi svoje bezgranične želje. Zato ispravite svoj način razmišljanja i priklonite se ljudskosti. Promišljajte o svojoj božanskosti i stopite se s Bogom.

Bhagavānov govor u Sai Sruthiju, Kodaikanal, 20. travnja 1993. godine

POBOŽNOST I POSVEĆENOST OBILJEŽAVAJU PROSLAVU DASARE

Izvješće

Četiri događaja od jakog duhovnog značaja obilježila su svetu i nadahntu proslavu Durge Devī Navarātri i Dasare koja je održavana u Prasanthi Nilayamu od 1. do 11. listopada 2016. godine.

To su: štovanje božanske majke u liku Durge, Lākṣmī i Sarasvatī, izvođenje obreda Veda Purusha Saptaha Jnana Yajna, održavanje Prasanthi Vidwan Mahasabha i Sri Sathya Sai Grama Seva za 2016. godinu. Cijeli niz glazbenih i kulturnih programa u tom razdoblju obogatio je ovu proslavu. Sve se to odvijalo u duhu ljubavi i predanosti Bhagavānu, što je cijeli prostor ispunilo božanskim vibracijama.

VEDA PURUSHA SAPTAHA JNANA YAJNA

Kako bi se odalo poštovanje Božanskoj majci, u dvorani za pjevanje *bhajana* obavljeno je obredno postavljanje kipa svete Kalashe, *kalasha sthapana*, 1. listopada 2016. godine, nakon čega je svećenik iz mandira započeo obred štovanja svete Kalashe koje simbolizira štovanje Božanske majke.

Obrede štovanja Kalashe izvodio je svećenik iz mandira od 1. do 4. listopada 2016. godine u dvorani za pjevanje *bhajana* uz prisutnost velikog broja poklonika. Kip svete Kalashe je 5. listopada 2016. godine prenesen u dvoranu Poornachandra, što su obredni svećenici (ritwiks) popratili pjevanjem Veda, u povorci koju su predvodili svirači Nadaswaram glazbe i kojoj se pridružila grupa studenata pjevanjem Veda. Obred Veda Purusha Saptaha Jnana Yajna započeo je nakon što su obredni svećenici stigli do pozornice predviđene za izvođenje yajne, *yajñāshala*, koja je bila prekrasno ukrašena i s čije je lijeve strane bilo postavljeno prijestolje za Bhagavāna kako bi mogao nadgledati izvođenje obreda kao Veda Puruša. Uskoro nakon što su svećenici zauzeli svoja mjesta na *yajñāshali*, dva svećenika su na tradicionalan način zapalila svetu vatru za yagnu trljanjem jednog komada drveta o drugi. Nakon što je sveta vatra položena na žrtveno ognjište, *yajñā kunda*, četiri su svećenika počela s prinošenjem darova uz pjevanje svetih vedskih mantri. U isto vrijeme je druga skupina od četiri svećenika počela recitirati

himne iz Krishna Yajur Vede, jedan svećenik započeo izvoditi pozdrav suncu, *sūrya namaskār*, a drugi obred *sahasra lingarchana*. Dok su glavni svećenik i njegova supruga započinjali obred šovanja Kalashi, koja je bila smještena s lijeve strane pozornice, tri starija svećenika počeli su s iščitavanjem, *pārāyana*, svetih tekstova, a studenti s pjevanjem Veda.

Tako je počela sveta Veda Purusha Saptaha Jnana Yajna za mir i napredak u svijetu i za pročišćenje okoliša širenjem duhovnih vibracija u svim pravcima. Nakon gotovo sat vremena, obredni svećenici i studenti započeli su zajedničko pjevanje vedskih mantri koje je odzvanjalo cijelom dvoranom. *Arati* je Bhagavānu posvećen u 10.45 sati, nakon čega su svećenici nastavili yajnu. Ovakva posvećenost obilježila je izvođenje yagne sljedećih tjedan dana uz svakodnevnu prisutnost velikog broja poklonika i studenata.

Na sveti dan Vijaya Dasami, 11. listopada 2016. Godine, u obrednu vatru su prineseni posljednji darovi, *pūrnahuti*, što je označilo završetak yagne. Prinošenje je počelo u 9.30 ujutro dolaskom obrednih svećenika u dvoranu Poornachandra koji su u dugoj povorci nosili prinose za žrtvenu vatru i veliku žlicu, *dharani*. U međuvremenu su obavljene sve pripreme za završni obred na pozornici a za Bhagavāna je postavljen srebrni stolac pored žrtvenog ognjišta. Nakon što su obredni svećenici i skupina studenata za pjevaje Veda zauzeli svoja mjesta na pozornici, dragocjeni darovi su prineseni u žrtvenu vatru u 9.43 sati uz gromoglasno pjevanje Veda i glasne zvukove glazbe. Darovi su prineseni iz pomoć velike žlice, *dharani*. Dok je dvorana odzvanjala od bhajana koje su predvodili studenti, vedski su svećenici i studenti obišli cijelu dvoranu i svetom vodom Kalashe, *tirtha*, poprskali sve okupljene poklonike. Obred završnog prinošenja darova sretno je priveden kraju izvođenjem *aratija* u 10.45 sati.

PRASANTHI VIDWAN MAHASABHA

Govori uglednih predavača: Prvi skup u okviru Prasanthi Vidwan Mahasabha započeo je učenim govorom dr Sai Satish Ramamurthyja, član fakultetskog vijeća Kampusu Prasanthi Nilayam Instituta dana 5. listopada 2016. godine. Navodeći Bhagavānovu izreku: “Odvojio sam Sebe od Sebe kako bih mogao voljeti Sebe”, govornik je istaknuo da je ljubav temelj svega stvorenoga. Čovjek bi, stoga, trebao iskupiti svoj život na zemlji tako da voli Boga svim svojim srcem i dušom, te s

Njim razviti odnos *od ljubavi k ljubavi* i *od srca k srcu* kada se On utjelovi na zemlji u ljudskom obliku, rekao je.

Govornik na drugom skupu u okviru Prasanthi Vidwan Mahasabha bio je gospodin Aman Jhaveri, znanstveni istraživač u Kampusu Prasanthi Nilayam. Govoreći o znanju koje je stekao uz Bhagavānova lotosna stopala, on je opisao brojne primjere Svamijeve milosti iz kojih je dobio poduke dragocjene za život, među kojima su se našle i sljedeće: Ako želiš nesebično služiti, sve što ti je potrebno je dobra namjera, sve ostalo doći će samo od sebe; Voljeti Boga znači slijediti Njegova učenja u potpunosti; Kada svoj um okrenete prema unutra, u vaš će život ući nova dimenzija, jer Bog nije nigdje osim u vama samima.

Dana 7. listopada 2016. godine okupljenima se obratio uvaženi znanstvenik na području telugu, gospodin Jandyala Mahathi Shankar iz Guntura. Govoreći na tečnom teluškom, cijenjeni je govornik opisao božansku slavu i božanske igre, *līlā*, Bhagavāna Babe koji je, rekao je, bio utjelovljenje svih bogova i božica i utjelovio se na zemlji kako bi otkupio život čovjeka usadujući u njega ljudske vrijednosti i vrline putem Svojih dragocjenih učenja.

Gospodin Ruchir Desai, član fakultetskog vijeća Kampusu Brindavanu koji pripada Institutu bio je govornik tijekom četvrtog skupa u okviru Prasanthi Vidwan Mahasabha, održanog 8. listopada 2016. godine. Gospodin Desai govorio je o nastanku obreda Veda Purusha Saptaha Jnana Yajna ispričavši Chincholijevu priču o Rani i Kamandalu Shirdi Sai Babe. Naglasio je da bi obrede trebalo izvoditi radi duhovnog napredovanja, ne u svrhu postizanja nekih svojih životnih ciljeva.

Dr. P. L. Rani, članica fakultetskog vijaća iz kampusa u Anantapur, govorila je na skupu koji je održan 9. listopada 2016. godine. Ona je napomenula da su veliku sreću imali oni koji su bili u prilici vidjeti, *darśana*, čuti, *sparśana* i dotaknuti, *sambhāśana*, Bhagavāna. Govoreći o nedoumici u kojoj su se našli poklonici nakon što je Bhagavān napustio svoje fizičko tijelo, *māha samādhi*, ona je kazala da je Bhagavān sveprisutan iako Ga ne možemo vidjeti, isto kao što ne možemo vidjeti ni pilota kada letimo zrakoplovom.

Uvaženi poznavatelj telugu, gospodin Mallapragada Srimannarayana Murthy iz Vijayawade govorio je na posljednjem skupu u okviru Prasanthi Vidwan Mahasabha, 10. listopada 2016. godine. Govoreći o Bhagavānu Sri Sathya Sai

Babi kako Božanskoj majci, učeni je govornik podsjetio slušatelje da je Bhagavān prisutan u svakom centimetru Univerzuma i da voli svakoga smatrajući cijelo čovječanstvo jednom obitelji. Čovjek bi, rekao je, trebao širiti ljubav po uzoru na Bhagavāna i iskupiti svoj život.

Božanski govori: Nakon govora predavača u okviru Prasanthi Vidwan Mahaabha, preko javnog razglasa uslijedili su Bhagavānovi božanski govori. U svojim je govorima Bhagavān govorio o važnosti Veda i opisao ih je kao sam oblik Boga. Omkara ili Pranava, rekao je, suština je svih Veda, i sam je oblik Brahmana. Objašnjavajući važnost djelovanja u životu čovjeka, Bhagavān ga poziva da čini dobra i uravnotežena, *sattvička*, djela kako bi ugodio Bogu. Izvođenje *yajñi*, rekao je Bhagavān, posvećuje čovjeku život. Zato bi on trebao izvoditi *yajne*, slušati svoje roditelje, poštovati svece i mudrace, biti suosjećajan prema pticama i životinjama te podržavati istinu, *satyju*, i ispravnost, *dharmu*. No, ljudi danas, rekao je Bhagavān, slijede put neispravnosti, *adharme*, i uzrokuju patnju jedni drugima. Dužnost onih koji su na vlasti je da ih odvrate od tih loših navika. Ukoliko ostanu samo promatrači i ništa ne učine, postat će suradnici onima koji čine zlo, rekao je. Bhagavān je preporučio poklonicima da razviju čistoću, strpljivost i ustrajnost. Kada budu imali te tri vrline, dodao je Bhagavān, imat će sve. Još im je savjetovao: *Nemojte hodati ispred Mene jer Ja ne slijedim, nemojte hodati iza Mene jer Ja ne vodim; hodajte pored Mene i budite Moj prijatelj*. On je pozvao poklonike da razviju vrline kao što je to učinio Rāma i da svrhu života ostvare unutarnjom preobrazbom.

GLAZBENI I KULTURNI PROGRAMI

U glazbenom programu prvi su nastupili studenti Kampusu Muddenahalli, 5. listopada 2016. godine, koji su osvojili srca okupljenih svojom melodičnom izvedbom poklonstvenih pjesama među kojima su se našle “Hare Sai Ram Hare Sai Ram”, “Krishna Murari” kao i poznata Kabirova skladba “Mana Laga Mere Yaar Fakeeri Main (Ja sam zaljubljen u različitost)”, uz izuzetnu pratnju glazbenog orkestra. Sljedećeg dana, 6. listopada 2016. godine, nastupili su studenti Kampusu Brindavan. Najprije su izveli jednu lijepu grupnu pjesmu, potom solo skladbu “Krishna Govinda Saranam (Ja nalazim utočište u Kršni)” da bi nastavili s poznatim bhajanom “Ram Ka Guna Gaan Kariye (Trebali bismo pjevati u slavu Rāme)”. Nadahnjujući glazbeni orkestar, kojega su tada predstavili, pridonio je

ljepoti njihove izvedbe. Studentice Kampusa Anantapur su svoj glazbeni nastup imale 8. listopada 2016. godine. Najprije su otpjevale molitvenu pjesmu posvećenu Božanskoj Majci “Jai Maa, Jai Maa Jai Maa Jai Maa”, zatim su izveli *Devi Stotru* a onda jednu lijepu pjesmu posvećenu Majci Sai, “Janani Sathya Sai Janani”. Sutradan, 9. listopada, studenti članovi Plesne skupine Prasanthi izveli su zadivljujuće plesne točke prikazujući priču iz Rāmāyane kao što je to opisano u Bhagavānovoj knjizi “Ramakatha Rasavahini”. Izvrstan ples studenata, šareni kostimi i ugodna glazba učinili su taj nastup dojmljivim. Posljednja točka programa bio je sjajan koncert poklonstvene glazbe u izvedbi poznate glazbenice, gospođe Savite Narasimhan. Poklonici su se gotovo sat vremena oduševljavali njenom nadarenom izvedbom cijelog niza skladbi među kojima su bile i “Narayanaya Namō Namō, (Pozdravi Gospodu Narayani)”, “Bhavayami Gopalabalam, (Ja pronalazim utočište u Kršni)”, “Deejo Darshan Sai Sankar, (Dopusti mi da Te vidim, Sai Śiva)”, “Govinda Madhava Gopala Keshava”.

SRI SATHYA SAI GRAMA SEVA 2016. GODINE

Sri Sathya Sai Grama Seva, koju je Sam Bhagavān pokrenuo 2000. godine, predstavlja jedinstveni program obilaska sela kojeg provode studenti i osoblje Sri Sathya Sai Instituta višeg obrazovanja kao sastavni dio proslave Dasare u Prasanthi Nilayamu. Ove godine, gotovo 2.400 studenata i nastavnika Instituta služilo je u oko 50.000 domaćinstava u približno 150 sela na području triju lokalnih zajednica okruga Anantapur, a to su: Bukkapatnam, Kothacheruvu i Puttaparthi. Od 3. do 10. listopada 2016. godine je ukupno 300.000 seljana na svom kućnom pragu, s puno ljubavi i poštovanja, posluženo Svamijevim *prasādom* u obliku hrane i odjeće. Svakoga jutra bi studenti i učitelji prošli oko mandira u kojem se nalazi dvorana za pjevanje bhajana, Bhajan Mandir, pjevajući bhajane i skandirajući vedske himne i, nakon što bi zamolili Bhagavāna za blagoslov, uputili se u sela koja su toga dana bila na rasporedu. Na sveti dan Vijaya Dasami, 11. listopada 2016. Godine, Grama Sevu su provele studentice Kampusa Anantapur koji pripada Institutu i podijelile Svamijev *prasād*, darove, stanovnicima Prasanthi Nilayama.

Iz naših arhiva

U MENI NEMA NI NAJMANJEG TRAGA OSOBNOG INTERESA

SMATRAJTE CJELOKUPNO ČOVJEČANSTVO JEDNOM OBITELJI

Utjelovljenja božanskog atmana!

Od najdavnijih vremena Indijci, *bhāratya*, su smatrali istinu, *satyju*, Bogom, voljeli su ju, čuvali i njegovali, te ju štitili i tako ostvarili božanskost. Oni su bili posvećeni ispravnosti, *dharmi*, i moralnost u društvu smatrali najvažnijom dužnošću. Danas su ljudi zaboravili na istinu i ispravnost i zato nisu u stanju riješiti nacionalne probleme niti prebroditi međusobne različitosti. Uzmimo primjer Bengalskog zaljeva, koji je na istoku, i Arapskog mora, koje je na zapadu – njihova voda ulijeva se u Indijski ocean. Isto tako Bhārata predstavlja primjer spleta svjetovnog napretka i duhovnog razvoja. Indija, Bhārata, je zemlja u kojoj je uspostavljeno jedinstvo pojedinačne duše, *jīva*, i kozmičkog bića, *brahman*.

Bhārata predstavlja cjelokupnu obitelj čovječanstva

Božicu Sarasvatī opisuje se kao Sarasvatī, Bhagavati i Bharati. Sarasvatī je božica govora. Zato je svaki čovjek koji je rođen s darom govora Bhārata. Ime se ne povezuje s nekim određenim pojedincem ili zemljom. Pojam Bhārat može se primijeniti na cjelokupnu obitelj čovječanstva. “Bha” se odnosi na načelo koje je predstavljeno Božanskim Znanjem. “Poznavanje samoga sebe” je “Bha”. “Bhāratijci” su oni koji uživaju u spoznavanju samih sebe. Zato je svatko tko blista svojom vlastitom svjetlosnom moći - Bhārata.

Indija, Bhārata, je prirodno bogata zemlja. Ona je prvobitni izvor cjelokupne moralnosti, duhovnosti i svjetovne mudrosti. Ona je zemlja bogatstva, *annapūrṇā*. Jednu tako svetu zemlju smatrati siromašnom znači biti mentalno nenormalan. Mi nismo siromašan narod. To je jako bogata zemlja. Ako nije bila bogata, zašto su je osvajali Moguli, Europljani i svi ostali? Iako smo zaista bogati, nismo u stanju zaštititi to što imamo. Zašto? Zato što ljudi nisu bili jedinstveni. Izborili su se za slobodu ali jedinstvo nisu postigli. Zbog nedostatka jedinstva, Indija, Bhārata, je

podložna svim vrstama nedaća. Šteta je što ljudi, iako rođeni u tako bogatoj zemlji, nisu na nju ponosni. Kamo god pogledate vidite samo objesnu sebičnost, *svārtha*.

Utjelovljenja božanske ljubavi!

Izbjegavajte sebičnost. Promičite jedinstvo. Uživajte u blaženstvu sklada. Krajnje je vrijeme da shvatite kako je Bhārata sveta zemlja. U toj svetoj zemlji ničega ne manjka. “Ono što nije moguće pronaći u Bhārati nije moguće pronaći ni igdje drugdje”, drevna je izreka. Usprkos svim tim raznovrsnim darovima, ovu se zemlju smatra siromašnom i zaostalom. Takav način razmišljanja posljedica je zablude. Samo kada se oslobodimo te zablude možemo doživjeti blaženstvo istinskog Sebstva, *ātmana*. Kad se budemo u stanju osloboditi zablude, *bhrama*, moći ćemo doživjeti božanskost, *brahma*.

Razvijte vrlinu ljubavi. Ispunite cijeli svoj život ljubavlju. Ovako su pastirice, *gopikā*, molile Kršnu u prethodnom razdoblju, *yugi*. Život bez ljubavi je potpuno prazan. Čovjek je utjelovljenje ljubavi. Ljubav je potrebno usmjeriti prema onome što je istinito. Takva je ljubav životni dah čovjekov.

Utjelovljenja božanskog atmana!

Smatrajte ljubav suštinom božanskosti i uključite se u predano služenje društvu. Vi morate obnoviti slavu Indije, Bhārata. U prošlosti je Bhārata bila učitelj svih naroda. Ljudi iz svih krajeva svijeta dolaze ovamo kako bi stekli mir i prosvijetlili se. U toj situaciji velika je nesreća da sami Bhāratijci nisu svjesni svoje veličine. Povijest Indijaca, Bhāratija, odražava postignuća Indije, Bhārata, na planu fizičkog, mentalnog, duhovnog i svakog drugog vida života. Mi moramo svoja srca ispuniti tim nasljeđem.

Danas život posvećujemo materijalnim i svjetovnim ugodama. Koja je korist od svih tih dodataka? Mi moramo shvatiti načelo istinskog Sebstva, *ātmana*, koje je izvor trajnog blaženstva. Uzalud sve stečeno znanje, sve osvojene društvene pozicije ako u srcu nema ljubavi. Stjecanje dobrih odlika važnije je od gomilanja znanja.

Magnet Božanske Ljubavi

Zašto se danas ovdje okupilo na tisuće ljudi? Za to mora postojati neki moćan razlog. Mora da tražite nešto što niste mogli pronaći u svom rodnom mjestu. Ne bi bilo potrebe izlagati se tolikim troškovima da ste ono što ste željeli mogli pronaći u svom mjestu. Ovdje se nalazi Božanska Ljubav. Upravo je taj moćni magnet Božanske Ljubavi privukao sve željezne strugotine u obliku ljudskih bića. Nikome nije poslana pozivnica. Nikoga se nije molilo da dođe. Ono što je sve ove ljude dovelo ovamo je snaga Božanske Ljubavi koja povezuje srca. U korijenu svega toga je čistoća. Tamo gdje je čistoća, raste ljubav. Kada se čistoća i ljubav spoje, nastaje blaženstvo, *ānanda*. Ma što radili, ma što žrtvovali bez ljubavi, nema velike koristi.

Prilikom prakticiranja joge usvajaju se načini uspostavljanja nadzora nad dahom. Prakticira se i Kundalini joga. U vježbama disanja udisanje se opisuje kao *puraka*, izdisanje kao *rechaka* a zadržavanje daha kao *kumbhaka*. To nisu sredstva pomoću kojih se dolazi do joginske moći. Udisati sve ono što je dobro je *puraka*. Odbacivanje svega onoga što je loše je *rechaka*. Zadržavanje u srcu onoga što je dobro je *kumbhaka*. Svatko je u stanju vježbati tu vrstu joge. Ona je božanska i svako ljudsko biće trebalo bi ju prakticirati. To je najvažniji zadatak svakog Indijca, Bhāratyja.

Puttaparthi je malo mjesto. Kako je ovo selo steklo ovako visoki ugled? Odgovor može pronaći svatko za sebe. Sigurno se to nije dogodilo zahvaljujući jogi, sreći ili uz pomoć vradžbine. Do toga je došlo zahvaljujući snazi misli. Svaka sveta misao se može ostvariti. Zato Vedanta navodi: *Kakvi osjećaji, takav rezultat, yad bhāvat tad bhavati*. Zato bi svaki čovjek trebao razvijati dobre misli. Na taj način stječe pravo na ono dobro što iz njih proistekne.

Besplatna bolnica u Prasanthi Nilayamu

Iako u Prasanthi Nilayamu nisu dostupni odovarajući sadržaji i udobnost na koje ste navikli, vi ste se podvrgli određenoj vrsti joge pomoću koje ste se prilagodili svemu što vam ne odgovara. Ovo iskustvo trebali biste smatrati duhovnom vježbom, *sādhanom*. Uživanje u udobnosti ne čini duhovnu vježbu. Sreću možete iskusiti prolaženjem kroz teškoće; do nje se ne stiže bez problema. Takve poteškoće treba smatrati oblikom pokore. Lagodan život ne može postati pokorom.

Činjenica da se ovdje okupilo na tisuće ljudi koji podnose razne poteškoće i žive neudobno, očiti je dokaz njihovog osjećaja jedinstva.

Jučer smo odlučili ovdje sagraditi veliku bolnicu. Mnogi su Me molili da bolnicu podignem u nekom urbanom središtu. Ima mnogo medicinskih ustanova koje u nekoliko gradova djeluju kao poslovni subjekti. Kada se osnuje neka obrazovna ili medicinska ustanova jedini je cilj da se pomoću njih ostvari financijska dobit. Malo je onih koji su spremni utemeljiti ustanove koje bi pružale besplatne usluge siromašnima. Zato smo na samom početku odlučili sagraditi bolnicu u vrijednosti od stotinu milijuna rupija pored samog Prasanthi Nilayama. Baš kao što je visoko obrazovanje ovdje besplatno, tako će biti i “visoka medicina”. Za operaciju srca u SAD-u plaća se po nekoliko stotina tisuća rupija. Što je sa siromasima? Tko o njima brine? Ako odu u grad neće dobiti ni obojenu vodu (mješavinu). Svjesni te činjenice, pokrenuli smo ovaj veliki projekt izgradnje bolnice. Radilo se o ugradnji prenosnica na srcu ili presađivanju bubrega ili operaciji pluća ili operaciji na mozgu, sve će se obavljati besplatno. Takva je odluka donesena već na samom početku projekta. Bolnica će biti otvorena 22. studenog 1991. godine. Nitko ne može razumjeti Saijevu odluku, *sankalpa*. Misao i djelovanje su istovremeni kao svjetlost i zvuk koji se pojave pri pucanju iz pištolja. Zato nije svima lako shvatiti Saijevu odluku.

Priča o Sathya Saiju

Nemojte ovo što ću sada reći shvatiti kao pretjerivanje. U Meni nema ni traga osobnog interesa. Sve što radim, radim samo za druge. Vas ne smatram drugima. Svi ste vi Moji ljudi. Tako sveobuhvatan osjećaj ne može se naći nigdje drugdje u svijetu. Jeste li igdje drugdje naišli na organizaciju koja se za pedeset godina razvila do takvih razmjera?

U slučaju ranijih utjelovljenja Boga, avatāra, njihova je slava porasla tek nakon što je prošlo dosta vremena od njihova odlaska s ovoga svijeta. U slučaju sadašnjeg avatara, za Njegovog životnog vijeka, napavljeno je sveučilište, velika bolnica, zračna luka i mnoge druge stvari za dobrobit seljana, i još više će toga biti napravljeno u godinama koje dolaze. Mnogi ljudi dvoje oko toga kako se sve to ostvaruje. Silazak ovog avatara dogodio se prije 64 godine. Sve ove godine ova se ruka ni u jednom trenutku nije ispružila kako bi od nekoga nešto tražila. Ja nisam

ni od koga ništa tražio. Nikada i neću, a nikada neće biti ni prilike za to. Kako se onda sve to događa? Za dobro djelo u Indiji, Bhārati, nema nikakve prepreke. Kad svim srcem želite učiniti nešto dobro, novac poteče u bujicama. Uskogrudni ljudi kojima je svejedno što rade, nikada neće biti zadovoljni. Oni ne mogu razumjeti postupke velikodušnih i širokoumnih.

Utjelovljenja božanske ljubavi!

Ja od vas ne očekujem ništa. Samo razvijajte ljubav u sebi. Prema svim ljudima na svijetu odnosite se kao prema braći. U svima prepoznajte djecu Božju. Nemojte ni prema kome pokazivati zlonamjernost ili mržnju. Nemojte povrijediti ničije osjećaje. Samo će vam taj širokogrudni stav donijeti bezgranično blaženstvo. Ako slavite Svamijev rođendan, to je sve što želim od vas. Budite jedinstveni. Nastojte oživjeti i promicati slavu, Indije, Bhārate.

Ja sam uvijek ispunjen beskrajnim blaženstvom

Kada sam dolazio ovamo neki su Me pozdravili riječima: “Sretan rođendan! Sretan rođendan!” Ja sam uvijek sretan. Ne trebaju Mi „sretni“ pozdravi. Čestitke “Sretan rođendan” uputite onima koji nisu sretni. Ja sam ispunjen beskrajnom radošću. Nikada i nigdje nisam imao nikakvih briga. Koji je razlog tomu? Sve je prolazno poput oblaka na nebu. Čemu zabrinutost? Trebali bismo biti ravnodušni prema rođenju i smrti. Kad odemo, ne možemo „svojim“ rođacima ostaviti novu adresu. Kako oni mogu biti „naša rodbina”? Sve su to svjetovne pojave. Cijeli bismo život trebali provesti u skladnim odnosima i biti ispunjeni suosjećajnošću. Sve je poteškoće moguće nadvladati promišljanjem o Bogu. Što ćete postići zaboravljajući Boga i zaokupljenošću svjetovnim interesima? Imajte čvrstu vjeru u Boga. Ne ostavljajte mjesta različitostima koje se temelje na pripadnosti kasti, vjeroispovijesti i nacionalnosti. Sva imena i oblici pripadaju Bogu. Sve što vidite je manifestacija kozmičkog oblika Gospoda. Uz čvrstu vjeru u Boga izgovarajte Njegovo ime i iskupljajte svoje živote.

izvadci iz Bhagavānovog govora održanog prigodom rođendana na stadionu Hill View, 23. studenog 1990. godine

MLADI LJUDI IMAJU SNAGE DA PROMIJENE SVIJET!

Shitu Chudasama

Nikada energija mladih ljudi nije bila važnija. Ja sam uvjeren da najveća nada u preobrazbu ljudskog društva i budućnost ispunjenu mirom, jednakošću i pravdom ne leži u rukama vlada već u umovima i srcima pojedinaca koji će se posvetiti osobnoj duhovnoj preobrazbi kako bi doveli do preobrazbe čovječanstva.

U vremenskim zapisima stoji da su ovom zemljom hodali veliki i moćni vođe, kao što su Mahatma Gandhi, Martin Luther King, George Washington i Abraham Lincoln. I, dok je njihovim životima puno toga napisano i rečeno, ja bih želio usmjeriti pozornost čovječanstva na jednog vrlo jedinstvenog i posebnog vođu, vođu kojega krasi velika poniznost, suosjećanje i srce puno nesebične ljubavi, neopjevanom junaku koji vjerojatno nikada neće naći svoje mjesto u povijesnim knjigama svijeta, tihog radnika. Taj vođa ima počasno mjesto u srcu Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe. Taj vođa nije nitko drugi već Svamjevi Mladi. Jer, upravo na Njegove Mlade svijet čeka. Njima će stariji prepustiti vođenje Sai organizacije u budućnosti i na njihovim ramenima počivaju sve Bhagavānove nade i očekivanja.

Glasnici novog društvenog poretka

Sathya Sai Mladi ponekad su pod dojmom da samo nekolicina njih mogu postati vođe. Da je to položaj koji je namijenjen samo odabranoj nekolicini. Dopustite mi da ih uvjerim kako su svi oni vođe, ne samo vođe nego Sathya Sai vođe, poslanici Njegove Misije. Svaki od njih ima važnu ulogu koju treba odigrati u Svamijevoj Misiji. Što se mene tiče, ako služite, ako vodite, ako pružate nadu i podršku drugima, onda ste Sai vođa. Među Sathya Sai Mladima svatko je poseban. Svami je svakome od njih podario posebne vještine, nadarenosti i odlike. Oni se jednostavno moraju okrenuti prema unutra i posegnuti za tim bogatstvom, otvoriti skrivenu škrinjicu s blagom. Svi su oni samo jedna strana višedimenzionalnog dragulja.

Duhovna revolucija odvija se pred našim očima, mijenjajući način na koji se povezujemo s Božanskošću i zauzvrat služimo čovječanstvu. To vidim i iskusim

uvijek kada putujem svijetom obraćajući se Svamijevoj mladosti i promatrajući sve što oni postižu u svojem životu.

U isto vrijeme, živimo u svijetu koji se suočava s velikim društvenim izazovima. Prošle je godine svijet doživio povijesnu prekretnicu premašivši broj od 7 milijardi stanovnika. Optimist sam kad vidim kolika je predanost Sai Mladih širom svijeta. Tijekom sljedećeg desetljeća i nakon toga, ako želimo riješiti pitanja koja u najvećoj mjeri pritišću našu svakodnevicu, trebamo iskoristiti dinamičnost naših Sai Mladih, jer oni imaju sposobnost da rastjeraju ustajalost i budu najkreativnija snaga koja će dovesti do društvenih promjena. Stoga postoji potreba za pružanjem jače potpore i osnaživanjem Sai Mladih na putu ostvarenja svjetskog društvenog napretka u svjetlu Svamijevog života i poruke. Ali ako sada ne iskoristimo nevjerojatnu snagu i moć Sai Mladih, riskiramo da ćemo tu mogućnost propustiti. Svami je to znao i zato im je dao toliko važnosti i posvetio tako mnogo vremena za Svojega života.

Ove godine broj mladih među ukupnim stanovništvom svijeta (onih u životnoj dobi od 18 do 35 godina) doseći će 1,8 milijardi, što znači da nikada nije bilo toliko mladoga svijeta. Zbog toga je važno da iskoristimo energiju i poletnost Sai Mladih. Energija mladih ljudi nikad nije bila važnija. Ja sam uvjeren da najveća nada za preobrazbu u ljudskom društvu i za budućnost mira, jednakosti i pravde ne leži u rukama vlada već u umovima i srcima pojedinaca koji će se posvetiti osobnoj duhovnoj preobrazbi kako bi doveli do preobrazbe čovječanstva. Sai Mladi su su-kreatori novog društvenog poretka. Ovaj novi svjetski poredak ili buđenje se događa, razvija, rascvjetava pred našim očima.

Povijest je pokazala da su mladi ljudi katalizatori promjena u svim vremenskim razdobljima, u svakom stoljeću, a u ovom vremenskom trenutku to su Bhagavānovi Sathya Sai Mladi. U njihovim je rukama mogućnost da postanu ti katalizatori. Pitanje je: što oni žele učiniti u vezi s tim? Žele li oni odigrati svoju ulogu u Svamjevoj Misiji? Žele li preuzeti palicu od starijih koji im žele prenijeti baklju kao novoj generaciji mladih ljudi?

Sathya Sai Mladi zaista mogu preuzeti vodstvo u preoblikovanju sudbine svoje zemlje. Oni su stvarni katalizatori promjene. Oni su vodili zajednice, oni su vodili narode, oni su podržavali vrijednosti temelju kojih su izgrađene civilizacije.

Jednoga će dana oni naslijediti rad Sai organizacije u svojim zemljama, željeli to ili ne. Oni moraju odigrati povijesnu ulogu u oblikovanju svojeg društva, u mijenjanju života i podizanju Bhagavānove misije na sljedeću razinu. Tu odluku sada moraju donijeti sami a ja vjerujem u ispravnost njihova izbora.

Ja se nadam da će oni preuzeti ovu povijesnu ulogu činitelja promjene s ciljem da duhovno preobrazu sami sebe, Sai organizaciju i svijet u kojem živimo. U dubini srca vjerujem da su Sai Mladi predodređeni za nešto voše od njih samih.

Svoj život učinite Mojom porukom

Kako se pripremiti za milost i odgovornost koju nam je Svami namijenio? Svami kaže da su mladi budući vođe sutrašnjice. Međutim, da bi bili budući vođe sutrašnjice, mladi najprije moraju biti sudionici današnjice. Kako bismo bili sudionici današnjice, svi trebamo jako puno raditi na sebi. Kakav je to rad? Unutarnji i vanjski. Unutarnji rad - moramo se usredotočiti na svoj duhovni razvoj i preobrazbu. Vanjski rad - trebali bismo aktivno sudjelovati u radu i djelovanju Sai organizacije. To je temeljni cilj Međunarodnog programa mladih.

Unutarnji rad odnosi se na snaženje naše vjere i odnosa s Bhagavānom. Pitanje koje mi mladi stalno postavljaju glasi: Kako se mogu približiti Bogu? U čemu je tajna, kako glasi čarobna formula, koja je mistična čarolija potrebna za to? Bogu se možemo približiti samo ako Ga prihvatimo kao svoje jedino utočište i ako On postane naš životni cilj i naš najbolji prijatelj. Vanjski se rad odnosi na naše aktivno sudjelovanje i uključenost u rad Sai organizacije.

Svami je rekao: "Moj rad je Moja poruka." Dakle, kakvu baštinu mi stvaramo u Njegovo ime? Svami je svijetu ostavio bogato nasljeđe. Mi se sada moramo upitati što to mi stvaramo a što će živjeti dugo nakon što nas više ne bude, ako bi naši životi trebali biti Božja poruka. Ako slijedimo Njegovu poruku, ako slijedimo Njegov život, onda imamo sve odgovore. Slijedimo li Njegova načela, poštujemo li Njegove vrijednosti, Svami će biti jako sretan. Sai Mladi moraju biti za uzor cijelom svijetu.

Dosad smo čuli samo za Svamija a sada bi cijeli svijet trebao uočavati, promatrati i učiti od Sathya Sai Mladih. Svijet je čuo Njegovu poruku, sada bi svijet trebao vidjeti svakoga od nas kako primjenjuje Njegovu poruku. Svijet je vidio Svamija

kao utjelovljenje nesebičnog služenja; sada bi cijeli svijet trebao vidjeti nas kao muškarce i žene nesebičnog služenja i požrtvornosti.

Njegova poruka živi i dalje, Njegov duh nastavlja živjeti kroz nas. Okupljanje u Njegovo ime snaži našu odlučnost, hrani našu dušu, daje nam ono što nam je potrebno kako bismo nastavili kročiti prema cilju i putu koji je On odredio. Ono što je Svami postigao tijekom Svoga životnoga vijeka nije moguće pojmiti umom. Iako Svami fizički više nije s nama, moramo držati na pameti da nam se On i dalje obraća, vodi nas i uči. Na nama je samo da uđemo u svoju nutrinu pa ćemo u tišini svoga srca i uma moći čuti Njegov glas.

Slijedite Božji glas

Nikada ne smijemo zaboraviti da će se posao koji je On kroz nas započeo nastaviti i dalje. Moramo zapamtiti da Svami kroz nas djeluje na dva načina – radi u nama i kroz nas. Na Svamijev jedinstven način, ono što On radi u nama uvijek dovodi do onoga što radi kroz nas. Onim što čini kroz nas, On ostvaruje središnji cilj; čini nas božanskima.

Svami je cijeli Svoj život posvetio služenju čovječanstvu. Danas bi Sathya Sai Mladi širom svijeta trebali težiti tomu da postanu lučonoše Njegove svete misije. Mi moramo obećati da ćemo tijekom svoga života nastaviti Njegov posao, Njegov život i Njegovu poruku. Tada će naši životi postati Njegova poruka i bit ćemo blagoslovljeni. Baš svatko od nas je imao povlasticu da nas dotakne veliki majstor, veliki učitelj, veliki inspirator koji nam je dao poruku, poruku za život. I ako budemo živjeli u skladu s tom porukom, postat ćemo jedno s učiteljem, jedno s Bogom, jedno sa Svamijem.

Davno, 1988. godine, sjedio sam sa Svamijem i promatrao dlan Njegove ruke dok je s nekim razgovarao. Odjednom je prestao razgovarati, pogledao me i rekao: “Znaš li što je u ovoj ruci?” Nastavio je: “Cijeli svijet, cijeli ovaj svijet, *jagat*, je u Mojoj ruci. Što je svijet, *jagat*? *Jagat* znači dolaženje i odlaženje, dolaženje i odlaženje.” I opet nastavio: “Nemoj misliti o svijetu. Nemoj trošiti vrijeme misleći o svijetu ili o svojem odnosu s pojedincima. Sve je to prolazno. Neće trajati. Usmjerite pozornost na ono što će trajati, na ono što nije prolazno. Sve ono što uključuje svjetovna pitanja i odnose među ljudima povezano je samo s tijelom.

Tijelo je poput vodenog balona. Um je poput poludjelog majmuna. Zato se nemojte povoditi za tijelom ili umom. Slijedite glas Boga.”

Sai-Fi, a ne Wi-Fi

Moramo biti oprezni kako ne bismo postali ovisnici o modernom svijetu, modernim vrijednostima i modernim tradicijama. Svijet je danas u stanju nereda. Postoji opsjednutost svim onim što ima prefiks “I” kao Iphone, Ipad, ITunes i tako dalje... Ima toliko tih I (ja) ali čovječanstvo ne uspijeva razumjeti što su drevne Vede objavile: “Ja sam Brahman“, *aham brahmāsmi*, ili “Ja jesam“, *so ham*. Trebali bismo se usredotočiti na pitanja: Tko sam ja? Odakle dolazim? Kamo idem? Odgovore na ta pitanja nije moguće pronaći na Facebooku već u našoj vlastitoj knjizi vjere, Faith-booku. Danas smo opsjednuti širokopojasnim internetom, Wi-Fi, kamo god idemo, tražimo mogućnost priključenja na Wi-Fi kako bismo u svakom trenutku mogli biti povezani sa suvremenim svijetom. Umjesto toga, trebali bismo ostati spojeni na Sai-Fi, a ne na Wi-Fi! Kada ostajemo povezani sa Sai-Fi, u svojoj nutрини možemo naći vrhovnu svjesnost, jer u njoj Bog stanuje.

Globalno duhovno buđenje

Bhagavān Sri Sathya Sai Baba nastavlja mijenjati naša srca i preobražavati naše živote u svim dijelovima svijeta preko sedam mora u ovom svijetu i nebrojenim drugim svjetovima koristeći jedno jedino oruđe-Svoju ljubav. I svakoga od nas je odabrao da Mu pomogne u toj misiji. Ni jedan *avatār* to dosad nije učinio. Ne smijemo zaboraviti da će se posao koji je On kroz nas započeo nastaviti i dalje. Kako je velika povlastica bila poznavati Božansko biće koje je tolike živote usmjerilo na put nesebičnog služenja. Tako je djelovao Svami. Stoga, ne samo da će nasljeđe našeg voljenog Svamija nastaviti živjeti u Njegovim učenjima nego će i Njegov uzvišeni utjecaj kojim je dotaknuo živote milijuna, ako ne i bilijuna poklonika, nastaviti doticati mnoge buduće generacije.

Svami je cijeli svoj život posvetio služenju čovječanstvu. Danas mi, Sai mladi, moramo obećati da ćemo nastaviti Njegov rad, Njegov život i Njegovu poruku tijekom svojega života. Naši će životi postati Njegova poruka i bit ćemo blagoslovljeni. Svami nije otišao, naš Gospod, naš učitelj vrlo živ, i tako će biti dok god ono čemu nas je On poučavao živi u našim srcima.

Pitanje glasi: Što želimo učiniti u vezi s tim? Želimo li odigrati svoju ulogu u Svamijevoj misiji? Želimo li provoditi Božje djelo?

Važno je imati na umu da smo uključeni u najvažniji događaj u povijesti: globalno duhovno buđenje koje dovodi do preobrazbe svake dimenzije u našem životu. Ta preobrazba se odvija već godinama, još od Silaska *avatara*, i sada se polako rascvjetava među nama.

Svami nam je povjerio Svoju misiju. Neka sve ono što činimo i sve ono što govorimo bude poruka o tome kako bi trebalo živjeti život za generacije ljudi koje će tek doći. **Sada** je vrijeme da to radimo; ne smijemo odgađati, ne smijemo odustajati i ne smijemo zalutati na stranputicu privučeni površnim izazovima, smicalicama ili trikovima. Svami nas je odabrao jer u sebi imamo nešto posebno. On želi da to nešto posebno, taj dar, podijelimo sa svijetom u Njegovo ime. Svrha života je otkriti taj dar; životno djelo je razviti ga, a smisao života podijeliti ga.

Stoga bismo se sada trebali pripremiti kako bismo mogli dati svoj doprinos. Uz Svamijevu milost i ljubav mi ćemo dovesti do promjene. Dosegnuvši ovaj stupanj mudrosti, naše suosjećanje i ljubav zasigurno će ostaviti tragove Ljubavi ma gdje išli. Te stope ljubavi će drugima osvijetliti put prema Bogu kako bi mogli stići na svoje krajnje odredište, natrag kući, k Bogu.

-Autor je prvi međunarodni koordinator mladih, kojega je imenovan Sam Bhagavāna, i sada služi kao povjerenik Sri Sathya Sai središnje zaklade Ujedinjenog Kraljevstva

Samo mladi muškarci i žene mogu iskorijeniti zlo koje prevladava u društvu. Budemo li imali čestitu mladost, društvo će moći ozdraviti.

Baba

ŽIVITE SA SAIJEM

Vinay Kumar

*Sva imena i svi oblici predstavljaju
Manifestaciju vrhovnog bića koje je utjelovljenje mira i dobrote.
On je bitak, svijest, blaženstvo i nedvojstvo.
On je istina, dobrota, ljepota (satyam, śivam, sundaram).*

*sarva rūpa dharam santam
sarva nāma dharam śivam
sat-cit-ānanda rūpam advaitam
satyam śivam sundaram*

(stihovi na sanskrtu)

Bila je to još jedna u nizu blaženih večeri u Prasanthi Nilayamu za koje su tisuće ljudi pratile glazbenu plesnu dramu u razigranoj izvedbi mladih sa sjevera Indije. Njihova vjera i predanost u toj mladoj dobi dirnula je Ocean beskrajne Milosti, Bhagavāna Babu. Po završetku programa Svami je ljubazno sišao među tu blaženu mladost i svakoga od njih obasuo ljubavlju tisuća majki! Podijelio im je odjeću, podario najveći blagoslov dopustivši im da dotaknu Njegova stopala, *pādanamaskār*, fotografirao se s njima i čak materijalizirao prekrasan lančić za jednog od glavnih glumaca kao znak Svoje ljubavi i milosti!

Tražite od Mene ono što sam vam došao dati

Dok sam još vlažnih očiju promatrao taj božanski izljev ljubavi prema mladima, odjednom sam shvatio da je Svami samo nekoliko metara udaljen od mjesta na kojem sam sjedio. Zaustavio se, pogledao me u uči i upitao: “Kakva je bila predstava?” Ja sam jednostavno odvratio: “Jako lijepa, Svami. Dao si im puno blaženstva, *ānanda*.” Tada je On rekao nešto što me je duboko dirnulo. Rekao je: “Dao sam im sve ono što ih raduje – odjeću, fotografiju, dopustio da dotaknu Moja stopala, *pādanamaskār*. Ali, nitko od Mene nije tražio ono što sam uistinu došao dati.” Vratio sam se u svoju sobu te večeri i neprestano razmišljao o svetim riječi koje je Bhagavān izgovorio. Mojem ljudskom umu je trebalo vremena da shvati duboko značenje onoga što je On mislio. Bila je to velika poruka mladima svijeta.

On je želio da svatko od nas zatraži od Njega najveći dar – dar samoostvarenja. Svamiju je jako lako udovoljiti našim materijalnim i svjetovnim željama no, budući da smo imali izuzetnu sreću živjeti u isto vrijeme kada je On boravio na zemlji i, što je još važnije, što nas je privukao u Svoje okrilje, smatram da bi mladi trebali tražiti samo Vječnu istinu koju je moguće dobiti samo od Jednoga koji je u svakome od nas!

Usredotočite se na unutarnje Sebstvo

Jednom sam prilikom upitao Svamija: “Svami, kako možemo nadzirati svoja osjetila?”, a Bhagavān je ljubazno odgovorio: “Živite sa Saijem i osjetila će pobjeći!” On je objasnio da živjeti sa Saijem ne znači fizički živjeti s Njime već živjeti s Njegovim mislima i učiniti Ga samom suštinom svoga bića. On je želio da ostanemo usredotočeni na unutarnje sebstvo, što je jedini način da dopremo do Njega. Polako ali sigurno sam počeo shvaćati, zahvaljujući Njegovoj milosti, da usredotočenje nije samo naša sposobnost da nas stalno privlači to “Jedno” unutar nas nego je ono ujedno i pouka kako izbjeći ometanje preostalih “devedeset i devet” izvan nas.

Bhagavān mi je milostivo povjerio neka zaduženja oko pripreme velikog žrtvenog obreda, *yajñe*, koji je htio da se održi u Prasanthi Nilayamu 2006. godine. Kad me je jednog popodneva pozvao dok sam radio po kući, pitao me je: “Jesi li spreman?” a ja sam promrmljao: “Hlače su mi malo prljave, Svami. Otići ću u sobu, okupati se i presvući, pa ću se vratiti.” On nije bio zadovoljan odgovorom i toga dana više ništa o tome nije rekao. Nakon gotovo mjesec dana suosjećajni je Gospod odlučio objaviti istinu i ukloniti neznanje koje nam zamagljuje unutarnji pogled. Rekao je: “Spremnost se ne odnosi na to jesmo li se okupali i odjenuli novu odjeću. Uvijek biste trebali biti spremni odbaciti čak i svoj životni dah, *prānu*. To je stanje spremnosti.” Nastavio je: “Nikada se ne vezujte uz tijelo. Samo ostanite duboko uronjeni u Sebstvo unutar sebe. Obavljajte svoje dužnosti ali se nemojte poistovjećivati s onim što radi vaše tijelo.” Bila je to za mene dubokoumna poruka! Naučio sam da sam samo još jedan mjehur u Vječnosti Oceana. I to je sve! Mi smo samo prolazni oblaci.

Jednog je poslijepodneva Bhagavān ljubazno poučio moju suprugu i mene dubljem razumijevanju života. Rekao je: “U životu postoje tri odnosa - vaš odnos s vama

samima (unutarnji odnos), vaš odnos s drugima (međusobni odnos) i, onaj najvažniji, vaš odnos s Postojanjem (transcendentalni odnos).” On je rekao kako mladi moraju oblikovati svoju sudbinu čineći svetim taj transcendentalni odnos pomoću molitvi, meditacije, nesebičnog služenja, čistih osjećaja i besprijekornog karaktera. Bhagavān je rekao: “Postojanje nije ni ovo ni ono, nego je ovo u Onome.” On je pod tim mislio kako su materijalnost i duhovnost samo dvije strane istog novčića, novčića nazvanog Postojanje. Ne smijemo tražiti ni ovo ni ono već postati lotosom koji cvjeta čak i u prljavoj vodi. Trebamo dopustiti duhovnosti da se razvija u domeni materijalnog života. To je, kako sam ja shvatio, bilo Bhagavānovo očekivanje od mladih.

Moja ljubav prema vama je čista ljubav

Svaki put kad bih Ga vidio, imao sam duboki osjećaj jednote s mirom i srećom. Bhagavānova ljubav je bila istinska veza koja je svakoga od nas k Njemu privukla. Jednog poslijepodneva, nakon što nam je dao dugi intervju, dopustio nam je da odemo u Bengaluru. Požurili smo u svoje sobe i počeli se pripremati za odlazak iz Prasanthi Nilayama kada je jedan student užurbano ušao u našu sobu i rekao: “Svami vas je zamolio da se odmah vratite u mandir.” Bio sam zatečen jer smo proveli gotovo sat vremena s Bhagavānom i odlazili smo isključivo s Njegovim dopuštenjem! Požurio sam natrag u mandir i sjeo pravo ispred vrata dvorane za pjevanje bhajana. Bhagavān je bio zadubljen u nadahnjujuće bhajane koje su izvodili Njegovi studenti. Moj se um naprosto nije mogao usredotočiti na bhajane; on se i dalje pitao zašto sam pozvan ovamo i kliznuo je u stanje potpune zbunjenosti. Najljepši oblik u kozmosu bio je tek nekoliko metara udaljen od mene a ja, čak ni na trenutak, nisam bio u stanju diviti se ljepoti tog Blistavog Bića.

Pjevanje bhajana je završilo i Svami je prihvatio ponuđeni arati. Nakon toga se graciozno uputio prema meni. Nisam znao što očekivati. On mi se lijepo nasmiješio i rekao: “Zlato moje, *bangaru*, zaboravio si dotaknuti Moja stopala, *pādanamaskār*, nakon razgovora. Pozvao sam te da se vratiš samo da ti podarim *pādanamaskār*. Pokloni se stopalima i nakon toga možeš otići u Bengaluru.” To je bila ljubav veća od ljubavi tisuća majki. Pozvao me je da bi me blagoslovio ljubljenjem Svojih lotosnih stopala!!! Samo Bog može dati toliku količinu ljubavi. Istog sam se trenutka spustio i Njegova stopala oblio suzama pokajanja što nisam razumio duboku ljubav koju On ima za svakoga od nas. Njegova je ljubav

bezuvjetna. On mi je jednom prilikom rekao: “Moja ljubav prema tebi je samo ljubav. Ono što činiš i ono što ne činiš ne mijenja Moju ljubav prema tebi.”

Bilo mi je suđeno po prvi put vidjeti Bhagavāna dok sam još bio u srednoj školi. Svami je Svojim božanskim posjetom počastio jednog starijeg poklonika u njegovom domu i moji su me roditelji odlučili povesti sa sobom kako bi me On blagoslovio. Svami se obratio mojoj majci. Poput svake brižne majke, ona se potužila Svamiju na moje nepodopštine i mojom zaludenošću kriketom koji mi je bio važniji od učenja. Nisam čak ni želio pogledati Svamija u oči i privio sam se uz majku. On je materijalizirao vibhuti i njime mi protrljao glavu, dao ga je i mojoj majci uz božansko obećanje: “Ne brini. Ja ću se za njega pobrinuti.” Poslije nekoliko godina moja se majka s Njim stopila i to me je slomilo. Nedugo potom, sjedio sam na pijesku Sai Ram spavaonice u Njegovom ašramu u Brindavanu. Dok je Svami šetao među redovima poklonika koji su došli na daršan, pao sam na koljena s tugom u srcu, i rekao: “Svami, moja majka je umrla!” a moja je draga majka Sai je odmah uzvratila: “Ali, Ja sam ovdje za tebe!!!” On je obećao mojoj majci da će se pobrinuti za mene. Jesam li mogao tražiti nešto više u ovom životu kojega je samo Njegova ljubav pratila na svakom koraku!

Mladi moraju odigrati veliku ulogu

Trebao sam sudjelovati u organizaciji jednog vrlo značajnog događaja u Prasanthi Nilayamu 2006. godine. Nekoliko sati prije samoga početka, s poprilično poslova koji su ostavljeni za posljednji tren, Svami me je pozvao u svoj stan i rekao mi: “Izgledaš jako umorno. Da su tvoji roditelji ovdje oni bi se za to pobrinuli. Ja ti sada govorim što ti je činiti. Pođi u sobu i odspavaj malo. Okupaj se i vrati se svjež u dvoranu. Ja ću se pobrinuti za sve.” Rekao sam Mu da još čak nisam ni pripremio govor za svečano otvorenje. Rekao je jednostavno: “Ti samo stani ispred mikrofona i pokreći usne. Ja ću govoriti!!!” Nisam znao kako se nositi s tolikom ljubavlju. Njegove su oči izražavale zabrinutost dok je izgovarao te riječi. Takvo nešto nikada dotad nisam doživio! Tiho sam Mu šapnuo u uho: “Hvala Ti, Svami.” Bhagavān mi je stavio ruku na desno rame i upitao na kannada jeziku: “Tayyee ge thanksaa?, Zahvaljuješ svojoj majci?” Samo Svami može pružiti toliko ljubavi. Nitko i ništa nas ne može ispuniti s više blaženstva, *ānande*.

Ja osobno vjerujem da mi samo trebamo zaroniti u sebe same i zauvijek nastaviti primati Njegovu beskrajnu ljubav. Sve ono što sam ja danas, dugujem samo Njegovoj milosti. Ja Ga samo i dalje molim za dopuštenje da kao Njegov djelotvorni instrument služim u Njegovoj misiji do posljednje kapi krvi i posljednjeg daha ovog tijela koje mi je On dao.

Mladi moraju odigrati veliku ulogu u jačanju institucija koje je On podigao i ostavio za Sobom kao Svoje nasljeđe ljubavi i suosjećanja za sva buduća vremena. Bez premještanja središta, samim širenjem radijusa, mladi mogu izvući veće krugove i doseći veći opseg. Jezgra našeg bića je središte. Sebi ne možemo dopustiti trgovanje vlastitim načelima, urođenom prirodom, karakterom ili duhovnom usmjerenošću u zamjenu za bilo što na svijetu. Radijus se mjeri našim djelovanjem koje treba napredovati od dobrog ka boljem i od boljeg do najboljeg. Rezultati su opseg..

Potpunost u životu možemo postići ukoliko ostanemo ukorijenjeni u svom unutarnjem Sebstvu (jezgri) i ako stalno širimo radijus djelovanja (nesebičnih djela ljubavi i služenja). To će pomoći da se proširi opseg našega života sve dok ne postane jedno s Njim!

**Autor, po profesiji ovlaštenu računovođu, povjerenik je Sri Sathya Sai
Zaklade u državi Karnataki**

Danas u svijetu postoje tisuće intelektualaca, znansvenika i istaknutih pedagoga. No sva svjetovna znanja i vještine bit će uzaludna ako čovjek ne upozna samoga sebe. Čovjekova prvenstvena dužnost je shvatiti tko on uistinu jest.

Baba

NESEBIČNO SLUŽENJE – *SEVĀ* KAO SASTAVNI DIO OBRAZOVANJA

S. S. Naganand

Kalidasa u svojem velikom opusu Raghuvamsa opisuje kako su živjeli kraljevi klana Ikshaku, prikazujući različita razdoblja u njihovim životima od rođenja do smrti. Svoje djetinjstvo i mladost oni su provodili u stjecanju izvrsnog znanja i obrazovanja. U srednjim su godinama vodili život domaćina i podržavali istinu i ispravnost. U starijoj životnoj dobi su živjeli kao pustinjaci i na kraju su napustili tijelo kroz sjedinjenje s Bogom, *yoga*.

Drevni sustav obrazovanja (*Gurukula*) u Bhāratu

Kraljevi Raghuvamse, među kojima i slavni Sri Ramachandra, živjeli su uzornim životom. Idealan život kojeg je ovaj pjesnik opisao pokazuje da je želja za znanjem ili učenjem bila sama duša i dah mladih ljudi i djece u drevna vremena. Svami je često spominjao Rāmu, doajena ove grupe, kao utjelovljenje svih vrlina, koji je postavio najviše uzore u Istini, *Satyji*, i u Ispravnosti, *Dharmi*, i ostavio cijelom čovječanstvu da ih slijedi, tako da su Ga nazvali utjelovljenjem Ispravnosti, *Dharmom*.

Indijska kultura poštuje znanje i učenje. Ta dva elementa šire vidokrug svakog ljudskog bića. Stjecanje znanja trebalo bi se odvijati s ciljem usvajanja dobrih stvari, dobrih misli, dobrih zamisli i dobrog znanja. Bhagavān Sri Sathya Sai Baba je uvijek napominjao: “Obrazovanje je za život, a ne za življenje.” U Indiji se već nekoliko tisuća godina obrazovanje smatra važnim uvjetom duhovnog razvoja. Mi smo upoznati s radom poznatih indijskih sveučilišta u Takshashili i Narandi. To su bile *gurukule*, gdje su učitelji i učenici zajedno živjeli, zajedno jeli, igrali se, učili i, što je najvažnije, molili zajedno. Uzoran život učitelja bio je izvor nadahnuća tisućama učenika koji su živjeli u *gurukuli*. Obrazovanje je bilo formalno i, u isto vrijeme, neformalno. Sveukupni razvoj dječje osobnosti bio je važniji od stjecanja pukog knjiškog znanja. U nastavi osnovnih svjetovnih predmeta – povijesti, biologije, matematike i ostalih, veliki je naglasak stavljan na moralne vrijednosti, etička načela i cjelokupni razvoj djeteta. Na tragu toga, pet važnih načela ušli su u temelje obrazovnog sustava. To su: Istina, *Satya*, Ispravnost, *Dharma*, Mir, *Sānti*,

Ljubav, *Prema*, i Nenasilnost, *Ahimsa*. Ove vječne vrijednosti mladost je upijala tijekom svoga boravka u *gurukuli*.

Saijev sustav obrazovanja

Na suvremenim indijskim sveučilištima naglasak je više na učenju iz knjiga i na akademskim postignućima. Većina sveučilišta ne uključuje u svoj nastavni plan moralno ili duhovno obrazovanje, usađivanje ljudskih vrijednosti, indijsku filozofiju ili religiju. Nekako su svi ti pojmovi označeni kao “nesvjetovni”. Čini se da sve osim uobičajenih predmeta koji se poučavaju na sveučilištu smatra nespojivim s obrazovanjem. Bhagavān Baba je zaorao novu brazdu kada je utemeljio Sri Sathya Sai institut za visoko obrazovanje koji ima status sveučilišta. Baba je naglasio da usporedo s podukom takozvanih svjetovnih predmeta treba veliki značaj dati obrazovanju u domeni ljudskih vrijednosti. Bhagavān je primijenio riječ “educare” (odgajati, obrazovati) kako bi naglasio da je obrazovanje o ljudskim vrijednostima usadilo mnoge ključne kvalitete u mlade ljude, što je promijenilo njihov pogled na život. To ih je učinilo osjetljivim na temeljne ljudske vrijednosti, koje su od velike važnosti za sveukupni, cjeloviti razvoj ljudske osobnosti. U tu svrhu je Baba potaknuo studente na služenje čovječanstvu.

Bhagavān Baba je osmislio mnoge izreke kako bi istaknuo suštinu stvari.

Prisjećamo se samo nekih:

Ruke koje služe svetije su od usana koje mole. Služenje čovjeku, mānava sevā, je služenje Bogu, mādhava sevā. Ruke u društvu a glava u šumi.

Iz gore navedenog očito je da je nesebično služenje, *sevā*, bitan dio procesa učenja za sve Sathya Sai mlade. Upravo radi toga, svim studentima koji prolaze kroz sve Sai institucije, bilo to na razini škole ili na razini koledža, pruža se izvanredna prilika da se uključe u aktivnosti služenja. Studenti iz cijele zemlje moraju proći formalno akademsko obrazovanje koje se zove “Nastava svjesnosti”. Namjera je studentima izložiti velike duhovne, nadahnjujuće, kulturološke i znanstvene zamisli, te ih upoznati s razvojem čovječanstva i stvarnim stanjem globalnog sela u kojem živimo. Ono također naglašava značaj pet temeljnih ljudskih vrijednosti i njihov utjecaj na razvoj i procvat ljudske osobnosti. Na izvanakademskom području studenti moraju sudjelovati u aktivnostima služenja koje uključuju posjete selima, brojne projekte društvenog služenja i podjelu osnovnih potrepština

siromašnima i potrebitima na samom kućnom pragu, uz dužno poštovanje i poniznost.

Sudjelovanje mladih u aktivnostima služenja

Sri Sathya Sai organizacija nesebičnog služenja, *Sri Sathya Sai Seva organizacija*, ima i zasebno, Omladinsko krilo, koje je dobro organizirano i dobro strukturirano. Svaka osoba u društvu može se pridružiti Sri Sathya Sai pokretu tako da postane članom centra ili grupe. Svim mladim ljudima se pruža prilika da se pridruže svojim vršnjacima i pripreme programe aktivnosti nesebičnog služenja koje će moći provoditi u zajednicama u kojima žive. Na taj način mladi širom Indije sudjeluju u brojnim aktivnostima služenja kao što su vođenje medicinskih kampova, čišćenje po selima, opskrba pitkom vodom, gradnja škola i društvenih domova, podučavanje u strukovnim zanimanjima, pomoć u poboljšanju rada škola i ostale infrastrukture u selima, održavanje nastave, organiziranje pjevanja *bhajana* i drugih duhovnih aktivnosti, podjela hrane i odjeće (*nārayana sevā*), pomaganje u domovima za starije osobe, domovima za siromašne, domovima za osobe s fizičkim i duhovnim poteškoćama i slično. Sve te programe su osmislili, planirali i izveli mladi koji čine dio svake organizacije nesebičnog služenja. Nesebično služenje, *seva*, je najvažnija dužnost svakog člana Sai centra. Tisuće mladih organizirano dolaze u Puttaparthi tijekom cijele godine iz svih država i marljivo služe na održavanju ašrama u Prasanthi Nilayamu, općih i specijalističkih bolnica u Puttaparthiju, Whitefieldu i Bengaluruu, sveučilišta i sva četiri kampusa. Sve te aktivnosti razvijaju zdrave oblike poniznosti, empatije, milosrđa i zahvalnosti. I posljednje po redu, ali ne i po važnosti, one o u velikoj mjeri povećavaju pobožnost mladih.

Ove godine, posebno uzimajući u obzir poziv premijera Indije, gospodina Narendra Modija, *Očisti Indiju*, *Swatch Bhārat*, sve Sai organizacije u Indiji su potaknule mlade da diljem zemlje nesebično služe na održavanju čistoće. Cilj te akcije nije samo očistiti gradove, sela i naselja nego i osvijestiti kod ljudi potrebu za održavanjem čistoće okoliša.

Služi se nesebično

Još jedna važna aktivnost služenja koja se provodi u cijeloj Indiji i u svim prekomorskim Sai organizacijama je pomoć u ublažavanju posljedica nepogoda.

Sai organizacije mladih igraju ključnu ulogu u hitnom pokretanju operacija spašavanja u područjima pogođenim prirodnim ili izazvanim nepogodama kao što su potresi, poplave, tajfuni, orkani, klizanje zemljišta, teroristički napadi, nesreće i tako dalje. Sai mladi predstavljaju cijelu vojsku dobrovoljaca koji se spremno odazivaju na poziv za pomoć čovječanstvu, bližnjima i svima koji su u nevolji. Sve se to radi bez pomisli na novčanu nagradu ili neki drugi oblik priznanja ili nadoknade. Služenje se provodi nesebično, s poniznošću i samozatajno, u skladu s nalogom Gospoda Kršne zabilježenim u *Bhagavadgīti*: Imate pravo samo na djela, ne na plodove koji iz njih proizlaze, *Karmanyevadhikarasthe Ma Phaleshu Kodachana*.

Nesebično služenje se provodi kako bi se ostvarila dnevna molitva koju izgovaraju svi Sai poklonici diljem svijeta – *Neka sva bića svih svjetova sretna budu, Samastha Lokah Sukhino Bhavantu!*

Kako možemo zaboraviti ove prekrasne Svamijeve riječi koje je uvijek iznova izgovarao u svakoj prilici kada bi se poklonici okupili oko Njega:

“Budite sretni, budite sretni, budite sretni”.

To je misao vodilja Sri Sathya Sai mladih.

-Gospodin S. S. Naganand je povjerenik Sri Sathya Sai Središnje Zaklade

ČVRSTO SE DRŽITE SVAMIJEVIH LOTOSNIH STOPALA

R. J. Rathnakar

Nedavno sam imao priliku sudjelovati u dva povijesna događaja koji će zlatnim slovima biti zapisani u analima božanske misije Sri Sathya Sai avatara. Prvi je otkrivanje Sarva Dharma Stupe u Odishi a drugi je svečano otvaranje Sri Sathya Sai Ghata u Rishikeshu. Ta dva veličanstvena događaja jasno svjedoče koliko su vlada i javnost općenito, nadahnuti božanskom misijom našeg voljenog Gospoda.

Sarva Dharma Stupa u Bhubaneswaru

Bhagavān mi je u svojoj beskrajnoj milosti, podario blagoslovljenu priliku da otkrijem Sarva Dharma Stupu u Sai Janani mandiru u Bhubaneswaru u Odishi, 6. rujna 2016. godine. Jedinstveno obilježje ove stupe je da je izgrađena na svetim temeljima od bilježnica s ispisanim Božjim imenom, *likhita nāma japa*. Bio sam zapanjen kada sam saznao da su u podrumu, koji je temelj stupe, bilježnice koje sadrže ne jednu tisuću ili deset tisuća, nego na stotine tisuća puta napisanog Božjeg imena “Sai Ram”, kojega su ispicali poklonici iz Odishe. Tisuće poklonika u svakom djeliću države, tri je godine sudjelovalo u svetom obredu, *yajñi*, ručnog pisanja Božjeg imena, *likhita nāma japa*, kako bi se dosegao ovaj zapanjujući broj od sto tisuća.

Bhagavān je u Svojim učenjima najveću važnost pridavao skladu među religijama. Sam On je izumio logo Sri Sathya Sai seva organizacije koji sadrži simbole svih većih svjetskih religija kako bi predstavljao jedinstvo i sklad među religijama. Učenja i aktivnosti avatara uvijek odgovaraju suvremenim potrebama i okolnostima koje prevladavaju. Gospod Rāma nikada nije propovijedao harmoniju među religijama. Gospod Kršna nikada nije ni spomenuo jedinstvo vjera. Razlog leži u činjenici da se u Njihovo vrijeme cijelo čovječanstvo smatralo jednom jedinom rasom. No, s vremenom, ljudi su se počeli razlikovati i slijediti vlastita uvjerenja i ideologije zbog čega su nastale različite religije. No danas je čovjek degenerirao u tolikoj mjeri da uzrokuje neopisiva razaranja i ubija svoje bližnje u ime religije. Zato se, kao nikada do sada u povijesti, javila goruća potreba da se čovječanstvo ujedini uspostavljanjem religijskog sklada.

To je razlog zašto je Bhagavān htio da jedinstvo religija bude jedan od glavnih ciljeva Njegove avatarske misije. Nastojao je to ostvariti preobrazbom čovjekovog uma, *mathi*, koji uzrokuje nemir i trzavice u ime religije, *matha*.

Sve religije sadrže samo dobra učenja.

Treballi biste spoznati tu istinu i djelovati u skladu s tim.

Ako je um, mathi, dobar, kako onda neka religija, matha, može biti loša?

Slušajte! O hrabri sinovi Bhārata.

(stihovi na teluškom)

On je objavio: *Postoji samo jedna religija, religija ljubavi.*

Još uvijek živo pamtim Bhagavanovo otkrivanje veličanstvene Sarva Dharma Stupe u Prasanthi Nilayamu prigodom svečane proslave Njegovog 50. rođendana, 1975. godine, kao svetog simbola religijskog sklada,. Svjedočio sam tom veličanstvenom događaju kao šestogodišnje dijete stojeći ondje pored svoje majke. Nakon otkrivanja stupe, kada se Bhagavān popeo na balkon kako bi mnoštvo okupljenih obasuo Svojim blagoslovom blaženstva, bljesnuo je prema meni prekrasnim smiješkom i mahnuo mi. Sada, kada se toga prisjećam, shvaćam da mi je Bhagavān tada nagovijestio da ću vrlo aktivno sudjelovati u otkrivanju Sarva Dharma Stupe u Odishi. Ova stupa nije puka betonska struktura već sveti spomenik izgrađen od betona Božanske ljubavi. Ujedinjući sve religije snagom Svoje ljubavi, Bhagavān čini da se lotos čovjekovog srca rascvjeta i posvuda širi miris ljudskih vrijednosti.

Sarva Dharma stupa u Bhubaneswaru visoka je 36 stopa, $3 + 6 = 9$, a to je božanski broj koji je, prirodno, drag Bhagavānu. Po mojem skromnom mišljenju, svaki poklonik u Odishi predstavlja taj božanski broj jer su svi poklonici jako dragi našem Gospodu i zauzimaju posebno mjesto u Njegovom srcu. Svami je uvijek Svojom beskrajnom ljubavlju i milošću obasipao volontere, članove Odishe Seve Dala, koji su sudjelovali u nesebičnom služenju u Prasanthiju. To da oni i dalje dolaze nesebično služiti u Prasanthi, s uvijek novim žarom i predanošću, čak i nakon što je naš Gospod napustio Svoje fizičko tijelo, svjedoči o njihovoj nepokolebljivoj vjeri i predanosti. To se najbolje očituje u sve većem broju dobrovoljaca Odishe Seve Dala, koji dolaze u Prasanthi Nilayam. Sri Sathya Sai seva organizacija (SSSSO) iz Odishe zaslužuje pohvalu i poštovanje zato što nastavlja provoditi Božansku misiju tako uzvišenim duhovnim aktivnostima, ispunjavajući pritom srca poklonika nadahnućem i oduševljenjem.

Moja misija je upravo počela. Od sada pa nadalje, ona će dobivati na zamahu i nastaviti se puno bržim ritmom. Na vama je da sudjelujete u ovoj Božanskoj misiji, koja je usmjerena prema oslobođenju čovjeka iz ropstva neznanja.

Nikada prije u povijesti nekog prethodnog razdoblja, yuge, ljudi nisu bili toliko puta tako detaljno obaviješteni o Silasku utjelovljenja Boga, avatāra.

Baba

Sri Sathya Sai Ghat u Rishikeshu

Kao znak priznanja za služenje seljacima koje je provodila SSSSO iz država Uttar Pradesh i Uttarakhand tijekom proteklih godina, Vlada države Uttarakhand je nazvala je stepenište za silazak, *ghat*, na obali svete rijeke Gange u Rishikeshu “Sri Sathya Sai Ghat”. Imao sam povlasticu sudjelovati u tom dojmljivom činu otvorenja.

Moje je srce poskočilo od radosti i ushita kada sam saznao da majka Ganga, nakon silaska na zemlju, što je bio plod ustrajne pokore kralja Bhagirathe, i nakon kaskadnog spuštanja niz veličanstvene vrhove moćne Himalaye, prima svoj prvi *mangala arati* na Sri Sathya Sai Ghatu. I baš na tom mjestu ona započinje svoje vječno i eterično putovanje po svetoj zemlji Bhārat, čini ju plodnom, taži žed milijunima ljudi i ispunjava duhovne težnje svetaca, vidjelaca i tragatelja za istinom. Postavljanje Bhagavānovih sandala, *pādukā*, na Sri Sathya Sai Ghat, bilo je sastavni dio svečanosti otvorenja. Čak bi se i Bhagiratha, nekadašnji moćni kralj, koji je svojom strogom pokorom umilostivio Gospoda Brahmana, nagovorio majku Gangu i doveo ju na zemlju uz pomoć Gospoda Śive, osjetio ispunjenim pri pogledu na Ghat svetog kupanja nazvanom po našem dragom Svamiju koji je Sam manifestacija Gospoda Śive. I rijeka Bhagirati bi se osjećala blagoslovljenom kada bi božanska stopala bila postavljena na njezinu obalu.

Bhagavān je posjetio Rishikesh prvi put 1957. godine. Dok je automobilom putovao tim područjem, Bhagavān je iznenada zatražio da se automobil zaustavi. Izašao je iz automobila i žustro pošao nizbrdo, kao da dobro poznaje taj predio, i ušao u pećinu, bosonog hodajući po kamenju i šljunku cijelim putem. Ta je spilja poznata pod imenom Vasishta Guha. Kada sam posjetio Rishikesh povodom otvorenja Sri Sathya Sai Ghata, pružila mi se prilika da ispunim svoj dugo sanjani san i posjetim tu spilju posvećenu Božanskim dodirima lotosnih stopala našega Gospoda. Smještena u krilu prirode u najčudesnijem, najuzvišenijem, najmirnijem i najnježnijem okruženju, ova je spilja tihi svjedok groljanja vode Gange, koja teče u blizini još od samog početka Stvaranja, pretpostavljam.

Sri Purushottamananda je bio jedan od najpriznatijih duhovnih divova u to vrijeme. On je odabrao Vasishta Guhu za mjesto na kojem će vršiti pokoru i ostao ondje do kraja života. Bhagavān je izašao iz automobila i ušao u spilju samo da bi Sri Purushottamanandi podario Svoje Božanske blagoslove. Sri Purushottamananda i njegovi učenici bili su osjetili golemo strahopoštovanje i poklonstveni zanos vidjevši najljepši i najblistaviji lik našeg dragog Gospoda koji

je u dobi od 30 godina utjelovio beskrajnu kozmičku moć. Nakon gotovo dva sata razgovora sa Sri Purushottamanandom, Bhagavān je uslišio molitvu velikog mudraca i njegovih učenika i otpjevao nekoliko Thyagarajinih kirtana Svojim milozvučnim Božanskim glasom, uranjajući ih u transecndentalno blaženstvo. Kako je Kalikananda, jedan od učenika Sri Purushottamanande, bio bolestan, Bhagavān je materijalizirao vibhuti, utrljao mu ga u kožu na grudima i učinio da ozdravi. Bhagavān je nakon dva dana ponovo posjetio Vasishtha Guhu, proveo neko vrijeme sa Sri Purushottamanandom, fotografirao se s njime i materijalizirao mu brojanicu od kvarcnih perli, *sphatika japamālā*. Jedan od neposrednih učenika Sri Purushottamanande, koji je bio blagoslovljen mogućnošću da svjedoči tim događajima punim blaženstva, podijelio je sa mnom sve te pojedinosti i pri tome plakao od radosti. Kada se prisjećamo takvih slavni čuda, *mahimā*, našeg dragog Gospoda, cijelo nam se biće ispuni neizmjernim blaženstvom.

Aktivnosti služenja koje provodi Sri Sathya Sai seva organizacija u skladu s Bhagavānovim učenjima i idealima zaslužuju veliku pohvalu. Naši volonteri, članovi Seva Dala, iz država Andhra Pradesh i Telangana, dobili su opće priznanje za duh služenja tijekom nedavno održane svečanosti Krishna Pushkaram. Slava i veličina našeg Gospoda i veliki opseg naših aktivnosti služenja zauvijek će se širiti. Blagoslovljena prilika Sai služenja rezultat je zasluga stečenih tijekom mnogih prošlih života. Naša je velika sreća da se možemo kupati u vječnom potoku Božanske ljubavi i svoj život učiniti svetim. Nije potrebno ni spominjati da ćemo, držeći se nepokolebljivom vjerom i ustrajnošću lotosnih stopala našega Gospoda, biti u stanju ostvariti cilj života.

Samastha Lokāh Sukhino Bhavantu.

Autor, gospodin R. J. Rathnakar, član je Sri Sathya Sai središnje zaklade

IDEALNI SAI MLADI

Dr. Narendranath Reddy

“Svijetu su danas potrebni mladi puni univerzalne ljubavi, želje za služenjem i discipliniranih osjećaja.”

Sathya Sai nam govori, broj 15.56,
23. studenog 1982. godine

Mladi su oduvijek jako dragi i bliski Bhagavānu Sri Sathyji Sai Babi. On je naglasio njihov doprinos, njihovu presudnu važnost i njihovu ključnu ulogu u Njegovom vrhovnom zadatku preobrazbe čovječanstva i uzdizanja svijeta.

Upućivanje mladih na auto-cestu božanskosti

Gospod Sai došao je kako bi preobrazio i podigao svjesnost ljudi pomoću tri veličanstvena puta: nesebičnog služenja, predanosti i preispitivanja samoga sebe, odnosno puta djelovanja, *karma yoga*, puta predanosti, *bhakti yoga*, i puta znanja, *jñāna yoga*. To se iskazuje kao služenje koje se provodi s ljubavlju, kao vjera s osjećajem čiste ljubavi prema Gospodu, te kao promišljanje i primjena nektarnih Saijevih riječi. Njegove božanske riječi su suština svih svetih tekstova. Taj trostruki put kojeg nam je pokazao Bhagavān vodi do preobrazbe srca, što nam na prekrasan način pokazuju mladi, čije je živote On skrenuo sa svjetovnog puta na duhovnu autocestu koja vodi prema božanskosti. Na kraju, to nas vodi na unutarnje duhovno putovanje, gdje uvijek imamo unutarnje iskustvo: BABA - postojanje, being, svjesnost, awareness, blaženstvo, bliss, i istinsko Sebstvo, ātman. Jednom kada se taj cilj postigne, duhovni tragalac spoznaje i da *smo SAI i ja jedno*, jer je svrha cjelokupne duhovne prakse, prema Svamijevim riječima, spoznati vlastitu urođenu božanskost i pomoći drugima da i oni shvate tu istinu.

Svami kaže da se današnji mladi jako trude znati sve što se događa u svijetu ali ne nastoje razumjeti temeljnu istinu o ljudskom postojanju. Uzalud su sva svjetovna znanja i vještine ukoliko ne spoznamo svoje istinsko Sebstvo. Prvenstvena je dužnost čovjeka razumjeti tko on zapravo jest. Naša prava priroda je čista ljubav a služenje je ljubav na djelu. Nesebično služenje je možda jedini, najdjelotvorniji i najsveobuhvatniji alat za razumijevanje, doživljavanje i izražavanje ovog Božanskog načela ljubavi.

Svami pridaje veliku važnost mladima u Svojoj Božanskoj misiji. Kad idemo na put automobilom, On nas potiče da krenemo rano, vozimo polako i sigurno stignemo na odredište. Slično tomu, On savjetuje mladima da započnu svoje duhovno putovanje u ranoj dobi kako bi mogli postići svoj krajnji cilj. Mladi su obdareni energijom, zanosom i nadarenostima koje mogu koristiti na pozitivan način kako bi svoje živote učinili božanskim i svetim. Međutim, puno je toga što odvlači pažnju i mladi odrasli često budu poneseni osjetilnim zadovoljstvima i rasonodama, te žive nesvrhovito. Važno je da mladi odrasli ostanu usredotočeni na

svoju urođenu božanskost i primjenjuju temeljnu sposobnost razlučivanja kako bi stigli do vrhovnog cilja svojega života.

Putujući po svijetu kako bih sudjelovao u radu brojnih predkonferencija koje su se održavale 2015. godine bio sam sretan da vidim kako Sathya Sai mladi aktivno sudjeluju u tim događanjima svom svojom energijom i zanosom. Upoznao sam veliki broj mladih čije je živote Svami preobrazio iako nisu bili u Njegovoj blizini ili s Njim razgovarali. Njihova vjera, predanost i ljubav prema Svamiju duboko su me dirnuli i bio sam zadivljen njihovom ozbiljnošću, iskrenošću i duhovnom preobrazbom.

Svami savjetuje mladima da budu u dobrom društvu i izbjegavaju loše društvo, Avoid Bad Company (ABC). Prekrasno je vidjeti toliko mladih koji zajedno rade, ujedinjeno, u Sathya Sai međunarodnoj organizaciji (SSMO), okruženi dobrim društvom, što njihovo duhovno putovanje čini lakšim i ugodnijim. Svami nam je dao mnogo primjera kako loše društvo nekoga može udaljiti od duhovnog cilja, poput primjera Karne opisanog u Mahābhārati. Karna je bio plemenita duša, vrlo hrabar čovjek, velikodušne i milosrdne prirode, ali je njegov život nesretno završio zbog lošeg društva Kaurava. Mladi bi uvijek trebali izbjegavati loše društvo.

Razvijanje temeljne sposobnosti razlučivanja

Imao sam veliku sreću tijesno surađivati sa Svamijem tijekom održavanja Sathya Sai svjetske konferencije mladih 2007. godine, kada nas je On s ljubavlju vodio na svakom koraku tijekom planiranja, pripremanja i održavanja konferencije. Kao što su mladi vođe nesumnjivo svjesni, mi smo naučili brojne lekcije od Bhagavāna a neke od njih bih želio podijeliti s čitateljima.

Svami je puno pažnje posvećivao detaljima. Osobno je provjeravao značke, transparente, knjige, torbe i olovke namijenjene delegatima kako bi se uvjerio da su kvalitetne i ispravne. Na primjer, On je uzeo kemijsku olovku iz paketa namijenjenog delegatima i, da ne bi trošio papir, na stražnoj strani notesa provjerio piše li. Na taj nam je način pokazao kako provjeriti kvalitetu štedeći papir.

Svami je uvijek osjetljiv kada se radi o potrebama poklonika i gostiju. Bilo je zadivljujuće promatrati kako temeljito i pažljivo Osobno pregledava jelovnik namijenjen delegatima. Primijetio je da glavna sastojaka potječe iz južne Indije i zamolio nas da uključimo i jela iz zapadne i sjeverne Indije kako bi se udovoljilo ukusima stranaca i ljudi iz drugih dijelova Indije.

Svami je naglasio značaj estetike i prezentacija tijekom konferencije, i Sam provjerio kako se slažu boje bedževa, transparentata i sličnog, kako bi događaj uspio i u njemu svi uživali.

Bhagavān kaže da bi mladi odrasli trebali biti poput Arjune, koji je imao potpunu vjeru u Gospoda Kršnu, jednousmjerenu usredotočenost na cilj i razvio temeljnu sposobnost razlučivanja prije djelovanja. Mladi bi trebali imati potpunu i nepokolebljivu vjeru u svoga učitelja i slijediti Njegova učenja kako bi prešli ocean života. Trebali bi imati jednousmjerenu usredotočenost na cilj, umjesto da trate energiju i srčanost na nešto nepotrebno i isprazno. Svami isto tako želi da svi razvijemo temeljnu sposobnost razlučivanja kako bismo preispitali posljedice aktivnosti u koju se kanimo upustiti, tako da bi cijelo društvo moglo imati od nje koristi umjesto da osobno razlučujemo u svrhu vlastite dobrobiti. On daje primjer Arjune, koji je razmišljao o pozitivnim i negativnim stranama velikoga rata opisanog u Mahābhārati, prije no što se u njega upustio. Pod vodstvom Gospoda, Arjuna je bio u stanju ići u pravom smjeru i izvršiti svoju dužnost nepristrano i s jednousmjerenošću, ne očekujući plodove svoga djelovanja i prinoseći sve ishode Gospodu.

Mladi u službi čovječanstva

Bhagavān kaže da samo mladi muškarci i žene od vrlina mogu iskorijeniti zlo koje prevladava u društvu. On traži od mladih da služe potrebitima i nesretnima ne očekujući priznanje ili nagradu. Ljubav i služenje dva su najdjelotvornija protuotrova za otklanjanje svih sukoba, jada i nesreće koji danas proždiru čovječanstvo. Svami potiče mlade da izvršavaju svoje dužnosti imajući na umu istinu da je svaka osoba utjelovljenje istinskog Sebstva, *ātman*. Mladi bi trebali služiti društvu radosno i s ljubavlju, i time svoje živote učiniti svetim.

Svjesni te istine, Sathya Sai Mladi služe zajednici diljem svijeta sudjelujući u brojnim projektima Međunarodne Sathya Sai organizacije, uključujući projekte humanitarnog služenja, aktivnosti pomoći u prirodnim nepogodama, međureligijske skupove i programe odgoja u duhu ljudskih vrijednosti. Mladi na taj način postaju živi primjeri Bhagavānove Božanske ljubavi i poruke, potičući svoje bližnje i pretvarajući Njegovu poruku u svoj život. Nekoliko primjera raznovrsnih aktivnosti mladih širom zemaljske kugle ukratko je opisano u nastavku.

Sathya Sai Mladi dali su inicijativu za pokretanje novog projekta 2013. godine pod nazivom *Služimo planetu Zemlji* pod vodstvom i u suradnji sa starijim članovima Međunarodne Sathya Sai organizacije. Ti su projekti tijekom godina obuhvatili razne teme, uključujući služenje potrebitima, služenje djeci, promicanje ljudskih vrijednosti, i kao najnovije, služenje životinjama – potičući nas tako da vidimo božanskost ne samo u ljudima nego u svemu stvorenome, uključujući i životinje. Međunarodna Sathya Sai organizacija mladih po cijelom svijetu provodi na stotine projekata služenja za dobrobit zanemarenih dijelova društva.

U čast Svamijevog 90. rođendana Sathya Sai Mladi izlili su ljubav prema svojem Gospodinu pretočili u prekrasne glazbene programe poput *Jedan Sai jedan svijet* koji se sastoji od 90 poklonstvenih pjesama na 37 jezika (dostupno na Sathyasai.org). Te glazbene izvedbe nisu samo remek djela nego i dirljivi izrazi čiste ljubavi prema Gospodinu.

Međunarodni program vođenja Sathya Sai organizacije mladih je konstruiran 2014. godine u namjeri da mladima pruži standardiziranu obuku na području vođenja temeljenu na Bhagavānovim učenjima. Oni koji su završili taj program danas prakticiraju steknute vještine vođenja služenjem Međunarodnoj Sathya Sai organizaciji na mnogo načina, radeći ruku pod ruku sa starijim dužnosnicima u organizaciji.

Na veličanstvenom svjetskom festival Sathya Sai mladih, održanom u srpnju 2016. godine, oko 3.000 mladih iz 70 zemalja svijeta okupilo se na najsvetijem od svih svetih mjesta, u Prasanthi Nilayamu, kako bi razmišljali o svojem duhovnom putovanju, podijelili iskustva, nadopunili svoju duhovnu disciplinu, *sādhanu*, i kako bi ponovno posvetili život Bhgavānu.

The Sadhana of Love (duhovna disciplina ljubavi) je vodič (dostupan na Sathyasai.org) koji je sažetak Babinih nadahnjujućih učenja o raznim temama važnim za iskupljenje duhovnog tragaoca. Nastao je kao dio aktivnosti koje su prethodile Festivalu, a Sathya Sai mladi srčano i predano primijenjuju ono što je u njemu preporučeno, što je i vidljivo u njihovim uzornim aktivnostima služenja.

Uloga mladih u Božanskoj misiji Bhagavāna

“Bog je ljubav, ljubav je Bog. Živite u ljubavi.” Bhagavān nas podučava da čovjek mora nadzirati osjećaje koje iskazuje a um okrenuti prema unutra, da bi bio u vezi s konačnom stvarnošću. Bhagavān je savjetovao mladima da slijede primjer Hanumāna koji je ovladao svojim osjetilima i umom i bio obdaren nesalomljivom

fizičkom, intelektualnom i duhovnom snagom za služenje svojem Gospodinu s iskonskom ljubavlju i jednousmjerenošću. Pozvao je mlade da razviju glavu, srce i ruke. Uzorni Sai mladi bi srce trebali ispuniti ljubavlju a u glavi razviti sposobnost razlučivanja da bi mogli slijediti dobar put, *sreyo mār̥ga*, a ne ugodan put, *preyo mār̥ga*. Ruke bi trebali zaposliti nesebičnim služenjem.

Mladi moraju odigrati veliku ulogu u Božanskoj misiji i dobro je da su s tim počeli u ranoj životnoj dobi. Svoje čudesne nadarenosti, nove inicijative i originalne zamisli iskazali su prilikom vještog vođenja Desete svjetske konferencije održane 2015. godine, i ponovno na Sathya Sai svjetskom festivalu mladih održanom 2016. godine. Ja sam uvjeren da će Sathya Sai Mladi biti u stanju voditi svijet i Sai organizaciju u budućnosti, slijedeći put koji je Bhagavān pripremio za mir i napredak u svijetu, kao i za preobrazbu čovječanstva.

Uputimo molitve Svamiju da vodi mlade putem koji je On Sam odredio kako bi, kroz ljubav i nesebično služenje, mogli preobraziti sebe i društvo za jedinstveno razdoblje mira i napretka u svijetu.

Dr. Narendranath Reddy, M. D. predsjednik je Prasanthi vijeća Sathya Sai međunarodne organizacije

BOŽJI POMOĆNICI

Sjaj božanske slave

Jedan veliki indijski pedagog je nedavno izjavio da su uzorci nasilnog ponašanja, koji su u velikoj mjeri uhvatili maha na zapadnjačkim sveučilištima, primijećeni i u Indiji. Ovisnost o drogama, razuzdan život, alkoholizam, političko rovarjenje i prijetnje nasiljem dio su obrasca ponašanja mladih ljudi. Roditelji u Indiji nerado šalju svoju djecu u to kvarno i obeshrabrujuće ozračje. No što im drugo preostaje? Čak je i kratak uvid u rad Sri Satahya Sai koledža dovoljan da bi se primijetilo kako je život studenata u njima u potpunoj suprotnosti s ružnim i deprimirajućim uzorcima koji se drugdje sve više udomaćuju.

Dr. S. Bhagavantam, kao neposredni i oduševljeni promatrač rada Sai koledža, oslikava prilike puno bolje nego što bih to ja mogao. U članku objavljenom u listu *Golden Age* (Zlatno doba) 1979. godine, on, među ostalim, piše:

“Treba samo vidjeti kako se vodi neki od Sathya Sai koledža i posjetiti neki studentski dom, čak i nenajavljeno, za shvatiti kakvi su oni koji u njima borave, koji su njihovi ideali i kako žive... Na tim koledžima ne samo da se govori o uzvišenosti rada i jednostavnog života, nego se to i primijenjuje...studenti rade u kuhinji, u mljekari, u bolnici i u selima. Kažu da nema vještine ili područja učenja na kojem studenti s tih koledža ne stječu visoki stupanj stručnosti...

Ima među njima plesača, pjevača, kuhara, poslužitelja, njegovatelja i njegovateljica; javnih govornika, predavača, električara, radio mehaničara i vedskih znalaca, *pāndita*, koji stručno, ali zadivljujuće ponizno, primijenjuju svoja umijeća. Spremnost na nesebično služenje potrebitima i bolesnima je među studentima toliko očita da se oni koji privremeno borave s njima u domovima često srame ponosa i ega koje u sebi nose.

Ono što nije lako objasniti je činjenica da, iako zaokupljeni mnogim aktivnostima, ovi studenti postižu znatnu akademsku izvrsnost, što se svake godine pokazuje zauzimanjem po nekoliko visokih mjesta prilikom rangiranja postignutog uspjeha na ispitima koje provode neka ugledna sveučilišta.

Jedna zanimljivost koju je vrijedno zabilježiti je činjenica da postoji priličan broj studenata koji su, moglo bi se reći, razmažena djeca imućnih roditelja, a koji su se obrazovali u drugim školama sve dok se nisu potpuno iskvarili i njihovi roditelji od njih odustali smatrajući ih nepopravljivima. Takvi se mladi ljudi, nakon što počnu studirati na Sathya Sai koledžima i stanovati u pripadajućim domovima, toliko promijene da njihovi roditelji i bivši učitelji ne mogu vjerovati svojim vlastitim očima kada ih vide. Treba samo razgovarati s tim roditeljima, što sam ja često činio, da bi se uvidjelo koliko su zahvalni Providnosti što je njihovu djecu dovela u jedinstvenu obrazovnu ustanovu koja mladima pruža novi način života. Ta preobrazba mladih ljudi je najveće čudo, ujedno i ono koje najviše zadivljuje, među svim čudima koja sam vidio da izvodi Sri Sathya Sai Baba. Sa svaki prestupnikom se postupa na način koji je primjeren njegovom problemu, a dva jednaka ne postoje.”

“On nas od uličnih pasa pretvara u ulične svjetiljke”, jezgrovito je napisao jedan student.

Svjedočenju uvaženog doktora mogu pridodati da sam i ja osjetio divljenje i bio očaran kad sam vidio kako spremno i s iskrenim poštovanjem ti studenti služe svojim starješinama kad god se ukaže prilika. Svi su oni tihi, govore samo kada je to potrebno i njihovo je ponašanje besprijekorno. Prava je radost nalaziti se među takvim mladim sinovima Boga i obraćati im se u njihovim učionicama, što sam imao čast učiniti nekoliko puta.

Jednom, na primjer, kada sam se tek vratio u Indiju, otišao sam, potpuno neočekivano, na skup studenata i učitelja kako bih čuo Svamija koji im se trebao obratiti. Ali prije no što je počeo govoriti, On me je pozvao pred Sebe i rekao: “Daj ovim studentima savjet! Otprilike deset minuta.”

Bio sam zatečen. Kako sam mogao savjetovati te mladiće koji su se činili skoro savršenima? Ali kada Svami kaže: “Govori”, onda se govori. Tema mojeg kratkog obraćanja bila je njihova velika sreća što su se našli u takvoj obrazovnoj ustanovi, pod izravnim vodstvom utjelovljenja Boga, *avatāra*. Moj savjet bio je da se pripreme da budu ono za što sam bio siguran da su izabrani - savršeni instrumenti u službi Njegove Božanske misije. Ma gdje se našli nakon studentskih dana, uvijek bi trebali biti svjesni svoje uloge Božjih pomoćnika u misiji spasa čovječanstva.

Svami je nakon toga ustao i proveo s njima oko sat vremena prekoravajući ih. Bio sam zadivljen. Jednostavno, sjedeći ispred njih, bio sam u prilici promatrati to more čeznutljivih mladih lica. Za divno čudo, činilo se da ih stroga Svamijeva kritika uopće ne pogađa. Njihova su lica i dalje blistala od ljubavi i poštovanja dok su upijali svaku Njegovu riječ

Pomislio sam da sam možda bio u krivu što sam ih pohvalio, jer Svami čini potpuno suprotno. Ali nakon toga, dok je izlazio, Svami me je pogledao, nasmiješio se i rekao: “Dobar si im savjet dao.”

Kasnije sam razgovarao s upraviteljem koledža, našim starim prijateljem, profesorom D. Narenderom. Zašto, upitao sam ga, Svami kori studente na takav način?

“O”, odvratio je on, “jedan ili dvojica među njima su se loše ponašali. Oni kojima kapa pristaje, nose je. Ostali dobivaju zdravi podsjetnik na visoke standarde koji se zahtijevaju.”

“Ali nisu izgledali uznemireno – zapravo, bili su sretni!”

“Pa, oni su uvijek sretni da su uz Svamijeva stopala, da čuju kako govori, bez obzira na to što On govori. Oni znaju da ih On voli”, objasnio je Narender.

To je ključ. Svami je strog starješina ali Njegova velika ljubav liječi svaku ranu koja bi mogla nastati uslijed strogog prekoravanja.

Izvadci iz knjige “Sai Baba: Invitation to Glory”, Howarda Murpheta

KOZMIČKI DIRIGENT

Abhirami Ajai

Zaista, za svaki korak koji učinimo prema Bogu, On napravi sto koraka prema nama. On nas na najčudesniji način uvjerava da smo Njegova draga djeca i da On kroz nas govori, djeluje i pjeva. Mi smo samo instrumenti u simfoniji kojom ravna Kozmički Dirigent.

Srce koje je jednom osjetilo ljepotu Gospoda, nikada se ne može oteti toj prekrasnoj čaroliji.

Imala sam četiri godine kada mi je naš voljeni Svami po prvi put podario Svoj Božanski daršan. Malo sam tada znala da će upravo taj “čarobni oblik Boga” biti moja ljubav i život nekoliko godina kasnije. Međutim, Njegov prekrasan lik u narančastoj haljini s jedinstvenom gustom kosom koja izgleda poput krune, pokrenuo je nepoznati val čarolije u mojem životu.

Saijevo određivanje vremena je najbolje određivanje vremena

Možda su moji roditelji jedan od najvećih blagoslova koje mi je Svami dao, a koji su liječnici (dr. Ajai i dr. Aswathi), Bhagavānovi vrijedni dobroboljci; oni Mu služe kroz svakoga od stotina bolesnika koji im svakoga dana dolaze tražeći mentalnu i fizičku potporu. Oni su zaista najznačajniji i najneobičniji likovi u Njegovoj Božanskoj predstavi. Da nije njihove iskrene duhovne očaranosti i predanosti, ja ne bih imala tu nevjerojatnu sreću da osjetim Njegovu ljubaznu milost kojom me danonoćno obasipa.

Kako smo bili aktivni članovi centra Perambra Samithi (Calicut, Kerala), On je učinio da pred Njim padamo ničice u svakom trenutku, duboko uranjajući u Njegovu ljepotu i slavu kroz pjevanje bhajana, Sai literaturu i satsange. Međutim, stvari su se promijenile kada smo bazu preselili u Dubai. Naša bjesomučna potraga za obližnjim Sai centrom bila je uzaludna i tako su se mjeseci pretvorili u godine kada je Svami odlučio privremeno ostati nevidljiv. Ali cijelo to vrijeme mi smo i dalje osjećali Njegovu jedinstvenu prisutnost i ljubav u svojim životima, u svakom trenutku, od najobičnijih do presudnih događaja.

Bilo je to u kolovozu 2013. godine, nakon što sam već pjevala u nekoliko filmova, kad me nazvao jedan glazbeni menađer iz Indije i pitao bih li mogla snimiti Sai bhajan za album koji izlazi u Dubaiju. Sve se to dogodilo u sekundi. Krajnje uzbuđena nazvala sam roditelje kako bih dobila njihov pristanak (bilo je to kao da ih pitam smijem li disati). Sljedećeg sam dana zatekla sebe kako stojim ispred mikrofona i pjevam "Sai". Kojeg li načina da ponovno krenemo na putovanje sa Svamijem! Nekoliko mjeseci nakon toga moj je otac odlučio nazvati producenta albuma da bi provjerio kako napreduje posao.

Božje određivanje najboljeg trenutka je najbolje. Otac je bio neizmjerljivo zahvalan kada je čuo da je njegov poziv jedno od Svamijevih čuda. U stvari, on je nazvao samo nekoliko trenutaka nakon što je Svami blagoslovio naslagane CD-e hrpom vibhutija i prekrasnim zlatnim lingamom u Sai centru u Dubaiju. Kako je CD trebalo promovirati te večeri povodom proslave Svamijevog rođendana, producent nas je pozvao na promociju. Kada postanete spremni preuzeti odgovornost za to što ste Mu se predali, Svami će vam Sam otkriti Božanski plan. Svojom čistom milošću je učinio da te večeri na poseban način otpjevam tri poklonstvene pjesme među kojima je "Sarvam Brahmamayam" Sadasive Brahmende, kao da nas na taj način ponovo prima u Svoj Božanski zagrljaj!

Čuda i materijalizacije

Uskoro nakon tog događaja Bhagavān nas je potaknuo da odemo u Shirdi kako bismo dobili blagoslov Božanskog oca uoči mojeg prvog samostalnog koncerta. Baba nam je toliko milostivo podario svoj daršan i arati da oni još uvijek žive u našim srcima kao da se to nedavno dogodilo. Dok sam stajala u redu s ostalim poklonicima, jedan svećenik iz mandira mi je iz ruke uzeo pozivnicu za koncert.

Neko vrijeme ju je držao na posljednjem počivalištu Bhagavāna, *samadhi*, a onda mi je vratio ispunjenu Njegovim duhovnim blagoslovima. Moćni Babin pogled iscijedio je iz mene sve loše usude, *karme*, i negativnost kroz oboljenje od vodenih kozica koje mi je dijagnosticirano na dan povratka. No najsamilosniji Gospod učinio je da, usprkos mojem groznom stanju, naše putovanje proteče neometano i ugodno a koncert uvelike uspije.

Zahvaljujući tim događajima ponovno smo se vratili kući, našoj majci Sai. Uskoro je od nas napravio posvećene članove centra u Dubaiju, pružajući mi priliku da pjevam u Njegovu slavu, dajući mojim roditeljima mogućnost da govore o Njegovoj ljubavi i često nam darujući Svoja prekrasna čuda kako bi naše živote „ispunio Saijem”. Svami, kao stanar u našim srcima, *antaryāmin*, uključio nas je u Svoj posao samo da bi nas blagoslovio sa sve više i više čuda. Vibhuti, rumenica, *sindoor*, i kipovi božanstava kod kuće preobrazili su nam srce i ispunili nas suzama radosti i zahvalnosti. Svaki put kad bi Svami za nas materijalizirao kip božanstva, objasnio bi čak i najmanji detalj Svoje čudesne kreacije, uvijek nas iznova podsjećajući da nitko o nama ne brine i ne voli nas tako duboko i čisto kao On.

U svibnju 2015. godine skupina za pjevanje bhajana iz centra u Dubaiju dobila je blagoslovljenu priliku pjevati za Svamija u Njegovom boravištu najvišeg mira, Prasanthi Nilayamu. Kao najmlađi član skupine drhtala sam od uzbuđenja što se nakon dugih 12 godina vraćam u svoju Domovinu, Parthi, i što ću uživati u toplini svoje majke Sai. Međutim, na dan kada smo trebali nastupiti dobili smo strašnu vijest da ženskom dijelu naše grupe nije dopušteno pjevati. Tko je mogao znati da je to Svamijev ispit! Svi su očekivali da će me ta vijest potresti jer sam bila mlada i biti da ja budem potresena tom viješću jer sam bila mlada, nježna djevojka puna beskrajne ljubavi prema svojem Bhagavānu, ali Svami je preuzeo nadzor nad situacijom i progovorio kroz moja usta. “Svami dolazi tamo gdje se u Njegovu slavu pjeva s potpunom predanošću. On će nas slušati gdje god mi pjevali. Prihvatimo to kao Njegovu odluku. Svami će nam dati nešto veće”, rekao je Svami koji boravi u meni kao moja svjesnost. Onoga dana kad smo se oprostili od Parthija i naš automobil prolazio kroz Ganešina vrata, suze su mi tekle u potocima dok sam gledala svog najdražeg prijatelja u Parthiju, Sai Ganeshu, i u sebi sam Ga molila da me što prije pozove natrag.

Koncerti u Prasanthi Nilayamu

Nekoliko mjeseci kasnije primila sam poruku od predsjednika države Kerale, profesora Mukundana, koja je glasila: “Njegova volja i njezine molitve su se materijalizirale”. Svami mi je podario najblagoslovljeniju pozornicu u dvorani Sai Kulwant kako bih pjevala za Njega u svečanoj prigodi proslave Onama, 28. kolovoza 2015. godine. Zatim je uslijedilo razdoblje intenzivne molitve i vježbanja. Bilo je to vrijeme kad je Svami silno radio na meni - bilo je tu rezanja, brušenja i poliranja; doslovno me pretvarao u Svoje zlato, *bangaru*. Od odabira pjesama do odjeće za taj dan, sve je On to učinio kao najbrižniji majka i otac.

Nekoliko dana prije mogega koncerta Svami nas je još jednom zapanjio svojom ljubavlju. Čak i da je po milijunti put, Njegova čuda i ljubav uvijek iznova zadivljuju. Kao i uvijek, moj je otac imao popis pjesama koje sam namjeravala otpjevati ujutro na koncertu u Parthiju, pred Njegovim lotosnim stopalima na našem oltaru. Svami je planirao da to bude baš na sveti dan Ashadi Ekadasi. Kad se otac uveče vratio s posla, pozdravili su ga zvukovi tambure, *tampure*, koji su dopirali iz kuće. Za nekoliko minuta glazba je naglo prestala. Kada je otac prišao oltaru da bi se poklonio Svamiju, zapanjio se vidjevši Svamijeve svete stope, *pāda*, utisnute u vibhutiju koji se po treći put materijalizirao u našem domu. Još čudesnije je bilo to da je naš voljeni Bhagavān materijalizirao kip Hanumāna koji je bio učvršćen na lijevoj Svamijevoj stopi!!!

Nakon potankog proučavanja ove božanske igre, *līlā*, shvatili smo da nas je Svami želio poučiti kako bi sva Njegova djeca, Njegovi odabrani, trebali težiti tomu da budu poput Hanumāna koji je utjelovljenje vjere, utjelovljenje predanosti i istinski simbol iskrenosti i pokornosti. Isto tako bi svatko od nas trebao biti Svamijev snažan, postojani glasnik, “Sai Doothas”, koji će prenositi Svamijevu poruku srcima milijuna ljudi širom svijeta. Bhagavān želi da položimo prividno, egom ispunjeno “ja” pred Njegova lotosna stopala i da od Njega uzmemo pravo, ljubavlju ispunjeno “ja”.

Poslije prvog koncerta održanog u Prasanthiju, On me je s puno ljubavi ponovno pozvao da održim koncert četiri puta zaredom u Njegovim boravištima u Prasanthiju i Brindavanu. Prošle godine tijekom proslave Bhagavānovog 90. rođendana On me je Sam učinio skromnim dijelom tog događanja pružajući mi

priliku da održim koncerte u mnogim mjestima Njegove svete prisutnosti diljem Kerale.

Ništa od toga ne bi trebalo pripisati sebi jer su sve to samo manifestacije Njegove veličine, milosti, krajnjeg suosjećanja i beskrajne ljubavi. Zaista, za svaki korak koji učinimo prema Bogu, On napravi sto koraka prema nama. On nas na najčudesniji način uvjerava da smo Njegova draga djeca i da On kroz nas govori, djeluje i pjeva. Mi smo samo instrumenti u simfoniji kojom ravna Kozmički Dirigent.

Ja ću svugdje pjevati za Tebe

Svaki je koncert prilika koju mi On daje da Mu se još više približim. Popis pjesama na koji me nadahnjuje kad pripremam koncert čuva se pred Njegovim lotosnim stopalima. Iz čiste Božanske ljubavi, Svami ga svaki put blagoslovi hrpama mirišljavog vibutija i rumenicom, *sindoor*, uz obavezan potpis “Baba Bless – Baba blagoslovio”. Svami jako podigne moje povjerenje i vjeru u Njega kada crvenicom napiše “Sai Sings – Sai pjeva”. Te izuzetno jednostavane a ipak dubokoumne riječi Bhagavāna usadile su u mene odliku potpune predanosti, *sarvasva saranagathi*, koja me nadvlada čak i tijekom održavanja koncerta. Kao što je zapisano u Bhagavadgīti, On je sve već učinio. Budućnost je već postala sadašnjost za Gospoda a mi smo samo Njegovi skromni instrumenti koji Mu služe da izvede operaciju u ovom svijetu. Osobnim pismima (ukupno 9) i Božanskim porukama koje piše mojim roditeljima (materijalizacije), On nas uvijek i iznova potiče da vidimo, osjetimo i volimo Saija u svima. U jednom od svojih pisama, On mi je napisao: “Ti si Moje dijete. Ja sam ti dao Svoje kozmičke valove, *naāda*. Ja ću svugdje pjevati za tebe. Ja pjevam. Ja slušam. Gdje god budeš pjevala u svome životu, započni pjesmu u Moju slavu, sklopi ruke i predaj ego.”

To je zaista Bhagavānova poruka svim mladim pjevačima koji se predaju Njegovim lotosnim stopalima. Mi zapravo nemamo što predati jer je ovaj život, ovo tijelo, ovaj um, ovaj glas, sve što čini ovo “ja”- Njegovo. To je spoznaja koju Bhagavān uistinu očekuje od “predaje”. Njegova bezuvjetna ljubav, čista kao kap jutarnje rose i duboka poput oceana, oblijeva me dok hodam ovim svijetom, i ja sam jako zahvalna svim onim prekrasnim dušama koje su mi pomogle da se tješnje i čvršće vežem uz Bhagavāna.

Dok ovo sada pišem, oči mi se pune suzama zahvalnosti na neizmjernom suosjećanju, velikodušnosti i milosti mojega Gospoda. On nikada nije prekršio Svoje obećanje da će pjevati kroz mene, jer ja to doživljavam cijelo vrijeme dok pjevam. Lakoća s kojom melodija izlazi putem glasnica nesumnjivo ukazuje na to da kroz vas pjeva kozmički glazbenik, Sai Nādarūpini. Kada osjećaj, *bhāva*, za pjesmu prodre u vaše biće, možete biti sigurni da vas je Bhagavān uzeo k Sebi kako bi prisvojio pjesmu.

Ova veličanstvena čuda Bhagavānove volje, *sankalpa*, koja se događaju u još većem zamahu od 2011. godine, ponavljaju jednostavnu istinu da naš najdraži Bhagavān živi u svakoj ćeliji univerzuma, i u svakom našem srcu kao dobre misli, dobre riječi i dobra djela. On je “Apsolutni brahman, *parabrahman*”, “valovi, *nāda* kozmosa”, kao što je milostivo otkrio u jednom od Svojih veličanstvenih pisama koje nam je napisao.

Promijenimo se, jer nas Bhagavān treba kao Svoje oruđe ispravnosti, *dharme*, kako bi prigušio ljudsko a rasplamsao božansko. On nas želi kao svoju strijelu ljubavi kako bi razorio ljudsko i uspostavio božansko.

On čeka da postanemo Njegovo svjetlo neograničenog blaženstva i radosti koju ćemo širiti među ljudima - Njegovu božanskost. Nikada nije kasno za to, jer je On sveprisutan, svemoguć i sveznajuć. Radi se samo o tomu da je On izletio iz Svojeg okvira od pet stopa i zauzeo cijeli univerzum, u kojem svaki atom odjekuje Njegovo ime i slavu. Dođite, udružimo se i potrčimo duhovnim putem jer moj voljeni unutarnji Sai kaže:

“O, dijete moje, probudi se i dođi!
Polako i sigurno,
Dotrči u Moje ruke
Ispružene kako bi te primile
U Moj zagrljaj pun ljubavi.
Poslušaj težnju svojeg srca za Mojim dragocjenim darovima,.
I dođi trkom, polako i sigurno
U široko raširene ruke kozmičke majke!...”

Autorica, Kumari Abhirami Ajai, poznata je pjevačica koja je održala velik broj koncerata u Prasanthi Nilayamu

MLADI: LUČONOŠE SAIJEVE MISIJE

Nimish Pandya

Svami je te grupe mladića nježno nazivao “Moji dječaci”. Bio je ponosan što ih ima. Ti mladi ljudi u Indiji danas se spremno poput vojske pokreću kad treba predano služiti društvu u skladu s Božjim zapovjedima. Neki od njih danas odano vode Sai organizaciju, služeći za primjer ne samo u Indiji nego u cijelom svijetu.

Bhagavān Sri Sathya Sai Baba zaista je jedinstvena pojava našeg vremena...utjelovljenje čiste ljubavi i nesebičnog služenja, *sevā*, čije je najveće čudo preobrazba čovjeka. Njegovi humanitarni projekti ponudili su održiva rješenja za dugotrajne probleme našeg društva. Ono po čemu su projekti Sri Sathya Sai Babe jedinstveni je to da su besplatni za korisnike, da ih vode plemeniti volonteri, da nude svjetsku kvalitetu usluge i trajno ublažavaju velike probleme na razini sustava. Ti projekti nisu od pomoći samo krajnjim korisnicima nego i volonterima; pomažući oni uče o važnosti služenja, nesebičnosti, odgovornosti i brige – a to su, neosporno, univerzalne ljudske vrijednosti.

Potaknuta takvim plemenitim i divljenja vrijednim viđenjima Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe, Sri Sathya Sai Seva Organizacija u Indiji često provodi besplatne, volonterske projekte na području poljoprivrede, *Agricare*, obrazovanja, *Educare*, i zdravstvene zaštite, *Medicare*. Sai fenomen je jedinstven zbog Svog *Midinog dodira*, tj. ne samo da je postavio primjer kako treba raditi, nego je milijune ljudi diljem svijeta potaknuo da žive vrijednosti koje su od suštinske važnosti za čovječanstvo.

S tim božanskim nadahnućem Sathya Sai mladi u Indiji se ponašaju u skladu s Bhagavānovom Božanskom zapovijedi i služe u svojoj društvenoj zajednici. “Promijenimo sebe kako bismo promijenili društvo”, današnji je motto Sri Sathya Sai organizacije nesebičnog služenja. Bhagavān je u Svojoj beskrajnoj ljubavi i milosti pun ljubazno razgovarao s tisućama mladih širom svijeta blago ih preoblikujući i dovodeći na put služenja u njihovoj domovini. Sam Bhagavān je sjajan primjer Vođa svih vođa u smjeru širenja nesebične ljubavi prema svim bićima. Ja sam danas sretan što mogu objaviti kako Sri Sathya Sai Seva organizacija Indije ima jasno određenu viziju za mlade u cijeloj Indiji. Molim se

Bhagavānu da blagoslovi te mlade da budu lučonoše Sai misije u Indiji i u inozemstvu u godinama koje dolaze.

Ja sam osobno bio svjedokom da su mnoge skupine mladih vrlo blisko kontaktirale sa Svamijem i ti mladi su bili i jesu jako blizu Bhagavānovom srcu čak i danas... Bhagavān je posebno blagoslovio i nadzirao skupine mladih iz Karnatake, Kerale, Mumbaija i Hyderabadada jer su služili izravno pod Njegovim Božanskim nadzorom. Bilo da se radi o programu provođenja Grama seva, programu razvoja ruralnih područja, osposobljavanju mladih u ruralnim područjima za samostalan život ili Sri Sathya Sai Vidya Jyothi inicijativama koje provodi Organizacija... sve to ima jasnu viziju doprinosa razvoju društva. Nadahnuće za te projekte je naš Božanski učitelj Bhagavān Baba.

Svami je te grupe mladića nježno nazivao “Moji dječaci”. Bio je ponosan što ih ima. Ti mladi ljudi u Indiji danas se spremno poput vojske pokreću kad treba predano služiti društvu u skladu s Božjim zapovjedima. Neki od njih danas odano vode Sai organizaciju, služeći za primjer ne samo u Indiji nego u cijelom svijetu.

Upute koje je dao Bhagavān su univerzalne i ne poznaju granice. Uvažavajući i podupirući te skupine mladih zbog njihovih iskrenih napora, ja pohvaljujem sve što se radi u svakom, i najmanjem dijelu zemlje, i želio bih zahvaliti tim brojnim mladim članovima koji su od velike koristi i aktivno provode nesebično služenje, *sevu*, u Njegovoj misiji.

Kao predsjednik Organizacije za područje cijele Indije, ja ću osobno nastojati dati svoj doprinos i podršku mladima Indije na svakom koraku koji naprave u služenju narodu, s Bhagavānom kao našim vječnim partnerom koji vodi, usmjerava, nadzire i blagoslivlje naša nastojanja.

Neka se nasljeđe Sai misije širi predvođeno mladima iz Sri Sathya Sai seva organizacije, danas, sutra i zauvijek!

S ljubavlju pred Njegovim lotosnim stopalima.

Gospodin Nimish Pandya je predsjednik Sri Sathya Sai seva organizacije za područje cijele Indije

FORUM BIVŠIH STUDENARA

ŽIVOT SA ŽIVIM BOGOM

Shruti Samantray

Da bi stablo moglo rasti potrebno je da ima snažno korijenje jer bez njega stablo ne može stajati. Slično tomu, Sai obrazovanje je temelj i korijen osobnog rasta i razvoja u svakoj sferi.

Budući da sam rođena u obitelji u kojoj je svaki trenutak, svaka misao, svaka riječ i svako djelo posvećeno Svamiju, tako od malih nogu znam da život bez Svamija ne znači ništa. Sri Sathya Sai osnovnu školu počela sam pohađati 2006. godine upisavši se u 11. razred. Tek tada sam shvatila da, iako smo moji roditelji i ja u velikoj mjeri bili uključeni u pjevanje Svamijevih bhajana, nastavu bal vikasa, pjevanje imena, *nāmasankīrtan*, i drugo, u tom trenutku počinje potpuno novo razdoblje i priča mogega života, ono o čemu sam sanjala sve te godine a to je živjeti sa živim Bogom, što je mene u osnovi, moja uporišta i vjerovanja osnažilo i učvrstilo.

Svami uvijek kaže: “Ako ti učiniš jedan korak prema Meni, s ljubavlju i predano, Ja ću napraviti 100 koraka prema tebi.” Istinitost te tvrdnje dokazuje događaj iz 2007. godine. U ožujku te godine pripremali smo se za završne ispite na kraju 12 razreda. Ujutro 27. ožujka okliznula sam se i tako ozlijedila nogu da se zbog jakih bolova nisam čak mogala ni pomaknuti. Nikada se nisam lošije osjećala; naime, 29. ožujka mi je rođendan, a prilikom rođendana uvijek imamo priliku dodirnuti Svamjeva stopala, *pāda namaskār*, predati Mu pisma i dobiti Njegov blagoslov. Plakala sam i jako me boljelo. Napisala sam Svamiju pisma i držala ih na oltaru u hostelu, izrazivši u njima svoju snažnu želju da Svami bude sa mnom i da me blagoslovi na moj rođendan.

Jutro 29. ožujka za mene nije bilo uzbudljivo jer sam znala da neću moći vidjeti Svamija. Bila sam malodušna ali istodobno sam, plaćući, očajnički željela da Svami na neki način dođe i pogleda me, po čemu bi taj dan bio moj dan. Imali smo jutarnje satove pripreme; raštrkali smo se po dvoranama i učili. Odjednom sam začula zvuk sirene i gomilu koja na ulici uzvikuje: “Svami...Svami”... Učenici obližnje osnovne škole i studenti kampusa potrčali su prema vratima kako bi

vidjeli Svamijev automobil na ulici; ja sam bila vrlo sretna, ali zbog jakih bolova nisam se mogla pomaknuti i pronaći mjesto pored ulaza kako bih dobila Božanski daršan. Bespomoćno sam sjedila i plakala, ali i zahvaljivala Svamiju da je došao iz mandira, što On ponekad čini.

Baš ispred glavne ulice u kojoj je kampus osnovnih škola postoji još jedna ulica koja izravno vodi do stražnja vrata naše škole i ja nisam mogla vjerovati svojim očima kada sam vidjela djecu kako opet trče prema ulazu i viču: “Svami dolazi u školu”. Istog je trenutka Munni Aunty, naša ravnateljica, pripremila pladanj za izvođenje aratija i kokosov orah, i dala mi ih riječima: “Svami je došao radi tebe, ovo je trenutak da budeš s Njim.” Automobil je stigao do školskog trijema i ja sam bila ondje. Vrata automobila su se otvorila i Svami se okrenuo meni govoreći: “Rođendan...rođendan, dotakni Moja stopala, *pāda namaskāra* .” Ja jednostavno nisam bila u stanju ništa pitati, ni o čemu misliti; bila sam potpuno prazna. Uzela sam arati, primila blagoslove i dodirnula Lotosna stopala. Njegov je osmijeh za mene bio cijeli univerzum. Moje su suze natopile Svamijeva stopala a On me je obilato blagoslovio, uz još dvoje djece kojima je bio rođendan, pa napustio kampus. Svami je bio s nama deset minuta i ja sam bila zadivljena time da je Svami, koji je moja majka, moj otac, moj vodič, moj mentor i sve ostalo, došao sve do hostela kako bi mi dao daršan i pokazao koliko voli Svoju djecu.

Svami je nama studentima uvijek pokazivao da je tu pored nas i da nam je blizak, i najbolje razdoblje mogega života bilo je sa Svamijem, kad sam pjevala Njemu u slavu, kad sam pred Njim pjevala i živjela s Njim. Naš je dan započinjao i završavao sa Svamijem, svaki trenutak je bio posvećen Sai majci. Svami je vodio brigu o svakoj i najmanjoj pojedinosti u vezi s jelovnikom, planiranjem dnevnih aktivnosti i rasporedom, i cjelo nam vrijeme ugađao. Stoga nam dom nikada nije nedostajao jer ljubav koju smo dobivali od Svamija nije moguće opisati riječima.

Iskustva sa Svamijem su brojna, svaki bi dan donio novo iskustvo i bio čaroban. Svami bi uvijek odgovorio na moje molitve čak i prije nego što bih Mu ih uputila. Blagoslovio je mene i moju obitelj i učinio da shvatimo kako je naš život u potpunosti Njegov. On je čuvar naše obitelji, tihi gost pri svakom obroku i donositelj odluka o svemu; i dan danas osjećamo Njegovu prisutnost i znamo da je Svami s nama u svakom trenutku. Moji otac i majka, koji su posvetili svaki svoj dah Svamiju, znaju samo jedno mjesto koje treba posjetiti, tj. Puttaparthi, boravište

Božanskog. Za nas je život ispunjen Saijem, Njegovim mislima, Njegovim učenjima i Njegovom porukom, *Saimaya*.

Svami, Ti si mi pružio puno prilika da nastupim, pjevam u Tvoju slavu tijekom Akhanda bhajana u dvorani Sai Kulwant, i to je najbolji dar koji bih mogla zatražiti i, uopće, zamisliti. Neizmjerne Ti zahvaljujem, Svami, što si me učinio dijelom Svoje misije. Čak i nakon toliko godina po mojemu odlasku s Tvojeg sveučilišta, Ti mi još uvijek pružaš prilike za nastupanje u programima koje priređuje moja država, Odisha, tijekom hodočašća, Odisha Parthi Yatra. Hvala ti Svami na svemu, ja Tebi sve posvećujem, jer bez Tebe sam ništa, a s Tobom pored sebe mogu sve pobijediti.

Autorica je bivša polaznica Sri Sathya Sai osnovne škole i studentica kampusa u Anantapuru koji pripada Institutu

NAŠ NAJBOLJI PRIJATELJ SRI SATHYA SAI

Gopi Krishna Pidatala

Mladi u Indiji i širom svijeta sve više padaju pod određene utjecaje koji ne odgovaraju njihovom kulturnom nasljeđu. Nekadašnje vrijednosti koje su mnoge generacije pažljivo čuvale sada se uništavaju pod naletom tehnologija novog doba. Mladi se sve lošije ponašaju. Indija, poznata po svom bogatom i drevnom duhovnom nasljeđu, također je jedna od zemalja koja se suočava s tim izazovom usprkos svojoj bogatoj drevnoj kulturnoj baštini.

Idite prema Bogu

Upravo u tom smislu je naš Božanski Gospod Sai duže od 85 godina svima nama pomagao Svojim Božanskim riječima, *upadeśa*, a Skupina mladih Hyderabadada, posebno, jedna je od onih velikih grupa u svijetu koja ima jedinstvenu i vrlo veliku sreću da je On vodi još od ranih osamdesetih godina prošloga stoljeća. U nekoliko sljedećih odlomaka podijelit ću s vama nekoliko takvih božanskih misli za dobrobit mladih širom svijeta. Blagoslov je moći dijeliti brigu i ljubav kojom je naša Božanska majka Sai obasipala, naročito, mlade odrasle.

Tijekom jednog od grupnih intervjua, jedan od momaka je s velikom dozom zabrinutosti upitao Gospoda: “Svami, svi smo u iluziji, *māyi*. Kako izaći iz tog privida?” Svami, sveznajući Gospod, se nasmiješio. Naoko iznenađen, pitao je: “Gdje? Gdje je privid, *māyā*?” Pa nastavio: “Nema privida, *māye*. Na primjer, uzmimo da se krećete u smjeru suprotnom od sunca i ispred sebe vidite svoju sjenu. U redu? Sad zamislite da hodate prema suncu, sjena je iza vas i vi ju ne vidite. Je li tako?” Mi smo svi kimnuli glavom u znak slaganja. “Na sličan način, privid, *māyā*, postaje vidljiv kada idete prema svjetovnim stvarima. Umjesto toga idite prema duhovnim vrijednostima. Dragi momci, kročite prema Bogu...tada će privid ostati iza vas kao i sjena koju ne vidite. Razumijete?” Ovako nam je Svemogući Gospod uvelike pomogao da shvatimo kako se možemo kloniti privida, voditi život ispunjen vrijednostima i nesebičnim služenjem. i približiti se Bogu.

Jednom drugom prilikom, dok smo svi sjedili uz Božanska stopala naša majke Sai u onoj maloj, lijepoj i najtraženijoj sobi u Prasanthi mandiru, sobi za intervjue, Svami je s puno ljubavi rekao: “Draga moja djeco, od danas svi trebate razvijati ljubav u svom srcu.” S iskrom u očima i uz očaravajuće nestašan osmijeh, Svami je nastavio: “Ljubav o kojoj govorim nije ona ljubav koju imate, o kojoj stalno razmišljate i gledate u kinima. To je luda ljubav! Sva ljubav koja se prikazuje u kinima ima svojstvo sažimanja. Ono o čemu Ja govorim je ljubav koja se širi.”

Istog trenutka je jedan od mladića odvažno upitao Gospoda: “Svami, koja je razlika između te dvije ljubavi?” Svami, sa svom Svojom ljubavlju, objasnio je to na sljedeći način: “Kada govorimo o nečemu kao “mojem”, to je sebično. Ljubav koja dolazi sa sebičnošću naziva se ljubav sažimanja. Ta se ljubav ne širi, zatvorena je unutar svojih granica. Kada govorimo o “tvojemu” s osjećajem da je sve što postoji Svemogući, ljubav koja proizlazi iz takvog božanskog osjećaja je ljubav širenja koja je beskrajna i bezgranična!”

Siguran sam da svi sada razumijete što je Bhagavān svima nama pokušavao objasniti. Ljubav koju On daje je beskrajna, nema granica, ona je iznad staleža, vjerovanja, mjesta življenja, religije i boje kože ... Čista Ljubav! Ne podsjeća li nas to na *bhajan* kojega Svami tako melodiozno pjeva... “Love is My form...Truth is My breath...Bliss is My food – Ljubav je Moj oblik...Istina je Moj dah...Blaženstvo je Moja hrana...” Ove misli nam svima jasno nalažu da širimo ljubav u Njegovoj

misiji. Dođite, dajmo svoj doprinos u širenju tog fenomena ljubavi izvan svih granica.

Nastanite Boga u svom srcu

Svami nam je jednom prilikom pričao priču o Miri Bai, velikoj poklonici Sri Kršne. Spomenuo je da svi Njegovi poklonici žele biti u Njegovoj fizičkoj blizini.

“Svi vi želite biti što bliže Meni u fizičkom smislu - čak i udaljenost od nekoliko centimetara za vas je velika! Nije li tako?”, upitao je. Svi smo kimnuli glavom. Nastavio je s onim božanski očaravajućim osmijehom na licu: “Iskreno da vam kažem, Ja ne znam što znači fizička udaljenost. Ja sam izvan područja fizičke udaljenosti! Bog je izvan područja fizičke udaljenosti. Trebali biste naučiti moliti Boga koji stanuje u vašim vlastitim srcima.” Svami je zatim pojasnio: “Da vam kažem, draga Moja djeco - Bog nije ni u jednom hramu. Vaše je tijelo Njegov hram. On stanuje u vašim srcima.” Dodao je: “Kada Rāma iz Chittora (Rajasthan) nije dopustio Miri da uđe u hram, ona je odmah shvatila tu istinu i primjenjivala je tu vrstu pobožnosti. Za sebe je izjavila da je njezino tijelo hram u kojem stoluje Gospod Kršna i u tom je trenutku otpjevala poznati i omiljeni *bhajan*”:

Chalo Re Man Ganga Yamuna Teer, Ganga Yamuna Nirmal Pani Sheetal Hota Sarir – O, umu! Otiđi na obale Gange i Yamune, voda Gange i Yamune je neokaljana; ona će osvježiti i umiriti tijelo.

Gospod je nakon toga otpjevao cijeli *bhajan* za sve nas...Božanski Gospod u Božanskom zanosu! Kakvu smo sreću imali! No na tome nije stalo. Gospod Sathya Sai Kršna sjedio je ispred nas i pokretima nastavio objašnjavati značenje *bhajana*.

Rekao je da Ganga i Yamuna ovdje predstavljaju fine kanale koji se nalaze u našoj kralježnici, jedan se zove *idā* a drugi *pingalā*, dok *teer* označava točku u kojoj se oni susreću a koja se nalazi između obrva, točku usredotočenja gdje se može osjetiti prisutnost Boga! Kada se čovjek usredotoči na tu točku, osjetit će u sebi svježi povjetarac blaženstva i radosti. Braćo i sestre, nije li ovo objašnjenje zadivljujuće? Pretvorimo svi svoje srce u prebivalište našega Gospoda i osjetimo blaženstvo i radost milošću Svemogućega...pogotovo sada kada ne vidimo Gospoda u Njegovom fizičkom obliku u Prasanthi Nilayamu.

Za dobro djelo uvijek ima novca

Tijekom jednog drugog razgovora jedan od članova skupine mladih je rekao: “Svami, mi jako želimo služiti, ali novac je nešto...” Gospod mu nije dopustio završiti rečenicu; brzo je napomenuo: “Budeš li govorio o novcu, dobit ćeš batine! Reci mi, kada si doživio da nema novca za služenje? Nisam li vam uvijek svima davao dovoljno novca kada vam je trebao? Zapamtite svi, kad god osjetite potrebu učiniti dobro djelo, novac će doći sam po sebi. Dobro djelo je Božje djelo i Bog će se pobrinuti za novac!” Mi, kao smrtnici, još uvijek sumnjamo iako smo svjedočili da je Gospod Svojom voljom, *sankalpa*, proveo velike projekte služenja! Vrijeme je da mi, kao poklonici božanskog Gospoda, slijedimo Njegovu poruku i Njegove Božanske stope u činjenju dobrih djela, koja će sama po sebi postati Božja djela i o kojima On brine! Tako se nama dogodilo i sigurni smo da će se dogoditi svima koji nesebičnom služenju, *sevi*, pristupaju kao Božjem djelu.

To me podsjeća na još jedan događaj koji doslovno dokazuje i potvrđuje Njegove riječi. Ne navodim ga kao dokaz Njegove božanskosti već više da potvrdi vjeru koju bismo trebali imati u Njega. Sjedili smo (otprilike nas 15) u sobi za razgovore. Svami je govorio o služenju. Ja sam bio među najstarijima u grupi zajedno s još jednim bratom, imenom Uday Bhaskar Reddy, koji je zapravo vodio skupinu mladih, Hyderabad Youth Group. U tom trenutku, ja sam bio jedini član skupine (Hyderabad Youth Group) koji je zaposlen i svakog mjeseca dobiva plaću. Kad je razgovor došao na temu služenja, Gospod me je iznenada strogo pogledao i prekorio: “Pakoda, ne sviđa Mi se to što radiš!” (Svami me je s ljubavlju običavao zvati Pakoda što i danas jako volim; Pakoda je poslastica u Indiji koja se priprema od bengalskog slanutka koji nabubri kada se prži na ulju.) On me je običavao zvati i Bonda (što je još jedna poslastica u Južnoj Indiji), dvostruka veličina, Ghatotkacha, Bhimin sin.

Zbog tog strogog pogleda prošli su mi trnci kralježnicom. Odmah sam rekao: “Žao mi je, Svami.” Čitatelji se u ovom trenutku mogu pitati zašto sam se istog trenutka povukao i ispričao. Dopustite mi da vam kažem, draga braćo i sestre, da sam tijekom godina naučio kako je najbolji pristup prihvatiti ono što Božanski Gospod kaže. Siguran sam da ćete se svi složiti kako sveznajući Gospod zna koliko pogrešaka napravimo svakog trenutka, svjesno ili nesvjesno. Da sam Ga upitao: “Što samo to učinio, Svami?”, Gospod bi izvukao popis pogrešaka koje sam

počinio. Stoga, čemu izazivati? Ponizno prihvatiti – to je najbolji način ophođenja s Božanskim Gospodinom. Dakle, ispričao sam se.

Kada sam to učinio, Njegov je strogi pogled postao nešto blaži; rekao je: “Zašto se zadužuješ, i to uz visoku kamatnu stopu, a provodiš nesebično služenje, *sevu*? Meni se to uopće ne sviđa.” Ja sam ponizno odgovorio: “Svami, započeli smo projekt i ponestalo nam je novca. Uzeo sam tu pozajmnicu kako bismo završili ono što smo započeli i kako Saijevo ime ne bi došlo na loš glas.” Odmah je uzvratio: “Nemoj to raditi. Kao vođa daješ loš primjer drugima. Ti činiš dobro djelo. Trebao bi doći k Meni i tražiti novac. Ja ću ti ga dati. Nikada se ne zadužuj negdje drugdje. Što će ljudi pomisliti? Mislit će kako ovaj Sai Baba traži od djece da prikupljaju novac od zajmova, i to uz visoku kamatnu stopu, i provode nesebično služenje, *sevu*... to će poslati pogrešnu poruku...tvoja je namjera dobra ali ljudi ondje neće to razumjeti.” Svami nas je uvjerio da će osigurati novac za dobra djela i pobrinuti se da ni u jednom trenutku ne ponestane potrebnih sredstava. Dodao je još da će novac za dobra djela zapravo priticati bez prestanka, poput vode vječne rijeke.

Važnost daršana

Svi mi želimo da nas Svami pozove na razgovor. Jednom je prilikom Svami pozvao skupinu mladih. Tijekom intervjua jedan od braće se odvažio reći: “Svami, u zadnje nas vrijeme ne pozivaš na razgovor.” Svami je istog trenutka odvratio: “Pozvao sam vas sada.” Momak je rekao: “Svami, molim Te, pozovi cijelu grupu.” U Prasanthi Nilayamu nas je bilo samo nekoliko iz grupe i to je bio razlog zašto je to zamolio. Svami se nasmiješio i rekao: “Svi ste vi jako zaposleni. Nikada ne čekate. Vi momci dođete, radite u kantini i odete. Nikad ne dolazite ni na daršan. Usredotočeni ste na nesebično služenje, *sevu*, ali biste trebali imati i daršan. Trebali biste doći kada sam Ja slobodan, a ne kada su proslave i svečanosti...ali isto tako imajte na umu da je potrebna toplina da bi se rastopilo maslac. Nije li tako? Zato, ako želite da vas Ja pozovem, trebali biste i primjenjivati ono čemu vas učim. Tada ću vas sasvim sigurno pozvati. Ja ću uvijek biti s vama, pored vas, iza vas, ispred vas i posvuda oko vas! Stoga počnite vježbati odmah, u ovom trenutku.” Zar to nije točno? Mi uvijek tražimo milost Gospoda a ne trudimo se krenuti putem savršenstva. Toga dana smo naučili i koja je važnost Božanskog daršana!

Nakon svega ovoga, draga braćo i sestre, dooustite mi da naglasim da Božanske poruke, koje nam Svami daje ili koje nam je dao, vrijede za cijeli životni vijek i da bismo ih trebali prenositi s generacije na generaciju. U ovom trenutku nužno je da se sami preobrazimo u bolja ljudska bića, da slijedimo naše drevno kulturno nasljeđe i izbjegnemo loše društvene utjecaje. Trebamo spoznati da je Svami živio u Prasanthiju, da živi u Prasanthiju i da će živjeti u Prasanthi Nilayamu uz to što boravi u našim srcima kao utjelovljenje božanske ljubavi. Nemojmo se zanositi time da se Svami viđa u svjetlosnom tijelu...da govori kroz nekoga drugoga...moje je mišljenje da je Svami najčišći oblik u univerzumu i stvarno mu nije potrebno nečije prljavo tijelo kroz koje bi govorio... Ako je uopće potrebno da nam govori....On će to učiniti...jer je naš odnos s Njim od srca k srcu...

Svi smo mi čitali o božanskim igrama, *līlā*, i učenjima Gospoda Kršne. Isto tako, tijekom prošlog stoljeća čitali smo o porukama i božanskim igrama Božanskog učitelja Shirdi Saija. Sjećam se da je naš Gospod Majka Sai, obraćajući se poklonicima u dvorani Sai Kulwant a posebno skupini Hyderabad Youth Group, 3. ožujka 1996. godine, rekao da će doći dan kada će o Njegovim porukama, Njegovim božanskim igrama i nesebičnom služenju kojeg provode Njegovi poklonici, govoriti naši pra praunuci. Zar nismo imali sreće biti Gospodinovi suvremenici? Ako smo sretni zbog toga...krenimo svi zajedno u primjenu Njegovih učenja kako bismo dalje prenosili nasljeđe Sathya Saija...

Neka nas Sai sve blagoslovi kako bismo bili vrijedni alati u Njegovoj misiji... Njegovoj priči (His-Story) koja će stvoriti povijest (History)!

Autor je jedan od osnivača skupine Hyderabad Youth Group i povjerenik zaklade Sri Sathya Sai Grama Seva

MOJE PUTOVANJE BHAGAVĀNU

Julio Vivenes Villavicencio

Svami je sveprisutna, beskrajna ljubav, prisutna posvuda cijelo vrijeme. Mi se osjećamo dotaknutim, voljenim i blagoslovljenim Njegovom prisutnošću. On je uvijek bio i uvijek će biti s nama, u nama, iznad nas, ispod nas i oko nas, vodeći nas da doživimo božansku i istinsku stvarnost da smo mi jedno i isto što i On – vrhunska ljubav.

Naš voljeni Bhagavān je objavio: “Prvo obilježje svakog člana Sathya Sai organizacije trebala bi biti čvrsta vjera u Boga. Ta se vjera treba temeljiti na svjesnosti da je Bog sveprisutan.”

Kao izraz svoje beskrajne ljubavi, Sathya Sai Baba izveo je velik broj pekrasnih božanskih igara – *līlā* za našu obitelj, ispunjavajući naša srca vjerom i nadom. Kada sam imao četiri godine, ozbiljno sam obolio od meningitisa. Moja je temperatura bila tako visoka i bolest je tako napredovala da su liječnici u bolnici izražavali sumnju hoću li preživjeti duže od dva-tri dana, a ako preživim, kazali su da ću kao posljedicu imati trajno oštećenje mozga.

Shirdi Sai kao Djed Mraz

Moji su roditelji bili potpuno slomljeni, a liječnici su kazali da me samo čudo može spasiti. Tako da su se moji roditelji počeli intenzivno moliti Babi, s potpunom vjerom. Ponavljali su “Om Sai Ram” satima, sve do svitanja i stavljali vibhuti posvuda po mojem tijelu. Sljedeće su jutro primijetili da mi je temperatura spala. Liječnici su se pitali što se dogodilo. Provodili su nove testove i provjere, ali su na kraju morali zaključiti da me bolest naprosto napustila. Nisu mogli vjerovati i nisu imali nikakvo objašnjenje. Istog je dana liječnički konzilij utvrdio da je moj slučaj čudo. Uskoro nakon toga, jedan stariji čovjek odjeven u kostim Djeda Mraza ušao je u moju sobu, dao mi jedan slatkiš i blagoslovio nas svojom rukom. Ne govoreći ni riječi, ta osoba s tajanstvenim licem i očima ispunjenim ljubavlju napustila je sobu. Moj je otac otvorio vrata sobe da zahvali neznanom posjetitelju, ali njega nije bilo! Samo je nestao!

Moj se otac uputio do sestrinske sobe koja se nalazila ispred moje i upitao bolničarke jesu li vidjele Djeda Mraza te im rekao da mu želi zahvaliti za lijepu gestu. No bolničarke su mu kazale da ne znaju o kome govori jer nitko nije ušao u moju sobu, a pogotovo ne netko tko bi bio odjeven kao Djed Mraz. Moj otac nije mogao vjerovati. Vratio se u sobu i pogledao kroz prozor koji je gledao na ulicu. Tada je primijetio Djeda Mraza koji nam je dao slatkiše. Mahao je i pozdravljao mojeg oca iz daljine, a zatim je nestao. Nismo znali tko nas je to posjetio sve dok moj otac nije vidio fotografiju Shirdi Sai Babe. On je bio taj tajanstveni Gospod.

Svami je sveprisutna, beskrajna ljubav, prisutna posvuda cijelo vrijeme. Mi se osjećamo dotaknutim, voljenim i blagoslovljenim Njegovom prisutnošću. On je uvijek bio i uvijek će biti s nama, u nama, iznad nas, ispod nas i oko nas, vodeći nas da doživimo božansku i istinsku stvarnost da smo mi jedno i isto što i On – vrhunska ljubav.

Svami u automobilu moje sestre

Želio bih s vama podijeliti još jedno prekrasno iskustvo sa Saijem. Bilo je to 2000. godine, 12. travnja, na rođendan moje starije sestre. Tog je dana ona izlazila s dvoje prijatelja iz poslovne zgrade u kojoj je radila. Oni su željeli imati uspomenu na taj dan pa su snimali fotografije s aparatom koji je pripadao njezinom prijatelju. U to su vrijeme fotoaparati još uvijek koristili filmove u rolicama i oni su snimili nekoliko fotografija izvan zgrade. Nekoliko dana kasnije, vlasnik fotoaparata pozvao je moju sestru da dođe po fotografije. Rekao je da ju želi nešto pitati. Kada je stigla, on joj je na jednoj fotografiji pokazao njen automobil koji je bio u pozadini i upitao ju tko to sjedi u automobilu? I pogodite tko je to bio? Bio je to voljeni Svami. Sjedio je na stražnjem sjedištu automobila moje sestre! Moja sestra nije imala riječi kojima bi mogla to objasniti. Samo je kazala da je On sveti čovjek, da živi u Indiji i da Mu se naša obitelj moli. Prijatelj je dao fotografiju mojoj sestri, ali ne i negativ.

Nekoliko godina kasnije, 2002. godine putovao sam u Prasanthi Nilayam i jednog poslijepodneva u lipnju, tijekom prekrasnog razgovora sa Svamijem, postavio sam Mu nekoliko pitanja koja nisu imala nikakve veze s čudom. Odjednom, sjetio sam se fotografije i odmah glasno rekao: “Svami, jesi li se Ti pojavio na fotografiji?” On je odmah prasnuo u smijeh i rekao: “Da, da. U automobilu tvoje sestre. Ti znaš

da je Svami posvuda.” On se nastavio smijati i ja sam se smijao s Njim. Kojeg li prekrasnog načina da se potvrdi Njegova sveprisutnost!

Kada je 2005. godine jedan od mojih rođaka došao u Prasanthi Nilayam, nosio je sobom pisma svih članova obitelji. Moja je sestra priložila tu fotografiju iako joj je majka kazala: “Fotografija je Babin poklon i ti bi ju trebala imati i sačuvati.” No moja je sestra ustrajala na tomu da želi poslati fotografiju natrag Svamiju. I tako je moj rođak predao Svamiju pisma.

Tijekom priprema za Svjetsku konferenciju mladih 2007. godine, mladi su bili zamoljeni da podijele svoje priče i iskustva za izdanje koje će biti predstavljeno tijekom konferencije. Mojoj je sestri sada bilo žao jer više nije imala kod sebe fotografiju i napisala je pismo Svamiju moleći Ga da joj vrati fotografiju.

Jednog lijepog dana, nakon što smo se vratili kući u Venezuelu, moja je sestra tražila nešto u ormaru i, kojeg li čuda, fotografija se nalazila tamo na vrhu kutije! Sestra je bila zapanjena. Povrh toga, moja je majka usnila san u kojem se pojavio Svami i rekao: “Ja sam joj već vratio fotografiju, da ju može podijeliti sa svima.” Ljubav Gospoda Saija potpuno je rastopila naša srca. Fotografiju smo uramili i sada se nalazi u Sai centru u Valenciji u Venezueli, pa ju svatko može vidjeti!

Završit ću s još jednim iskustvom Bhagavānove božanske milosti. Tijekom Svjetske konferencije mladih 2007. godine, 18 mladih odraslih iz raznih zemalja, među kojima sam bio i ja, Svami je odabrao za razgovor s Njim. Tada je On svakome od nas poklonio narančastu haljinu rekavši da je to simbol Njegove prisutnosti i Njegovog stalnog vodstva u našim životima. Nikad neću zaboraviti taj trenutak. Taj Njegov postupak pun ljubavi razvio je potrebnu vjeru i povjerenje u mom srcu i pomaže mi ostvariti cilj mog života. Zahvaljujući Saijevoj milosti, neka nam bude omogućeno da volimo sve i služimo svima, da doživimo beskrajno blaženstvo i sreću u svakom trenutku, živeći u jedinstvu s vječnim Bogom ljubavi, Bhagavānom Sri Sathya Sai Babom!

-autor je koordinator mladih Zone 2B Sathya Sai međunarodne organizacije

ISKUSTVO BHAGAVĀNOVE BOŽANSKE LJUBAVI

Dr. Shivendra Kumar

Preobrazba pojedinaca predstavlja čudo u današnjem svijetu i to je način kako Sathya Sai Baba nastavlja svoju misiju obnove ispravnosti – dharma uz pomoć svoje ljubavi.

Prekrasan Sathya Sai svjetski festival mladih (SSWYF) koji je održan tijekom srpnja 2016. godine privukao je 3000 mladih iz 70 zemalja koji su se okupili zajedno u Prasanthi Nilayamu. To je bilo moguće samo zahvaljujući božanskim blagoslovima koje je Bhagavān Baba prosuo po svojim voljenim mladima. Dopustite mi da s vama podijelim neke od tih uspomena u ovom kratkom članku.

Grupa nas mladih razvila je oluju ideja o načinima kako okupiti cjelokupnu globalnu populaciju Sai mladih u Prasanthi Nilayamu. Tako se rodila zamisao o šarolikom, zabavnom i jedinstvenom Sathya Sai festivalu mladih. Uz blagoslove Sathya Sai Babe, zamisao je napredovala kroz postupak odobravanja pa su započele pripreme za ono što je trebalo postati događaj koji će mijenjati živote mnogih.

Aktivnost u Sathya Sai programima za mlade posljednjih 17 godina i uključenost u program Sai duhovnog obrazovanja prije toga, dali su mi jedinstvenu priliku da se povezujem sa Svamijem preko ljudi koje sam sretao. U mom slučaju, broj veza se povećao i proširio na globalnoj razini jer sam obavljao dužnost Međunarodnog koordinatora za mlade i odjednom se veliki svijet Sathya Sai organizacije našao ispred mene. U pripremi festivala, na stotine mladih radilo je prekovremeno, mnogi od njih nakon velikog broja sati provedenog na radnom mjestu. Zanimljivo je bilo da dobrovoljci nisu zahtijevali pomodne radionice za jačanje timskog rada (team-building) ili retreata u koje bi se uključili. Mnogi su obavljali svoje poslove virtualno, a da nisu nikada fizički sreli članove svoga tima. Kroz to iskustvo naučio sam da je Bhagavānova ljubav ta koja omogućuje da se stvari događaju - ona je izvor. Pored toga, kao pripadnik Sai mladih i povezivanje s njima na globalnoj razini, iskusio sam veličinu i rasprostranjenost Saijeve misije.

Približavalo se vrijeme održavanja Sathya Sai festivala mladih i bilo je potrebno za njega pripremiti prostor u Prasanthi Nilayamu. Kako se priprema prostora približavala kraju, činilo se kao da je Prasanthi Nilayam zamišljen i izgrađen upravo za događaj takvog opsega i veličine. Doživio sam viziju i dalekovidnost Babinog rada. I ne samo to, tijekom planiranja radio sam s nekoliko timova i doživio suradnju ispunjenu ljudskim vrijednostima, o čemu je Svami uvijek govorio. To je bilo stvarno, sa stvarnim ljudima i bio je to još jedan primjer svijeta kojeg je On stvorio. Tijekom planiranja i priprema, mnogo je puta, što je i za očekivati, bilo izazova i poteškoća koje je trebalo riješiti. Bilo je puno trenutaka kada bi nam odgovori stigli iz Njegovog života, učenja i filozofije. Moram naglasiti da su Babina učenja o stropu nad željama i nadzoru uma još uvijek važna za sve nas. U meni, kao i u mnogima koji su radili na pripremama festivala, proces se brzo razvijao u radosno iskustvo i proslavu Njegovog života, učenja i filozofije.

Sathya Sai svjetski festival mladih trebao je postati platforma na kojoj će se širiti Svamijeva poruka i ljubav. Nije trebalo dugo da se oko ove platforme okupe talentirani umjetnici, književnici, glazbenici koji su imali zadatak predstaviti Babin život, učenja i misiju i podijeliti ih koristeći pri tome moderne alate kao što su društveni mediji. Okupili su se vrhunski grafički dizajneri, kreatori web stranica, glazbenici, audio-vizualni tehničari, fotografi i osoblje za odnose s medijima u okviru Sathya Sai programa za mlade. Iako se većina njih nikada prije nije susrela, svi su oni imali prilično jedinstvena iskustva sa svojim voljenim Svamijem. Ubrzo mi je postalo očito da je naš učitelj započeo s pripremama ovoga festivala davno prije, puno ranije no što je većina od nas bila rođena. Jer kako bi inače bilo moguće da nam svaki talent potreban za Sathya Sai festival mladih bude na raspolaganju u tako kratkom vremenu i za projekt takvog opsega?

Među mnogim stvarima kojima me je Sathya Sai svjetski festival mladih nagradio bilo je iskustvo rada sa starijima, od kojih su mnogi cijeli svoj život proveli u služnji Babi. Stariji, ponekad dvostruko stariji od mene, radili su neprestano osiguravajući da svaki i najmanji zahtjev koji smo postavili bude u najkraćem roku ispunjen. Štoviše, kroz njihovo iskustvo rada sa Svamijem u sličnim okolnostima, oni su nas mogli voditi u razvoju programa koji će biti dostojna ponuda božanskim lotosnim stopalima. Naučio sam da je On uvijek pregledao svaku pojedinost programa i provjerio je li u potpunosti spremna tako da izvedba bude savršena i zadovoljavajuća. To je bila jedna od najvećih lekcija koje sam naučio od starijih.

Iako je Sathya Sai festival bio namijenjen mladima i mi smo preuzeli vodstvo u njegovoj organizaciji, stariji su nesebično, s brigom i ljubavlju prema mladima, surađivali s nama u istinskom duhu ljubavi i jedinstva. Ponekad su njihovo uzbuđenje i energija bili ti koji su nas vodili naprijed. Iako Baba nije fizički radio s nama, On je radio kroz druge i u velikom broju slučajeva bilo je jasno da je On taj koji upravlja predstavom.

U procesu pripreme festivala naučio sam još nekoliko važnih lekcija. Ako je cilj plemenit, velik i potaknut čistim namjerama, univerzum će pronaći načine da ga podupre i pobrine se za njegovo upješno dovršenje. Nadalje, iako su tehnologije i modernizacija često prekoračene jer doprinose neispravnosti – *ādharma*, oni isto tako predstavljaju alate za širenje dobrote i vrijednosti i ubrzavaju obnovu primjene ispravnosti – *dharma*.

Međutim, najveća je lekcija bila ta što sam Ga imao priliku doživjeti i osjetiti nebrojeno puta. Više puta sam bio izgubljen i nisam uspijevaao pronaći rješenja pa sam se morao predati i pouzdati u božansko uplitanje. U tim me je trenucima, baš poput roditelja, Svami nosio na svojim rukama i pomagao mi. Teško je bilo sakriti nedužni osmijeh na mojem licu kada su me ljudi hvaliti zbog načina na koji sam razriješio izazove vezane uz organizaciju festivala. To nisam mogao biti ja. Da nije bilo Babe, tko bi drugi mogao okupiti stotine dobrovoljaca koji su radili, često prekovremeno, na planiranju festivala, tko bi drugi mogao izvršiti većinu onoga što je bilo planirano i osigurati da sve bude obavljeno na vrijeme? Tko bi drugi mogao osigurati da tisuće mladih dobije dozvolu i slobodno na svom radnom mjestu, da prikupe sredstva potrebna za putovanje i mogu sudjelovati na festivalu? Tko bi drugi mogao voditi ovog mladog momka iz sela na otočju Fijii da jednoga dana bude dostojan dijeliti ovo iskustvo?

Preobrazba pojedinaca predstavlja čudo u današnjem svijetu i to je način kako Sathya Sai Baba nastavlja svoju misiju obnove ispravnosti – *dharma* uz pomoć svoje ljubavi.

Dragi Svami, hvala ti na ovom iskustvu. Hvala ti na svemu!

-autor je Međunarodni koordinator mladih u Sathya Sai međunarodnoj organizaciji

UVIJEK SE DRŽITE ISTINE

Shilpa Popat

Svami je početak, Svami je kraj. Željela bih navesti riječi majke Sai: “Bez obzira na to kakav bio posao koji vam Svami dodijeli, uvijek budite pripremni i spremni obaviti ga, isto kao i Hanumān.” To je jedina poruka svima nama da budemo primatelji Njegove vječne i beskrajne milosti ispunjene ljubavlju.

Moje putovanje u ovom rođenju započelo je 1987. godine kada sam se pridružila pohađanju nastave u okviru programa bal vikas. Petogodišnje je dijete zamoljeno da se pridruži nastavi programa bal vikas. Prvi i očekivani odgovor bio je: “Oh! Još jedna obaveza...” No...s vremenom se to promjenilo u volju i spremnost.

Svamijeva dobrodošlica

Sjećam se svog prvog posjeta Puttaparthiju. Bila je to jedna od stanica u okviru obiteljskog putovanja Južnom Indijom u studenom 1989. godine. Kada smo stigli u Puttaparthi, saznali smo da je Bhagavān u to vrijeme bio u Whitefieldu. Otišli smo u Whitefield i po prvi puta bili na Svamijevom daršanu u Brindavanu. Poslije jutarnjeg daršana nastavili smo s našim putovanjem, kao što je to moj otac i isplanirao. No planovi božanske majke uvijek su zadivljujući. Nismo dobro poznavali grad i naša se obitelj razdvojila. Jednu su grupu činili moji roditelji, a drugu nas troje braće i sestara, moja baka i teta. Moj je otac zatražio pomoć lokalne policije i počeo nas tražiti. Ali svi su napori bili bezuspješni. Na kraju, tijekom noći oko 22.00 sata moj je otac očajan zavapio: “Svami, ako si Ti utjelovljenje Boga, pronađi moju obitelj.” Pola sata kasnije policajac mu je prišao trkom i rekao: “Gospodine, vaša je obitelj pronađena i oni su na sigurnom.” Odbacili smo sve planove i ponovno smo se ujutro uputili na daršan. Sai majka je sišla i dala nam daršan u svom božanskom boravištu u Brindavanu. Bilo je to po prvi puta da sam čula Svamijev glas. On je rekao mojoj majci: “Family Milagayaa, Santosam...santosam – obitelj je ponovno zajedno? Jako sretan”, i svi smo imali priliku dotaknuti Njegova stopala. Ovo je iskustvo povuklo moju obitelj u Saijevu misiju. Nas troje braće i sestara smo završili program bal vikas i nastavili kao Sai mladi. Moja je majka sada učiteljica u programu bal vikas dok je moj otac aktivni član dobrovoljaca.

Životna poruka

Sjećam se Bhagavānovog razgovora – snažne poruke – koji je imao sa mnom 1996. godine. Bhagavān je dao dozvolu našoj državi Gujarat da održimo kulturni program u Poornachandra dvorani. Svami je, kao i obično, došao rano i sjeo u stražnjem dijelu pozornice. Razgovarao je s djecom. Upitao me je: “Kako se zoveš?” Odgovorila sam: “Shilpa.” On je rekao: “Ne, u predstavi?” Odgovorila sam Mu: “Svami, mi plešemo narodni ples iz Gujarata – *garba*, ne nastupamo u predstavi!” On je zatim rekao: “Ne, vi imate predstavu u posljednjem tjednu Easwaramme u vašem centru. Kako se zoveš u toj predstavi?” Igrala sam lik Sathye u toj predstavi koja je bila na temu “Pet ljudskih vrijednosti” pa sam odgovorila: “Sathya.” On je s puno ljubavi odmah odvratio: “Da! Hamesha Sathya Hi Banake Rehana – uvijek budi kao istina” i milostivo mi je dopustio da dotaknem Njegova stopala. Ova je Njegova poruka postala moja životna poruka. Sljedećeg dana ujutro On nas je sve blagoslovio i poklonio nam crveni prah koji se koristi u bogoštovlju – *kumkum* i sari. Svami uvijek želi da se Njegovi poklonici drže istine u svim prilikama u životu.

Božanska privlačnost

Bhagavān je prosuo svoju milost po meni nebrojeno puta. Točno se sjećam 2009. godine kada sam se udala, a isto tako preuzela dužnost koordinatora mladih u državi. Svami mi je povjerio veliku odgovornost jer sam se udala u obitelj čiji članovi nisu bili poklonici. Stalno sam upućivala molitve Bhagavānu za taj križ u mom životu. Udala sam se u svibnju 2009. godine, a već sam u lipnju tražila od mog supruga da mi se pridruži u nesebičnom služenju u Prasanthju. Nevoljko je prihvatio i rekao dok smo odlazili od kuće: “Vidiš, ja idem s tobom zbog toga što ti to želiš, ali nemoj od mene tražiti da se bavim bilo kakvim aktivnostima ili iskazujem štovanje tamo, i, naravno, ne traži od mene da prisustvujem daršanu Sathya Sai Babe.” Nisam imala drugog izbora već da upućujem molitve Bhagavānu. Svami je uslišio moje molitve i nakon što smo stigli u Puttaparthy, moj se suprug sam pridružio nesebičnom služenju i dobio je priliku da služi u Svamijevoj rezidenciji kao član grupe dobrovoljaca. I nakon što je završio svoje nesebično služenje, on i dalje nije vjerovao da je Svami utjelovljenje Boga. Iste te godine Sri Sathya Sai seva organizacija (SSSSO) iz Gujarata organizirala je hodočašće mladih u Puttaparthy – *Parthy Yatra*. Ponovno smo otišli u Puttaparthy

zato što nas je Svami pozvao. Ni taj put moj suprug nije čvrsto vjerovao u Bhagavāna. On je došao u Puttaparthi zbog moje emotivne snage.

Prvoga dana hodočašća dok smo sjedili na jutarnjem daršanu u Sai Kulwant dvorani, Bhagavān me je pozvao i s puno ljubavi upitao: “Kitna youth Aaya Hai – Koliko vas je mladih došlo?” Odgovorila sam mu u skladu s podacima koji su mi bili raspoloživi. On se nastavio kretati dalje. Bila sam jako opterećena osjećajima i brigom što moj suprug ne vjeruje u Svamija. Sa svom svojom ljubavlju i suosjećanjem Svami se zaustavio dva ili tri koraka od mjesta na kojem sam ja sjedila. Ponovno me je pozvao. Nisam mogla odgovoriti jer sam počela plakati. Jedna od sestara iz osiguranja koja je sjedila pored mene zatražila je da se ustanem i da priđem bliže Svamiju. To je bio trenutak kada sam u potpunosti podlegla osjećajima. Glasno plačući, nisam mogla izgovoriti ništa osim dvije riječi: “Svami, suprug...” Moja Sai majka dozvolila mi je da još jedanput dotaknem stopala i puna suosjećanja kazala: “Aayega Amma, Aayega – On će doći, on će doći, nemoj brinuti.” Od tog dana Bhagavān je dodao novu draž mom bračnom životu. Moj je suprug postao gorljivi poklonik Bhagavāna i aktivan u Sai mladima. Svami je uvijek običavao govoriti: “Pura family devotee, Swami Bahut Khush – Svami je jako sretan, cijela obitelj su Saijevi poklonici.” On je izveo to čudo u mom životu. Naravno, trebalo je vremena da ostali članovi obitelji dođu u Svamijevo okrilje, ali se to dogodilo. Zato bih željela dati poruku mojim Sai sestrama koje su se udale u obitelji čiji članovi nisu poklonici: molim vas budite strpljive i imajte punu vjeru u Bhagavāna. On će sasvim sigurno odgovoriti na vaše molitve.

Sveprisutni Gospod

Čak i nakon napuštanja fizičkog tijela, Svami i nadalje prosipa svoju ogromnu milost na nas u svakom trenutku. Mnogo sam puta osjetila Bhagavānovu prisutnost. Tijekom prošlih godina Bhagavān je blagoslovio Sai organizaciju iz Gujarata prilikom da proslave Deepavali i gujaratsku Novu godinu u Prasanthi Nilayamu i da održe svoje kulturne programe. Mi, mlade Sai sestre iz Gujarata dobile smo priliku pjevati poklonstvene pjesme u Sai Kulwant dvorani. Svake godine imamo nastup s programom pjesama samo uz Bhagavānovo božansko vodstvo. Godine 2013. rečeno mi je da započnem s pripremanjem pjesama. Te godine nikako nisam mogla odabrati pjesme. Razgovarala sam sa sestrama i braćom i zamolila za pomoć kako bismo odabrali program pjesama, ali ni oni nisu

imali neke jasne zamisli. Ponovno sam uputila molitve Bhagavānu. Jedne noći, čak se i točno sjećam vremena, u 3.30 rano ujutro Svami se pojavio u mom snu i rekao: “Probudi se. Izvedi Sai Sur Malhar.” I uz Njegovu božansku milost mi smo ga izveli. Skladba Sai Sur Malhar je još uvijek iznenađenje za sve nas. Sai Sur Malhar klasična je skladba temeljena na Sur Malhar melodiji – *rāga*. Sai Sur Malhar sastoji se od stihova – *śloka*, *sargama*, *bandisha* i prijelaza – *tārana*. Sur Malhar je jedna od melodija – *rāga* temeljenih na Malharu koje koriste frazu obilježja Malhar. Malhar se povezuje s ozračjem snažnih kiša. Velik broj bhajana koje je pjevala Mira imaju melodiju Sur Malhar Raga. Ona je predstavljala najviši oblik predanosti i posvećenosti. Svami je želio da mi svi usvojimo te odlike. Uz Bhagavānovu milost izvedba je bila na visini i doslovno je kišilo dok smo mi pjevali Sai Sur Malhar u Sai Kulwant dvorani u Prasanthi Nilayamu. Većina djevojaka koje su sudjelovale u pjevanju te pjesme bile su poput mene i jedva da su nešto znale o glazbi. One ne samo da su naučile pjevati bhajan, već su isto tako mogle pjevati u Njegovu slavu na sve načine klasične glazbe.

Jednom je prilikom poklonik upitao Bhagavāna: “Svami, mora da sam učinio puno toga dobrog i stekao zasluge – *punya* tijekom mojih prethodnih rođenja zato što sam s Tobom u ovom rođenju.” Bhagavān je odmah odvratio: “Ne samo tijekom prethodnog života, već tijekom stotina prethodnih života.” Zahvalna sam Svamiju što me je izabrao da budem instrument u Njegovoj božanskoj misiji. Hvala Sai majci na svoj Njezinoj ljubavi i brizi. Sve ono što sam ja danas, to je samo zbog Bhagavāna i Sai organizacije. Svami je početak, Svami je kraj. Željela bih navesti riječi majke Sai: “Bez obzira na to kakav bio posao koji vam Svami dodijeli, uvijek budite pripremni i spremni obaviti ga, isto kao i Hanumān.” To je jedina poruka svima nama da budemo primatelji Njegove vječne i beskrajne milosti ispunjene ljubavlju.

Neka sva bića svih svjetova budu sretna – *samastha lokah sukhino bhavantu*

-autorica je Nacionalna koordinatorica mladih u Sri Sathya Sai seva organizaciji države Gujarat

Moj život je Njegova božanska milost

Ravinesh Chetty

Moj život je istinski dar mog voljenog Saija. Iako dolazim iz obitelji koja je ponizno molila Svamija pred oltarom za molitve, dugo nisam imao pojma o Njegovoj poruci i učenjima. Tek kada sam se pridružio programu Educare, stvarno sam dobio priliku cijiniti i razumjeti misiju i učenja Sathya Sai Babe.

S vremenom sam se uključio u Sai mlade, što je predstavljalo veliki blagoslov za moj duhovni i osobni razvoj. To je isto tako dovelo do mog aktivnog sudjelovanja i uključivanja u širi rad koji provodi Sathya Sai međunarodna organizacija.

Međutim, ovo putovanje nije uvijek bilo posuto ružama. Proživio sam teško djetinjstvo i kao posljedica toga ostao mi je mentalni poremećaj. Stalni sukobi u obitelji i razdvajanje mojih roditelja na nekoliko godina, u vrijeme dok sam polazio osnovnu školu, uzeli su svoj danak. Očeva sklonost alkoholu dovela je do raspada obitelji. Ja i moja mlađa sestra morali smo se nekako snalaziti, razapeti između oca i majke. Imao sam poteškoća s učenjem u udaljenoj seoskoj školi koju sam polazio. Što se tiče novčane strane, i tu je bilo velikih teškoća, što je naš život učinilo još težim.

Jedini razlog zašto sam preživio te teške trenutke bila je milost našeg voljenog Bhagavāna. Samo zahvaljujući Njegovoj ljubavi, blagoslovima, stalnom vodstvu i učenjima uspijevao sam se uzdići iznad svega toga. Postavši sastavnim dijelom programa Educare, a nakon toga i krila mladih, moj je život krenuo u pozitivnom smjeru, u mirnije vode. To mi je omogućilo da uzmem život u svoje ruke primjenjujući ljudske vrijednosti. Svaka pojedina minuta bila je u potpunosti pod Njegovom skrbi.

Sjećam se razgovora s predivnom prijateljicom o problemima u obitelji i osobnim izazovima. I ona je sa svojom braćom i sestrama živjela u nestabilnoj obitelji. Zbog toga je njezin brat počeo uzimati drogu. Međutim, ona je mene pohvalila što nisam pao pod tako loš utjecaj. Za to mogu jedino zahvaliti Svamiju. On me je čuvao pod svojim krilima i učinio od mene puno snažniju osobu.

Da nije bilo Svamjeve ljubavi i vodstva, ja bih završio u prilikama vrijednim žaljenja. Svami me je vodio tako da sam uspješno dovršio treći stupanj obrazovanja usprkos svim poteškoćama kroz koje sam prolazio. Svami mi je isto tako omogućio odlično radno mjesto u vodećoj organizaciji. On me je štitio i osiguravao mi potrebno tijekom cijelog mog putovanja.

Ovaj život i svaki dah je Njegova božanska milost. Svami me je uzeo dok sam bio krhak i učinio me snažnim kroz ta teška iskustva. Moja primjena ljudskih vrijednosti u potpunosti je posvećena Svamijevim božanskim lotosnim stopalima. Duboko sam zahvalan Svamiju što me je mnogo puta pozivao u Prasanthi Nilayam i što mi je pružio blaženstvo doživljaja Njegove fizičke prisutnosti i primanja Njegove ljubavi uvijek i zauvijek.

-autor je član Sathya Sai međunarodne organizacije Novog Zelanda

Zadivljujuće iskustvo Svamijeve milosti

Katarzyna Andersson

Događaji koji su doveli do najveće preobrazbe, koji su bili najljepši i najdirljiviji sežu u vrijeme dok sam obavljala služenje tijekom Sai bezgraničnih kampova služenja – Sai Boundless Service Camps koje svake godine organizira Sathya Sai međunarodna organizacija Poljske. Ti su trenuci zauvijek urezani u moje srce zato jer su ispunjeni Svamijevom bezgraničnom ljubavi i suosjećanjem. Oni su me promijenili na mnoge načine, uključujući i to što su me učinili poniznijom.

Sjećam se jednog takvog iskustva tijekom održavanja petog kampa. Prije no što je kamp započeo, jedan od poklonika, koji je bio dio ekipe za obnovu, imao je čudnu potrebu da donese svoj novi MP3 player. On nije mogao razumjeti odakle je taj poriv dolazio i zašto jer mu sasvim sigurno MP3 player nije trebao. On je čak pokušavao zanemariti taj poriv, ali on je bio tako jak da ga je na kraju ponio sobom.

Te je godine Sathya Sai međunarodna organizacija Poljske obnavljala društveni centar za dnevni boravak u jako siromašnom selu. Gospođa koja je tamo radila

vodila je brigu o desetogodišnjoj djevojčici. Majka ove djevojčice počinila je samoubojstvo dok je njezin otac imao velike poteškoće s uzimanjem alkohola. Ona je bila jedna od sedmero braće i sestara. Novčane su prilike isto tako bile teške tako da je djevojčica bila jako sramežljiva i tužna.

Jednoga dana, tijekom obnove, poklonik koji je donio MP3 saznao je da je ovoj djevojčici rođendan. Poklonik je otišao do djevojčice i upitao ju: “Što želiš za rođendan?” Ali djevojčica je bila previše sramežljiva i kazala je: “Ništa.” Tako da joj je poklonik rekao: “Dobro, ali pretpostavimo da je Božić i da ti pišeš pismo Djedu Mrazu, kakav bi poklon željela da ti donese? Bi li mogla napisati slično pismo meni?” Djevojčica je kimnula glavom i napisala: “MP3 player.” Poklonik je otrčao u svoju sobu, donio svoj novi MP3 player i dao ga je djevojčici. Ona je bila u isto vrijeme i zadivljena i sretna. I, kao da to nije bilo dovoljno, jedna od poklonica dala joj je bicikl koji je dovezla u kamp tog istog dana. Bio je to velik poklon za djevojčicu jer je morala hodati svaki dan daleko do škole koju je polazila. Te je večeri Sathya Sai organizacija Poljske priredila svečanost za stanovnike sela, s glazbom i predstavom koju su izvela djeca. Također je ponuđena vegetarijanska hrana. U jednom trenutku svi su se seljani ustali da bi otpjevali “Sretan rođendan” djevojčici slavljenici. Bilo je jako dirljivo vidjeti ju ispunjenu radošću i srećom.

Zahvaljujući tom iskustvu, moja je vjera u Svamija sve više rasla. Bilo je zadivljujuće iskustvo vidjeti kako je On znao sve i kako je On uzdigao njezinu dušu svojom milosti i ispunio ju ljubavlju i blaženstvom. Bila sam tako zahvalna što sam mogla biti svjedokom tog “čuda”. Ispunjena sam zanosom kada vidim kako Svami uvijek pronalazi način da dotakne slomljena i neutješna srca te im daje snagu i nadu kako bi mogli nastaviti dalje. Hvala Ti, Svami!

-autorica je Nacionalna koordinatorica za nesebično služenje i mlade u Sathya Sai međunarodnoj organizaciji Poljske

Siroče koje je usvojio Bog

Ajay Bussawon

Još se uvijek sjećam tog presudnog dana, 15. ožujka 1997. godine, kada je moja majka napustila ovaj svijet. Bilo mi je samo sedam godina. Život je za mene postao nepodnošljivo težak jer je moj otac rijetko dolazio kući. On je bio potpuno izgubljen, počeo je prekomjerno uživati u alkoholu i nije mogao voditi brigu o meni.

U sirotištu

Tada me je odjel Ministarstva za razvoj djeteta smjestio u sklonište u Mauricijusu. U tom je skloništu bila jedna gospođa koja nas je učila pjevati i ja se sjećam prve pjesme koju nas je naučila. Bila je to “Manasa Bhajare Guru Charanam”. U to vrijeme nisam znao tko je Sai Baba. Nakon što sam proveo godinu dana u skloništu, rečeno mi je da ću biti premješten u drugo sirotište. Nisam bio sretan zbog tih novosti. Bojao sam se jer nisam znao što me čeka. Isto tako nisam se htio odvojiti od mojih prijatelja i ljudi koji su mi postali bliski.

Jasno se sjećam dana kada su me doveli u Anandam. Bio sam jako preplašen. Međutim, kada sam stigao, dobrodošlicu mi je iskazala Sai studentica Jaya Koonjul. Tu sam primio dovoljno ljubavi da sve moje suze presuše. Nemam riječi kojima bih opisao količinu ljubavi i dobrodošlice koju sam primio u Anandamu. To mi je pomoglo da odrastem. Naučio sam puno o Svamiju tijekom boravka u Anandamu i živio život Sai studenta pod vodstvom gospođe Jaye. Ona me je isto tako uputila u važnost prakticiranja pet ljudskih vrijednosti i potaknula me u velikoj mjeri. Naučila me važnosti ispravnog upravljanja vremenom – kako uskladiti naš studentski život s ostalim aktivnostima, što mi je u velikoj mjeri pomoglo. Tada sam osjetio da je Svami stvarno ušao u moj život kao božanska majka. Nakon što je gospođa Jaya otišla, došao je gospodin Pravine koji je nastavio voditi brigu o ašramu. Od njega sam naučio puno o tomu kako živjeti disciplinirano i kako živjeti u skladu sa Svamijevim očekivanjima. Naučio sam kako postati bolja osoba. Nije potrebno ni reći da me je boravak u Anandamu oblikovao u ono što sam danas. Moja iskustva u Anandamu pomogla su mi u kasnijim razdobljima života i oblikovala moj život sve do sada.

Svami nam je uvijek govorio da Mu se predamo i On će se pobrinuti za sve. Za mene je to bilo teško. Ja ću se uvijek pitati: “Vidi li mene Sai stvarno? Zna li On što ja radim?” Prije no što sam susreo Svamija u fizičkom liku, mislio sam da mi se sve događa zahvaljujući mojim vlastitim naporima. Mislio sam da sam ja taj koji čini. Ali sve se promijenilo tijekom održavanja Svjetske konferencije mladih 2007. godine. Tijekom mog prvog daršana, Svami mi je prišao i upitao: “Odakle dolaziš?” Bio sam naprosto zapanjen promatrajući Njegovo lice koje je blistalo dok su mladi koji su sjedili iza mene odgovarali: “Mauricijus.” Tada je Svami prišao bliže k meni i upitao me zašto sam bio zabrinut za svoj život. On mi je tada s puno ljubavi rekao: “Ja sam uvijek vodio brigu o tebi i uvijek ću to činiti”, a zatim me je blagoslovio. U tom sam trenutku dobio odgovor. Sada sam znao da je On uvijek pazio na mene.

Instrument u Njegovoj božanskoj misiji

Svami je običavao reći: “Kada vam se više da, tada se od vas i više očekuje.” I to je istina. Ja nikada nisam mislio da će me Svami odabrati za svoju božansku misiju i da ću biti Nacionalni koordinator mladih na Mauricijusu. Ove godine, s Njegovim blagoslovima, dana mi je prilika da radim na nacionalnoj i međunarodnoj razini. U početku mi je to izgledalo kao izazov. Ali što se mene tiče, to je moja duhovna vježba – *sādhana* jer ja sam Njegov instrument. Ja ću s veseljem i zadovoljstvom dopustiti da On radi kroz mene. Sve ono što sam naučio do sada, bilo u okviru Sathya Sai obrazovanja (SSE) ili nastavi za mlade, ili negdje drugdje, pokušat ću učiniti i dati sve od sebe da obavim Svamijev posao.

Svaki je dan za mene iskustvo iz kojeg mogu nešto naučiti. Dok ja obavljam Njegov posao, to dovodi do moje preobrazbe u osobu koja je ispunjena s više ljubavi. Ali to pomaže i drugima, jer ja vodim mlade širom moje zemlje koji služe Svamiju kroz različite projekte služenja, kao što je darivanje krvi koje je jedno od glavnih aktivnosti nesebičnog služenja na otoku. Mi isto tako sudjelujemo u projektu Ljubav na djelu – Love in Action koji osigurava hranu za beskućnike.

Duboko sam zahvalan svakoj osobi koja me vodila do moje božanske majke, do Svamija. I na kraju, ali ne kao posljednje, molim Svamija da On uvijek brine o meni i koristi me kao svoj božanski instrument.

- Ajay Bussawon je Nacionalni koordinator mladih u Sathya Sai međunarodnoj organizaciji Mauricijusa

PROSLAVE U PRASANTHI NILAYAMU

KONCERT GLAZBE IZ KARNATAKE

Koncert glazbe iz Karnatake izvela je poznata pjevačica gospođa Anuradha Krishnamurthy u Prasanthi Nilayamu 26. rujna 2016. godine u sklopu obilježavanja stote godišnjice rođenja legendarnog pjevača M. S. Subbulakshmi. Započevši koncert pjesmom molitve “Mudakaratha Modakam“ (pozdravi Gospodu Vinayaki koji u ruci drži slatkiš Modaku) Gospodu Ganeši, nadarena je pjevačica otpjevala neke od najpopularnijih pjesama Subbulaksmi, naime “Raghuvamsa Sudha”, “Pyare Darshan Deejo Aaj”, “Jagadodharana”, što je okupljene slušatelje držalo u stanju zanosa gotovo sat vremena. Među ostalim pjesmama koje je otpjevala bili su i *bhajan* “Koti Pranam Shata Koti Pranam Hey Deenatha Sai Ram“, *Pozdravi Saiju, utočištu očajnih*, i dobro poznata pjesma “Bhoo Shambho Siva Shambo Swayambho“, *Śiva se rađa sam*.

PREDSTAVA “AMBARISHA VIJAYAM”

Uoči proslave Navaratrija u Prasanthi Nilayamu, 1. listopada, 2016. godine, učenici koji polaze englesku srednju školu Sri Sathya Sai Gurukulam u Rajamahendravaramu izveli su dramu pod nazivom “Ambarisha Vijayam“, *Pobjeda Ambariše*. Predstava je istaknula snagu predanosti kroz priču o kralju Ambariši, gorljivom pokloniku Gospoda Nārāyane, koga je spasio disk svemoćnog Božjeg pogleda, *sudarśanacakra*, gospoda Nārāyane, kada ga je prokleo mudrac Durvāsas, i na taj način prenijela Gospodinovu poruku da će uvijek zaštititi onoga tko Mu je predan u mislima, riječima i djelima. Uzvišena tema, odlična maska i kostimi, prekrasna scenografija i dobra gluma studenata učinili su dramu dojmljivom predstavom. Potom su uslijedili *bhajani* koje su također vodili učenici ove škole.

61. OBLJETNICA SRI SATHYA SAI OPĆE BOLNICE

61. obljetnica Sri Sathya Sai opće bolnice proslavljena je u Prasanthi Nilayamu 2. listopada 2016. godine. Program pod nazivom “Oživljavanje božanskih

uspomena”, koji se sastojao od kratkih govora isprepletenih grupnim pjevanjem, počeo je u 16.30 sati uvodnim obraćanjem maršala zrakoplovstva dr. V. K. Varma, medicinskog upravitelja bolnice, koji je spomenuo da je ta bolnica, koju je otvorio Bhagavān 4. listopada 1956. godine, značajno napredovala u pružanju kvalitetne zdravstvene zaštite siromašnim bolesnicima potpuno besplatno. On je također izvijestio da je bolnici dograđen novi blok 2015. godine u svrhu pružanja bolje usluge bolesnicima.

Nakon pjesme dobrodošlice “Swagatham Suswagatham“, *Dobro došli, od srca*, pjevači su otpjevali još dvije prekrasne skladbe i to „Sai Nama Smaranam Sai Rupa Dhyanam“ (Pjevanje Saijevog imena i meditiranje na Njegov lik) i “Yenni Janmaletthamo Ee janmalo Chusamu Sai Rama“, *U ovom smo životu mogli dobiti Tvoj daršan zahvaljujući zaslugama iz mnogih prošlih života*. Stariji članovi osoblja govorili su o svojim iskustvima Bhagavānove božanskosti. Potom je uslijedio Bhagavānov govor u kojem On poziva liječnike da požrtvovno služe bolesnicima imajući na umu da je služenje čovjeku služenje Bogu. Bhagavān je svoj govor završio *bhajanom* “Prema Mudita Manase Kaho Rama Rama Ram”. Proslava je završila izvedbom *bhajana* koje su vodili zaposlenici bolnice.

PROGRAM POKLONSTVENE GLAZBE

Kao sastavni dio proslave Navaratrija u Prasanthi Nilayamu, studenti i zaposlenici glazbenog koledža Sathya Sai Mirpuri izveli su program poklonstvene glazbe pod nazivom “Shakti Swarupini Sai Maa“, *Majka Sai, utjelovljenje božanske energije*. Započevši svoj program skladbom posvećenom Gospodu Ganeši, nastavili su sa skladbama posvećenima Božanskoj Majci među kojima se našla “Sharade Maa Sharade”. Sljedeća kompozicija koju su izveli bila je hindustanski bandish (oblik klasične glazbe sa sjevera Indije) a zatim je uslijedio nadahnjujući recital na sitru. Večer je završila u tonu velike predanosti majstorskom izvedbom skladbe “Ananda Karshini Amruta Varshini“, *Božanska majko, koja daješ blaženstvo i daruješ nektar*, i fascinantim Jugalandijem (potpurijem klasične glazbe najčešće u istovremenoj izvedbi dva različita vokala ili instrumenta).

HODOČAŠĆE POKLONIKA IZ ZAPADNOG GODAVARIJA

Više od 1.000 poklonika iz okruga Zapadni Godavari u državi Andhra Pradesh došlo je na dvodnevno hodočašće u Prasanthi Nilayam, 18. i 19. listopada 2016.

godine, i u ta dva dana predstavili su dva programa. Prvog dana su izveli splet od devet poklonstvenih pjesama među kojima i “Sai Shankara Bhakta Kinkara“, *Gospod Sai je sluga svojim poklonicima*, “Jagamele Paramatma Sai“, *O, Gospode, Ti si vladar univerzuma*, i “Amrita Rupa Neeve Sai“, *Ti si vječna božanskost*. Sljedećeg dana, 19. listopada, održali su glazbenu predstavu s plesnim točkama pod nazivom “Twameva Saranam Sai“, *Ti si naše jedino utočište, Sai*, a izvela su je djeca koja polaze program bal vikas u tom okrugu. Uljepšana prekrasnim plesom djece, predstava je naglasila snagu predanosti kroz životne priče legendarnih poklonika Boga kao što su Prahlāda, Śabarī i pastirice, *gopike*.

DAN OBJAVE AVATARSTVA

Dana 20. listopada 1940. godine, Bhagavān Sri Sathya Sai Baba objavio je Svoju božansku misiju utjelovljenja na zemlji koja za svrhu ima preobraziti i iskupiti čovječanstvo. Obilježavanju ovog važnog događaja, veliki doprinos dao je forum bivših polaznica Sri Sathya Sai institutu za više obrazovanje u kampusu Anantapur, *Kćeri majke Sai*, koje su pripremile vrlo zanimljiv program 20. listopada 2016. godine. One su Bhagavānu poklonile mnogo duhovne glazbe izvodeći poklonstvene pjesme i *bhajane* u jutarnjim i večernjim satima.

Večernji dio programa započelo je odavanjem počasti Bhagavānu. Najprije je gospođa Mallika Chandrasekhar govorila o svojim iskustvima Bhagavānove božanskosti još od dana provedenih u osnovnoj školi i uputila Mu najdublju zahvalnost zato što joj je preobrazio život dok Ga je pomno promatrala tih zlatnih dana. Zatim je Indumati, glavna dijetetičarka u SSSIHMS Prasanthigram, podsjetila prisutne kako je Bhagavān poučavao svoje studente na putu služenja koji je jedna od najvažnijih sastavnica Svamijeve misije. Nakon toga je uslijedio video prikaz o važnosti Dana objave avatarstva, koji je dao sliku jedinstvenog Saijevog puta. Posljednja točka programa bila je izvedba poklonstvene glazbe koju je priredila gospođa Rupali Goswami, bivša polaznica Instituta. Počevši svoj koncert pjesmom “Aaya Hai Sathya Sai Avatar“, *Sai avatar je došao*, ona je gotovo sat vremena slušatelje oduševljavala melodioznom izvedbom cijelog niza poklonstvenih pjesama i nastup završila sufijskom pjesmom “Ali Dam Dam”.

Program *bhajana* koji je potom uslijedio završio *bhajanom* “Manasa Bhajare Guru Charanam” a Svojim zlatnim glasom otpjevao ga je Sam Bhagavān.

Onaj tko zna da je život putovanje isto tako zna i da je on putnik a svaki putnik zna da je putovanje puno važnije od odredišta.

PROGRAM BAL VIKAS UPUĆUJE POJEDINCA NA PUT PREMA BOGU

Chaitanya Dang

Sreća, uspjeh, neuspjeh i tuga, sve su to dijelovi životnog putovanja. Ono što doživljavamo u velikoj se mjeri temelji na našem pristupu, vrijednostima i moralu. Putovanje ovisi o putu kojim idemo i pjesmi koju smo odabrali pjevati. Sri Sathya Sai bal vikas program je sam po sebi putovanje na koje kreću mladi umovi, držeći se za ruku voljenog Bhagavāna.

Sjetite se osjećaja sigurnosti koje ste imali kao dijete znajući da će vam majka pomoći prijeći ulicu. Takvu vrst povjerenja u Bhagavāna imaju polaznici programa bal vikas cijelog svojeg života!

Učitelji koji podučavaju u programu bal vikas usađuju sjeme vrlina kod polaznika, učeći ih kako da ga sami njeguju i uzgajaju. Na taj ih se način upućuje na put prema Bogu kako bi otkrili svrhu svojega života, te stekli vjeru i imali hrabrosti pjevati svoju vlastitu pjesmu.

Polaznici programa bal vikas odrastaju da bi činili plemenita djela pomažući u društvu i služeći za primjer kojega bi trebalo slijediti. Njihov karakter, poštenje i ponašanje dobili su puno potvrda i priznanja. Oni su jedinstveni i dokazali su se kao dobri vođe.

Nikada se ne prestaje biti polaznikom programa bal vikas. Blaženstvo nikada ne prestaje. Ja se još uvijek držim za ruku mojeg voljenog Bhagavāna, zajedno prelazimo ulicu, dodajemo nove kitice mojoj pjesmi...koju glasno pjevamo...zajedno!

-iz “Sri Sathya Sai Bal Vikas: The Path Divine”

Dragocjene izreke

U nastavku je navedena jedna dragocjena Bhagavānova izreka. Promišljajte o njoj i potražite sljedeće riječi koje se nalaze u križaljci:

Education, devotion, humility, purpose, adoration, melody, truth, music, justified, erudition, wisdom, sagacity, discrimination.

Education sans wisdom, mere wisdom bereft of discrimination, erudition lacking sagacity, power not justified by credentials, statements not based on truth, music wanting in melody, adoration not sustained by devotion, a person devoid of common sense and character, a student not endowed with humility and a Discourse that fails to inspire – these serve no useful purpose. (Obrazovanje bez mudrosti, puka mudrost lišena razlučivanja, učenost kojoj nedostaje razboritosti, moć koja nije zaslužena, izjave koje se ne temelje na istini, glazba kojoj nedostaje melodija, bogoštovlje u kojemu nema predanosti, osoba koja je lišena zdravog razuma i karaktera, student koji nije obdaren poniznošću i predavanje koje ne nadahnjuje – sve je to beskorisno.

C	D	E	V	O	T	I	O	N	W	I	T	H	S	E	O	D
R	E	D	I	S	C	R	I	M	I	N	A	T	I	O	N	E
E	D	U	C	A	R	V	E	E	S	R	E	W	I	S	E	L
E	N	C	I	G	D	E	R	U	D	I	T	I	O	N	S	A
T	I	A	O	A	P	U	R	P	O	S	E	M	P	T	E	C
A	L	T	U	C	O	M	T	E	M	E	L	O	D	Y	R	K
C	S	I	S	I	C	O	N	J	U	S	T	I	F	I	E	D
H	T	O	B	T	R	U	T	H	S	E	N	T	L	A	V	I
R	R	N	O	Y	M	H	U	M	I	L	I	T	Y	L	I	N
A	D	O	R	A	T	I	O	N	C	H	A	U	N	T	C	G

Svamijevi savjeti studentima

Naši se studenti uzorno ponašaju. Bez obzira na to kako su živjeli prije dolaska na Institut, brucoši za mjesec dana postaju uzorni studenti, razvijaju dobre osobine.

Mladići i djevojke! Kamo god išli i u kojima god ustanovama radili, opravdajte dobar glas koji Institut prati i zavrijedite svoj vlastiti ugled. Studentice koje stupe u brak trebale bi se prema novim srodnicima ponašati na način koji će potvrditi ugled kojega Institut ima. Svekrva bi trebala biti ponosna na obrazovanu nevjestu koja dolazi sa Sai instituta. Obradovat ću se ugledu koji steknete. Obavljajte svoju dužnost kamo god pošli. Zavrijedite poštovanje svojih poslodavaca. To će Me radovati. To je Moja poruka vama.

Kako je Svami postao moj Bog

Laksmi Tata

Što je meni bio Bog do 2009. godine? Entitet koji ispunjava želje, koji je izliječio moju majku, koji mi je pomagao na ispitima, pronašao mi posao, i tako dalje.

Svoju prvu molitvu Babi uputila sam za vrijeme proslave Sivarathrija 2009. godine. Otišla sam u Puttaparthi kao mladenka samo zbog toga što je moj suprug na tome insistirao. Prasanthi Nilayam je bio prepun ljudi. Posvuda su bili dugi redovi – za daršan, u knjižari, u kantini. Kada sam vidjela Babu na daršanu gorko sam i jako dugo plakala. Molila sam: “Želim u Tebi vidjeti 'ono' što su svi ljudi koji su se ovdje okupili već pronašli.”

Ranije sam bila povezana s jednom drugom duhovnom organizacijom. Nakon udaje, 2009. godine, počela sam sa suprugom odlaziti Sai centar, ali sam i dalje ostala aktivna u 'drugoj' organizaciji. Primijetila sam kako je Sai organizacija drugačija. Ljudima je bilo manje važno odakle sam, čime se bavim, koje jezike govorim i imam li kuću. Jedino je bilo važno da poznajem Sathya Sai Babu. A i sva duhovna literatura je bila lako dostupna i besplatna!

S Babom sam bila u vezi na način da bih rekla: „Ako si Bog, želim da danas napraviš čudo – izliječi nekoga, pomogni mi u traženju posla, i slično. Baba je

položio svaki ispit! Do kraja 2011. godine još uvijek sam bila u nedoumici tko je za mene Baba. Ponekad sam bila uvjerena da je Bog, a ponekad je za mene bio samo još jedan svetac.

Jednogodišnji eksperiment

Moja novogodišnja odluka 2012. godine bila je cijelu godinu aktivno sudjelovati u radu Sai organizacije. Prestala sam odlaziti u 'drugu' organizaciju i počela sam dolaziti na *bhajane*, pohađati studijske kružoke, čitala sam literaturu, sudjelovala u projektima služenja i ostalim događanjima. Pokus je doveo do pomaka u mojem načinu razmišljanja. Od 'traženja' od Boga ono što želim, – do 'činjenja' onoga što je Bogu ugodno. Od brige o tome što 'drugi' misle o meni – do onoga što 'Bog' misli o meni. Samo Bog može dovesti do ove preobrazbe. Od tada je Baba moj Bog i moj najdraži Svami.

Snovi i potvrde

Uvijek i iznova Svami me je podsjećao na Svoju poruku i davao mi potvrdu za vrijeme sna. U jednom Svom govoru On je spomenuo koliko je važno da majke vode brigu o djeci. To me je potaklo da napustim posao i postanem majka s punim radnim vremenom. Naravno, prihod se prepолоvio a troškovi obitelji udvostručili. Stalno sam razmišljala o načinima kako zaraditi novac kao majka 'koja je kod kuće' i istraživala kako se može skromnije živjeti. Nekoliko dana kasnije, u snu, otišla sam u dućan kupiti namirnice. Nakon što sam platila, dobila sam račun kakvog se inače dobije u svakom dućanu, samo što na njemu nisu bile navedene namirnice koje sam kupila i njihova cijena. Umjesto toga pisalo je Sai, Sai, Sai...

Autorica je članica Sathya Sai Organizacije Mladih u sjevernoj Kaliforniji, SAD

Snaga Saijevog imena

Nataliya Zarubina

Bila sam u osmom razredu kada se kolegica vratila iz Indije i podijelila nam kalendare sa slikom Sai Babe govoreći nam kako je On Bog u ljudskom liku. Pričala nam je i o tome kako je doživjela intervju s Njim. Držeći kalendar i promatrajući Svamijevo lice, bila sam potpuno sigurna da je On Bog. U tom sam

trenutku, iz dubine srca, zamolila Saija: “Kada navršim 18 godina, molim Te, pozovi me k Sebi.” Odlazila sam na pjevanje bhajana i sudjelovala u raznim projektima služenja. No, nisam to shvaćala ozbiljno i još uvijek sam odlazila u disko- klubove i provodila vrijeme s raznim skupinama mladih.

Jesnom, kad mi je bilo 16 godina, vraćala sam se kući kasno noću s dvije prijateljice. Jedan je mladić išao s nama. Dok smo prolazili neosvijetljenim dijelom puta, ispod sjene stabala, zgrabio je moju prijateljicu i srušio ju na pločnik. Zatim je meni prislono mali pištolj na čelo. Bila sam paralizirana strahom. Život mi se sveo samo na jednu crnu točku. U tom sam trenutku spoznala da u trenutku smrti neće biti važno koliko novca imate na računu, koliko znanstvenih titula imate ili imate li djecu. Druge će stvari biti važnije: koliko dobrih djela ste učinili i u kojoj mjeri ste bili dobra i draga osoba. Osvijestila sam i to da sam vezana za ovaj, materijalni svijet. S nama je bila i prijateljica koja nas je upoznala sa Sai Babom. Ona nam je pokušala pomoći i, shvativši bezizlaznost situacije, rekla: “Sai Baba, pomoz!” Upravo u tom trenutku pojavio se čovjek odjeven u bijelo i sve tri smo pobjegle. Sljedećeg je dana u novinama objavljen članak: “Prošle noći tri su djevojke imale sreću što je u 3 sata ujutro jedan policajac odjeven u bijelu civilnu odjeću šetao sa psom. Takav je slučaj jedan na tisuću.”

Taj je događaj bio prekretnica u mojem životu. U dobi od 17 godina postala sam aktivnom članicom Sathya Sai organizacije i čim sam navršila 18 godina bila sam prvi put na Gospodovom daršanu. Dugo sam pamtila ono što se dogodilo te noći, a naročito to kako je snažno Njegovo ime i kako Ga je potrebno samo pozvati..

Nakon putovanja u Prasanthi Nilayam, u studenom 2015. godine, moja sestra i ja smo se vratile u Rusiju i posjetile roditelje, koji žive u drugom gradu. Nakon što smo ih vidjele, otišle smo taksijem kući. Sjedila sam na stražnjem sjedalu i razmišljala o pitanjima vezanim za Sathya Sai organizaciju. Sestra je sjedila na prednjem sjedalu. Vozili smo se brzinom od 100 kilometara na sat i u jednom trenutku sam čula čudan zvuk koji je dolazio iz kotača. Kada sam pogledala vozača shvatila sam da je izgubio nadzor nad volanom i da su kočnice popustile. Automobil se prevrnuo i mi smo visili naglavačke. Moja je sestra povikala: “On Namah Sivaya! Om Namo Narayana!” Na vozačevom licu nije bilo moguće razaznati što ga više šokira: činjenica da ćemo uskoro stradati ili nepoznate mantre izgovarane na nerazumljivom jeziku. Nisam se bojala, ali sam u isto vrijeme imala

vrlo jasnu svijest. Okrenula sam glavu prema prozoru i započela tihi razgovor sa Svamijem. Činilo se kao da je vrijeme stalo. Obratila sam Mu se iz dubine srca, govoreći kako moji roditelji neće preživjeti bol zbog gubitka mene i moje sestre.

Tada se automobil polako okrenuo. Nesvjesna toga, samo sam rekla: “Sai Baba, pomoz!” Došla je velika oluja i iz automobila ee počelo dimiti. Otkopčala sam sigurnosni pojas, pala na krov automobila i počela brzo puzati tako da nisam ni primijetila da su vozač i moja sestra već izašli iz njega i da mi otvararaju vrata. Kada sam izašla, nekoliko se automobila zaustavilo uz rub ceste i ljudi su trčali u pomoć.

Kada sam stigla kući pogledala sam na WhattsApp grupu Međunarodnog Sathya Sai programa rukovođenja za mlade (SSIYLP) i popis onih koji su ga uspješno završili 2015. godine. Tog istog dana, 13. prosinca 2015. godine, našla se tu poruka jednog od sudionika Programa, koja glasi:

“Posljednjeg dana koji sam proveo u Prasanthi Nilayamu usnuo sam san kojega bi se prije moglo nazvati noćnom morom. Bili smo svi zajedno u dvorani kad je odjednom počela poplava i situacija prilično brzo postala izuzetno opasna... Čak i u snu sam se sjetio što je Svami rekao: „Tu sam čim Me pozovete, ni minutu prije...”

To je potvrdilo činjenicu da nas je Svami čuo i spasio moju sestru i mene u ovoj opasnoj situaciji. On me je podsjetio na snagu Svoga imena i na to da Ga samo trebamo pozvati.

Autorica je bivša zamjenica Nacionalnog koordinatora mladih u Rusiji pri Međunarodnoj Sathya Sai organizaciji

POZDRAVNI GOVORI

Prikaz knjige

Govori Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe prigodom svečane podjele diploma

Cijena 55 rupija plus troškovi poštarine

Šifra broj 10834, 312 stranica

Ova je knjiga vjerodostojna kompilacija Svamjevijih govora prigodom svečane podjele diploma, počevši od prvog, 1981. godine, do posljednjeg obraćanja tim povodom, 2010. godine.

Sveučilište Sri Sathya Sai imalo je rijetku priliku da Svemogući Gospod, kancelar svemira, u Svom ljudskom liku, postane njegov temeljitelj, mentor i kancelar. Svečana podjela diploma posebno je blagoslovljena govorima Bhagavāna kao kancelara Sveučilišta; doista, velika je to blagodat za svjetske odgojno-obrazovne sustave.

Koncept *Educare* (inkluzivni sustav koji sjedinjuje praktičnu duhovnost sa svjetovnim obrazovanjem), On je osmislio i promicao kroz ovo jedinstveno i cijenjeno sveučilište kao i kroz različita krila u okviru Sri Sathya Sai seva organizacije širom svijeta. Studenti obučeni u ovom sustavu mogu okupiti pripadnike svih sekta, vjera, religija i nacija u ozračju ljudskog bratstva i božanskog očinstva.

Danas je čovjeku potreban um oslobođen vezanosti i mržnje, govor neokaljan lažima i tijelo koje je u potpunosti očišćeno od nasilničkih poriva. Dobar sustav odgoja i obrazovanja je onaj koji promiče jedinstvo, čistoću i božanskost u svim slojevima društva, kaže Bhagavān u svojem posljednjem obraćanju prigodom svečane podjele diploma.

P. P. S. Sarma

* za narudžbe putem e-maila: orders@sssbpt.org, za izravnu on line kupovinu www.sirsathyasaipublications.com

U Meni postoji samo ljubav. Moja ljubav živi od davanja, davanja, davanja. Ona nikada ne prima. To je razlika između Moje ljubavi i svjetovne ljubavi koja vjeruje samo u primanje. To je razlog zašto se Moja ljubav uvijek širi. Mala će sjemenka postati veliko stablo s puno grana i plodova. Sve to potječe od sjemenke. Slično tome, kao izraz ljubavi nastalo je sve Stvoreno. Ljubav je Bog, živite u ljubavi. Njeguajte ljubav. Volite svakoga svim srcem. Jedino vas izražavanje ljubavi vodi prema samoostvarenju.

Baba